

> RETOURADRES Postbus 1992, 6201 BZ Maastricht

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

Aan de fractie van MV
de heer J.G.H. Hoen
de heer Paul Frijns

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

ONDERWERP
Vragen ex art. 47 RvO inzake reparatie BP
Tapijn
BEHANDELD DOOR
T (Tima) van der Linden

DATUM
1 september 2017
Verzonden: 01-09-2017
TELEFOONNUMMER
043 - 350 7130

BIJLAGEN
5
ONZE REFERENTIE
2017.28064

E-MAILADRES
tima.van.der.linden@maastricht.nl

FAXNUMMER
043 - 350 5149

UW REFERENTIE

Geachte heer Hoen en heer Frijns

Onderstaand treft U de beantwoording aan van de vragen die uw fractie gesteld heeft in kader van artikel 47 van het Reglement van Orde.

Vraag 1:

Gaarne ontvangen wij per omgaande de integrale tekst van de tussenuitspraak van de Raad van State, onderdeel parkeren en de gevraagde reparatie aan de gemeenteraad;

Antwoord 1:

Zie bijlage 1. Hierover bent u per raadsinformatiebrief van 17 mei 2017 geïnformeerd.

Vraag 2:

Gaarne ontvangen wij de tekst van bijlage 4, Parkeernormen Maastricht 2017, uit het raadsvoorstel met een uitleg waarom deze Parkeernormen niet via de reguliere weg via de gemeenteraad zijn vastgesteld en wat de daarin opgenomen gesignaleerde afwijkingsmogelijkheden inhouden?

Antwoord 2:

Zie bijlage 2.

Het betreft in dezen een actualisering van de reeds eerder, in februari 2016, door het college vastgestelde parkeernormen, welke het college toepast bij de uitoefening van zijn bevoegdheid op het gebied van vergunningverlening en handhaving. Sedert de wijziging van artikel 3.1.2, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening per 1 november 2014, wordt de mogelijkheid geboden om in het bestemmingsplan wetsinterpreterende beleidsregels vast te stellen. In Nederland is het de vaste praktijk dat het uitvoerende bestuursorgaan de betreffende beleidsregels vaststelt, aangezien deze zien op de toepassing van zijn eigen bevoegdheid.

Ter zake de afwijkingsmogelijkheid geldt dat in de praktijk reeds, overeenkomstig CROW, bij het berekenen van de parkeerbehoefte rekening wordt gehouden met mobiliteitskenmerken van de locatie, (potentiële) gebruikers/bezoekers en het door de initiatiefnemer gebezigde mobiliteitsmanagement. Deze factoren waren evenwel onder het kopje 'uitzondering' niet overeenkomstig geformuleerd. De redactie van dit kopje is daarom aangepast zodat dit wel overeenkomstig is met CROW en de huidige praktijk. Dat geldt eveneens voor de afwijkingsmogelijkheid van het college zoals beschreven onderaan de eerste pagina van het beleidsdocument. De afwijkingsmogelijkheid onder aan de eerste pagina van het beleidsdocument is

DATUM
1 september 2017

aldus ook – redactioneel – aangepast aan de manier waarop deze in de praktijk reeds wordt toegepast.

Vraag 3:

Was er op basis van de gegevens namens de gemeenteraad zoals ingediend in de beroepsprocedure aanleiding voor de RvS om te veronderstellen dat de oplossing voor het parkeren, behorende bij de functies van Tapijn door de gemeente gedeeltelijk buiten het plangebied gezocht werd en zo ja gaarne verstrekking van de namens de raad door de gemeente ingezonden teksten daarvan?

Antwoord 3:

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan gold reeds het uitgangspunt dat het Tapijnterrein niet voorziet in parkeerplaatsen voor studenten. De toelichting van het bestemmingsplan vermeldt hierover onder meer het navolgende:

“De universiteit voorziet op haar locaties in de binnenstad niet in parkeerplaatsen voor studenten, met uitzondering van studenten met een mobiliteitsbeperking. De Universiteit Maastricht stimuleert studenten en personeel om op afstand (Randwyck) gratis te parkeren op eigen terrein van de universiteit en hun reis te voet, per fiets of openbaar vervoer voort te zetten naar de binnenstadslocaties van de universiteit.

In de nieuwe OV-concessie is met openbaar vervoer een directe verbinding tussen Randwyck en Tapijn beschikbaar. Deze concessie loopt tenminste tot 2031. Bij het vervallen van deze lijnen moet in overleg tussen gemeente en universiteit een stimulerend alternatief worden gevonden. De universiteit voorziet voorts in ruim voldoende veilige fietsstallingen. Bij een structureel tekort zal extra capaciteit worden toegevoegd.

Parkeren in de omgeving van Tapijn kan tegen betaling. De gemiddelde student heeft hier echter geen budget voor c.q. is niet bereid hieraan geld te besteden. Voor het kleine gedeelte dat dit wel zal doen is betaalde parkeercapaciteit beschikbaar, bijvoorbeeld op de ventweg van de Prins Bisschopsingel. Voor studenten die niet woonachtig zijn in centrum west is het niet mogelijk om een parkeervergunning aan te vragen in dit gebied.

Op basis van deze informatie wordt geconcludeerd dat het reëel is alleen naar de parkeerbehoefte van personeel en bezoekers te kijken, omdat studenten elders worden gefaciliteerd door de universiteit op eigen terrein. Dit is 52% van de totale parkeernorm. Deze vorm van mobiliteitsmanagement, waarbij elders parkeercapaciteit wordt aangeboden, is in het beleid van de gemeente Maastricht een geëigende vorm om het aantal te realiseren parkeerplaatsen op de locatie in kwestie lager te doen zijn.”

In de beroepsprocedure is namens de raad vorenbedoeld standpunt verdedigd. Zie verder het antwoord op vraag 7. Bijgevoegd zijn het verweerschrift d.d. 25 november 2016 (bijlage 3), de reactie namens de raad op het verslag van de Stichting Advisering bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 19 januari 2017 (bijlage 4) en het aanvullend verweerschrift d.d. 21 februari 2017 (bijlage 5).

Vraag 4:

Het door de gemeenteraad op 28 juni 2016 vastgestelde Parkontwerp Tapijn gaat uit van maximaal 125 parkeerplaatsen bovengronds op twee aangewezen parkeerterreinen in het gebied. Conform raadsopdracht is dit ontwerp vertaald in het bestemmingsplan Tapijn, dat tezamen met het Parkontwerp Tapijn is vastgesteld. Is er reden om te veronderstellen op grond van de tussenuitspraak van de Raad van State dat er door het bovengenoemde aantal van maximaal 125 parkeerplaatsen volgens de Raad van State onvoldoende parkeercapaciteit binnen het plangebied kan worden gerealiseerd?

DATUM
1 september 2017

Antwoord 4:

Nee, het opgedragen herstel ziet louter op de bestemmingsplantechnische verankering van de parkeernorm zodat deze (ook) publiekrechtelijk afdwingbaar wordt.

Vraag 5:

Kan het College van B en W garanderen dat het veel geprezen Parkontwerp Tapijn onaangetast wordt uitgevoerd, ondanks dat de Raad van State nu waarborgen vraagt dat er voldoende parkeerplaatsen binnen het plangebied Tapijn worden gerealiseerd?

Antwoord 5:

Zie antwoord vraag 4. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vraagt geen waarborgen dat er voldoende parkeerplaatsen worden gerealiseerd, maar eist dat de gemeentelijke parkeernorm door middel van het bestemmingsplan afdwingbaar wordt gemaakt. Op basis van de gemaakte parkeerberekening – welke gebaseerd is op het Parkontwerp en het daarmee samenhangend voorlopig programma, afgezet tegen de gemeentelijke parkeernorm – is er geen reden om te veronderstellen dat er meer dan 125 parkeerplaatsen benodigd zijn. Daarmee is er geen reden te veronderstellen dat het Parkontwerp voor wat betreft het aantal parkeerplaatsen behoeft te worden gewijzigd.

Vraag 6:

Hoeveel parkeerplaatsen kunnen waar in het plangebied Tapijn volgens het bestemmingsplan Tapijn worden gerealiseerd?

Antwoord 6:

Het bestemmingsplan bevat geen belemmeringen voor wat betreft de aanleg van parkeervoorzieningen. Conform het uitgangspunt uit het gemeentelijk parkeerbeleid moet er voldoende – maar ook niet teveel – parkeerruimte worden gerealiseerd. Zoals bovenbeschreven leidt de gemaakte parkeerberekening tot een parkeerbehoefte van maximaal 125 plaatsen.

Vraag 7:

Het is een gegeven, dat de bij de UM 50% van de studenten uit het buitenland komen, waaronder veel Duitse en Belgische studenten die met de auto komen, c.q. pendelen. Zij kunnen zelfs voor 5 euro per maand een parkeervergunning krijgen in de buurten rond Tapijn zoals St Pieter. Ook is bekend dat er vele auto's van studenten in de buitenwijken geparkeerd worden. Is er door het College van B en W onderzoek gedaan naar de aard en omvang van het autogebruik door buitenlandse studenten? Onderzoek dat rechtvaardigt dat de gemeente toestaat dat de UM geen parkeerplaatsen voor studenten aanlegt in het Tapijngebied met het gevaar dat afwenteling van de parkeerdruk inderdaad plaatsvindt naar de omliggende buurten van Tapijn.

Antwoord 7:

Allereerst dient te worden opgemerkt dat de nationaliteit van de studenten van de UM niet bepalend is voor de woonplaats van deze personen en voor de wijze waarop zij zich begeven van en naar de universiteit. Daarmee zegt de nationaliteit/afkomst niets over de door deze personen gegenereerde parkeervraag.

Omdat de door studenten gegenereerde parkeervraag niet eenvoudig is vast te stellen, zijn er door het college verschillende onderzoeken uitgevoerd en deskundigen geraadpleegd, te weten:

1. *Uit raadpleging van de parkeerdeskundigen van Goudappel Coffeng volgt dat wanneer zich in de omgeving van een te realiseren (studenten)voorziening, zoals de universiteitsfaciliteiten*

DATUM
1 september 2017

- die hier aan de orde zijn, enkel betaald parkeren mogelijk is, studenten niet van deze betaalde parkeerplaatsen gebruik zullen maken. Studenten zijn eenvoudigweg niet bereid voor een studiedag het maximale parkeertarief te betalen. Ook de gezaghebbende CROW-kencijfers gaan hiervan uit.*
- 2. Zoals ook in de vraag wordt gesteld, kunnen buitenlandse studenten een vergunning krijgen om buiten het centrumgebied te parkeren, te weten in de Brusselse Poort (behalve de Sint Annalaan, de Joseph Hollmanstraat en de Franquinetstraat), in Mariaberg (behalve de Hertogsingel, de Sint Annalaan, de Tongerseweg en het Volksplein), in Villapark-Sint Pieter-Jekerdal (behalve de Glacisweg en de Luikerweg) en op het parkeerterrein Noorderbrug. Het betreft hier gebieden die buiten de directe omgeving van het Tapijnterrein en buiten het Jekerkwartier gelegen zijn. Het college heeft onderzocht hoeveel van 308 beschikbare vergunningen zijn uitgegeven. Dit zijn er 169.*
 - 3. Het college heeft onderzocht hoeveel capaciteit er beschikbaar is op het parkeerterrein van de Universiteit Maastricht in Randwyck. Dit parkeerterrein bevat 525 parkeerplaatsen. Gemiddeld vinden er slechts 222 (ingående) parkeerbewegingen per werkdag plaats. Het parkeerterrein kent daarmee een ruime capaciteit. Sinds de actualisatie van de dienstregeling van Arriva per december 2016 rijdt er vier maal per uur een bus tussen het parkeerterrein in Randwyck en het Tapijnterrein.*
 - 4. Het college heeft ten slotte onderzoek gedaan naar de parkeerdruk in de nabijheid van het Tapijnterrein. Uit dit onderzoek volgt dat de bezettingsgraad per tijdvak in de omgeving van het Tapijnterrein gemiddeld 45,9% betreft. De bezettingsgraad per straat en/of sectie rond het Tapijnterrein is 44%. Ter verduidelijking; het gemiddelde per straat zegt iets over hoe het per straat is gesteld met de bezettingsgraad. Het gemiddelde per tijdvak zegt iets over het gehele gebied, ongeacht de verdeling per straat in het gebied. Ongeacht of wordt uitgegaan van 45,9% of 44% is het volgens het college duidelijk dat er in de omgeving van het Tapijnterrein nog een ruime parkeercapaciteit beschikbaar is. Hierbij geldt dat het team Mobiliteit als norm voor een acceptabele bezettingsgraad een bezetting van minder dan 80% hanteert. Hier wordt ruim aan voldaan.*

Uit de uitgevoerde onderzoeken blijkt dat het uitgangspunt is dat studenten niet parkeren wanneer er slechts betaald parkeren mogelijk is. Daarnaast voorzien de gemeente en de Universiteit Maastricht in diverse faciliteiten voor studenten die gebruik maken van een auto (vergunningen, parkeerruimte elders in combinatie met een OV-verbinding). Deze faciliteiten hebben voldoende (rest)capaciteit om de effecten van het Tapijnterrein op te vangen. Voor zover er studenten zouden zijn die zich, anders dan gebruikelijk, niet laten weerhouden door het betaald parkeren en die geen gebruik maken van een vergunning of van het parkeerterrein in Randwyck, is er in de omliggende buurten van het Tapijnterrein voldoende parkeercapaciteit om deze enkele studenten op te vangen.

DATUM
1 september 2017

Voor zover er al sprake zou zijn van afwenteling naar de omliggende buurten van Tapijn, blijkt uit de uitgevoerde onderzoeken en de raadpleging van deskundigen aldus dat deze buurten voldoende parkeergelegenheid bieden.

Hoogachtend,

Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
Wethouder Ruimtelijke Ontwikkeling, Wonen, Natuur en Milieu

Gert-Jan Krabbendam.

Vragen ex art. 47 RvO

Betreft : Raad van de gemeente Maastricht

AANTEKENEN

mr. S. Fraats
Postbus 131
6200 AC MAASTRICHT

Datum
17 mei 2017

Ons nummer
201607138/1/R6

Uw kenmerk
SL/SF:26.579/16

Inlichtingen
R. Hamelink
070-4264012

Onderwerp
Maastricht
Bp. Tapijn

Procedure
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is een uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

De behandeling van de zaak is daarmee nog niet beëindigd. In de uitspraak kunt u lezen welke opdracht de Afdeling heeft verstrekt.

De verdere behandeling zal worden voortgezet onder het zaaknummer: 201607138/2.

Voor zover de opdracht met zich brengt dat er een nieuw IMRO-bestand geupload moet worden, kunt u gebruik maken van de gebruikersnaam en het wachtwoord dat u eerder hebt ontvangen.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

De griffie is op 25 en 26 mei gesloten.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) in het geding tussen:

1. stichting 't Jekerkwartier, gevestigd te Maastricht,
2. H.C.F. Smeets, wonend te Maastricht,
3. A.L.A. Rondagh, wonend te Maastricht,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Maastricht,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2016 heeft de raad het bestemmingsplan "Tapijn" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben de stichting, Smeets en Rondagh beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht. De stichting, Smeets, Rondagh, de raad en de Universiteit Maastricht hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

De stichting, Smeets, Rondagh, de raad en de Universiteit Maastricht hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 maart 2017, waar de stichting, vertegenwoordigd door J.H.A. de la Haye, Smeets, Rondagh, en de raad, vertegenwoordigd door mr. S. Fraats en mr. A.J.M. van Diem, beiden advocaat te Maastricht en T. van der Linden, E.V. de Groot en ir. A.E.M. van de Reijt, zijn verschenen. Voorts zijn ter zitting de Universiteit Maastricht, vertegenwoordigd door mr. S.A.R. Lely, advocaat te Maastricht, en R.P.M.W. Herben en ir. R.A.M.C. Wilmes, en het college van gedeputeerde staten van Limburg, vertegenwoordigd door D. van der Hoek, als partij gehoord.

Overwegingen

Het plan

1. Het plan heeft betrekking op het grondgebied van de voormalige Tapijnkazerne. Aan de noord- en westkant wordt het plangebied begrensd door de Jeker en aan de zuidkant door de Prins Bisschopsingel. De oostzijde wordt begrensd door de Sint Hubertuslaan en de straat Henri Hermanspark. Het sportterrein van de voormalige Tapijnkazerne, dat ligt ten zuidwesten van het kazerneterrein, aan de andere zijde van de Prins Bisschopsingel, maakt geen deel uit van het plangebied.
2. Het plan voorziet in de herontwikkeling van het kazerneterrein. Het gebied wordt getransformeerd tot openbaar park en de gebouwen worden bestemd voor onderwijs en onderzoek en daaraan gerelateerde functies ten behoeve van de Universiteit Maastricht. Daartoe is aan het plangebied de bestemming "Onderwijs, Onderzoek en Park" toegekend. De bestaande gebouwen binnen het plangebied worden grotendeels gehandhaafd. De gebouwen die vanuit cultuurhistorisch oogpunt als minder waardevol zijn aangemerkt, kunnen worden gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Een deel van de nieuwbouw wordt ondergronds gerealiseerd, althans het plan biedt een mogelijkheid daartoe. De totale bruto vloeroppervlakte van de gebouwen binnen het plangebied (boven- en ondergronds) mag op grond van

de planregels niet meer dan 21.250 m² bedragen. De omvang van de horecafunctie is begrensd tot ten hoogste 500 m² bruto vloeroppervlakte, de mensa van de universiteit uitgezonderd. Hoewel, gelet op de planregeling, parkeervoorzieningen overal binnen het plangebied zijn toegelaten, gaat de raad in beginsel uit van een herontwikkeling waarbij het bestaande aantal van 125 parkeerplaatsen wordt gehandhaafd en derhalve geen extra parkeercapaciteit behoeft te worden gerealiseerd.

Bijlage

3. De relevante wettelijke bepalingen en planregels zijn opgenomen in de bijlage, die deel uitmaakt van deze uitspraak.

De beroepen

4. De stichting komt op voor de belangen van de bewoners van de wijk Jekerkwartier, waartoe ook het plangebied wordt gerekend. Smeets is bewoner van het perceel Kleine Looiersstraat 16, ten noordoosten van het plangebied. Rondagh woont op het perceel Glacisweg 64, ten zuiden van het plangebied. Appellanten hebben allen beroep ingesteld tegen het plan vanwege de gevolgen van de herontwikkeling van het kazerneterrein voor hun woon- en leefklimaat. Appellanten vrezen in het bijzonder voor een toename van de parkeeroverlast in de omgeving, omdat volgens hen de raad de parkeerbehoefte vanwege het plan ernstig heeft onderschat.

Crisis- en herstelwet

5. Op de herontwikkeling van het kazerneterrein zijn de artikelen 2.4 van de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) en 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (hierna: Besluit uitvoering Chw) van toepassing. Het bestemmingsplan betreft een zogeheten "flexibel bestemmingsplan" als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw.

6. Smeets en Rondagh betogen dat de beoogde herontwikkeling van het Tapijn-terrein ten onrechte is aangemeld en aangemerkt als een experimenteel project als bedoeld in artikel 2.4 van de Chw. Volgens hen was ten tijde van de aanmelding van dit project reeds voldoende bekend over de definitieve ruimtelijke invulling van het plangebied. Rondagh wijst in dit verband op het programma van de Universiteit Maastricht, waarin de beoogde invulling van het plangebied gedetailleerd is uitgewerkt. Anders dan in de toelichting bij het "Besluit van 26 juni 2013 tot wijziging van het Besluit uitvoering Chw (zesde tranche)" is vermeld, is geen sprake van een fasegewijze aankoop van de gronden in het plangebied door de Universiteit Maastricht, die 10 tot 15 jaar in beslag zal nemen. De gronden binnen het plangebied waren reeds een aantal maanden voor de vaststelling van de zesde tranche van het Besluit uitvoering Chw verkocht aan de Universiteit Maastricht. Smeets en Rondagh voeren verder aan dat de bij de ontwikkeling en exploitatie van het plangebied betrokken partijen, die daartoe een samenwerkingsovereenkomst hebben gesloten, ervan uitgaan dat het plan in 2020 feitelijk gerealiseerd zal worden, zodat geen noodzaak bestaat de planperiode te verlengen van 10 naar 20 jaar. Gelet op het voorgaande

bestaat evenmin behoefte aan de door artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw geboden flexibiliteit, terwijl de toepassing van deze regeling heeft geleid tot minder rechtszekerheid voor belanghebbenden, aldus Smeets en Rondagh.

6.1. Volgens de raad staat de definitieve invulling van het plangebied niet vast. Gelet hierop voorziet het plan in een globale bestemming voor het voormalige kazerneterrein, met de mogelijkheid van een nadere concretisering van de functies en de situering van de (nieuwe) bebouwing. De raad wijst er verder op dat de bij het project betrokken partijen overeengekomen zijn dat de Universiteit Maastricht de gebouwen in het plangebied fasegewijs opkoopt van de gemeente, binnen een periode van 10 tot 15 jaar. Gedurende deze termijn blijft de gemeente eigenaar van een deel van de bebouwing. Het plan biedt de gemeente de mogelijkheid in de tussenliggende periode tijdelijke functies te realiseren binnen het plangebied.

6.2. De Afdeling verstaat het betoog van Smeets en Rondagh aldus dat het gebied van het Tapijn-terrein ten onrechte is aangemeld en opgenomen in artikel 7a, vijfde lid, onder c, van het Besluit uitvoering Chw, omdat de (her)ontwikkeling van het Tapijn-terrein niet voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden in artikel 2.4 van de Chw. Het slagen van dit betoog leidt tot het oordeel dat artikel 7a, vijfde lid, onder c, van het Besluit uitvoering Chw, in strijd is met artikel 2.4 van de Chw, hetgeen zou betekenen dat de raad voor het plangebied een "regulier" bestemmingsplan had dienen vast te stellen.

De Afdeling overweegt dat ingevolge artikel 8:3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb tegen een algemeen verbindend voorschrift geen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling staat evenwel niet in de weg aan de mogelijkheid van exceptieve toetsing. Deze toetsing houdt in dat de rechter een niet door de formele wetgever gegeven voorschrift buiten toepassing dient te laten, indien dit voorschrift in strijd is met een hogere regeling. Een zodanig voorschrift kan voorts wegens strijd met een algemeen rechtsbeginsel buiten toepassing worden gelaten indien het desbetreffende overheidsorgaan, in aanmerking genomen de feitelijke omstandigheden en de belangen die aan dit orgaan ten tijde van de totstandbrenging van het voorschrift bekend waren of op grond van deugdelijk onderzoek behoorden te zijn, in redelijkheid niet tot vaststelling van dat voorschrift heeft kunnen komen. De rechter heeft echter niet tot taak om de waarde of het maatschappelijk gewicht dat aan de betrokken belangen moet worden toegekend, naar eigen inzicht vast te stellen. Het is aan het regelgevend bevoegd gezag de verschillende belangen en de feiten en omstandigheden die bij het nemen van een besluit inhoudende algemeen verbindende voorschriften betrokken zijn, tegen elkaar af te wegen.

6.3. De Afdeling overweegt dat bij zogeheten flexibele bestemmingsplannen als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw onder meer wordt afgeweken van bepalingen van de Wro. De grondslag om bij het vaststellen van een bestemmingsplan – bij wijze van experiment – af te wijken van wettelijke bepalingen is vastgelegd in het eerste lid van artikel 2.4 van de Chw. In het tweede lid van genoemd artikel is vastgelegd onder

welke voorwaarden toepassing kan worden gegeven aan het eerste lid. Dit betekent dat getoetst dient te worden of het opnemen van het Tapijn-terrein in artikel 7a van de Chw in overeenstemming is met de voorwaarden van artikel 2.4, tweede lid van de Chw. Blijkens het tweede lid kan aan het eerste lid uitsluitend toepassing worden gegeven indien het experiment bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen en voldoende aannemelijk is dat uitvoering ervan bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis en aan de duurzaamheid.

6.4. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat de beoogde herontwikkeling van het Tapijn-terrein in overeenstemming is met de drie hiervoor genoemde voorwaarden van artikel 2.4, tweede lid, van de Chw. Hij heeft toegelicht dat het plan voorziet in een functiewijziging van een voormalig kazerneterrein. Het gebied wordt getransformeerd tot openbaar park en de gebouwen worden bestemd voor onderwijs en onderzoek en daaraan gerelateerde functies. De bestaande bebouwing wordt daarbij grotendeels in stand gelaten. Met het plan wordt blijvende leegstand van de bebouwing voorkomen. Volgens de raad dient de herontwikkeling van het kazerneterrein niet alleen het belang van de Universiteit Maastricht, maar ook van de omgeving van het plangebied. De raad wijst in dit verband op de omstandigheid dat het voormalige kazerneterrein ingericht wordt als openbaar park, met wandel- en fietsroutes en recreatieve voorzieningen en dat ter plaatse wordt voorzien in horeca, die toegankelijk is voor bezoekers. De raad wijst verder op de omstandigheid dat het plan – op beperkte schaal – detailhandel en dienstverlening toelaat. Hiermee wordt voornamelijk beoogd ruimte te bieden voor zogeheten “startups”.

Gelet op de hiervoor weergegeven toelichting is de Afdeling van oordeel dat de raad zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de herontwikkeling van het Tapijn-terrein bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen, het bestrijden van de economische crisis en de duurzaamheid bevordert. Nu geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat de herontwikkeling van het Tapijn-terrein niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2.4, tweede lid, van de Chw, behoeft hetgeen Smeets en Rondagh hebben aangevoerd over de verkoop en overdracht van gronden in het plangebied en de concreetheid van de gewenste ontwikkeling van het plangebied ten tijde dat het Tapijn-terrein is opgenomen in artikel 7a, vijfde lid, van het Besluit uitvoering Chw, geen bespreking. Genoemde omstandigheden zijn immers, zoals uit het voorgaande volgt, niet van belang voor de beantwoording van de vraag of de herontwikkeling van het Tapijn-terrein terecht is aangemerkt als een experimenteel project als bedoeld in artikel 2.4, eerste lid, van de Chw. Het betoog faalt.

6.5. Voor zover het betoog van Smeets en Rondagh zo dient te worden begrepen dat geen aanleiding bestond om in afwijking van artikel 3.1, tweede lid, van de Wro, te bepalen dat de planperiode 20 jaar bedraagt, overweegt de Afdeling als volgt. Anders dan in het eerste lid van artikel 7a, waarbij het aan de raad is te bepalen van welke daar vermelde wettelijke bepalingen wordt afgeweken bij het vaststellen van een bestemmingsplan, is in het derde lid bepaald dat de planperiode 20 jaar is. De enkele omstandigheid dat de raad met toepassing van artikel 7a van het Besluit

uitvoering Chw voor een aangewezen gebied een bestemmingsplan vaststelt, heeft dus tot gevolg dat het desbetreffende bestemmingsplan een planperiode heeft van 20 jaar. Het betoog faalt.

7. Smeets en Rondagh betogen dat artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw in strijd is met artikel 2.4, derde lid, onder b, van de Chw. Volgens hen is de tijdsduur waarbinnen met toepassing van artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw afgeweken kan worden van wettelijke bepalingen niet begrensd. De omstandigheid dat in het vijfde lid van artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw is vastgelegd dat dit artikel toegepast kan worden op bestemmingsplannen die zijn vastgesteld vóór 1 juli 2018 kan, gelet op artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Chw, niet worden aangemerkt als een deugdelijke begrenzing van de termijn waarbinnen kan worden afgeweken van wettelijke bepalingen. De afwijkingen blijven in een dergelijk geval immers nog steeds van toepassing voor de gehele (verlengde) planperiode van 20 jaar, aldus Smeets en Rondagh.

7.1. De Afdeling overweegt dat zij in eerdere uitspraken heeft geoordeeld over de verenigbaarheid van artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw met artikel 2.4, derde lid, onder b, van de Chw. In overweging 7.6 van haar uitspraak van 3 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:201, heeft de Afdeling geoordeeld dat artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw in strijd was met artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Chw, omdat in voornoemd artikel de toegestane tijdsduur van de afwijkingen niet was beperkt. De omstandigheid dat ingevolge het tweede lid van artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw de looptijd van het plan is beperkt tot 20 jaar, maakte dit volgens de Afdeling niet anders nu dit een afwijking van artikel 3.1, tweede lid, van de Wro betreft maar niet de ten hoogste toegestane tijdsduur van die of andere afwijkingen. Dit oordeel van de Afdeling heeft ertoe geleid dat aan een aantal leden van artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw verbindende kracht is ontzegd.

7.2. Naar aanleiding van de uitspraak van 3 februari 2016 en de uitspraak van 17 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:399 is het Besluit uitvoering Chw gewijzigd, waarbij onder meer is beoogd het gebrek in artikel 7c te herstellen door de tijdsduur waarbinnen bij de vaststelling van een bestemmingsplan afgeweken kon worden van wettelijke bepalingen te begrenzen. In haar uitspraak van 28 september 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2579, heeft de Afdeling geoordeeld over de deugdelijkheid van de beoogde reparatie. De Afdeling heeft in die uitspraak overwogen dat bij Besluit van 22 juni 2016 tot wijziging van het Besluit uitvoering Chw, houdende een aanvulling en verduidelijking van de ten hoogste toegestane tijdsduur van de krachtens artikel 2.4 van de Chw bij wege van experiment toegestane afwijkingen (dertiende tranche), Stb. 2016, 252, aan artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw lid veertien is toegevoegd dat van toepassing is op artikel 7c in zijn geheel. Daarin is de toegestane tijdsduur waarbinnen gebruik gemaakt kan worden van de in artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw, en dus ook van de in het eerste lid van dat artikel genoemde afwijkingen, beperkt. De Afdeling heeft geen

aanleiding gezien om het gewijzigde artikel 7c, eerste lid, van het Besluit uitvoering Chw onverbindend te achten.

7.3. Het Besluit van 22 juni 2016 had geen betrekking op artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw, daar in artikel 7a reeds een begrenzing van de tijdsduur was opgenomen. Artikel 7a is blijkens het vijfde lid van toepassing op bestemmingsplannen die zijn vastgesteld vóór 1 juli 2018. De begrenzing in het vijfde lid houdt in dat gebruik kan worden gemaakt van de afwijkingmogelijkheden van artikel 7a, indien het bestemmingsplan is vastgesteld vóór 1 juli 2018. Deze begrenzing in tijd komt overeen met de wijze waarop de werkingsduur van artikel 7c is begrensd. Naar het oordeel van de Afdeling wordt hiermee voldaan aan het vereiste van artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Chw dat "bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, wordt bepaald: de ten hoogste toegestane tijdsduur van die afwijking of afwijkingen." Het betoog faalt.

8. De stichting en Smeets betogen dat het plan in strijd is met artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw nu in het bestreden besluit niet uitdrukkelijk is vermeld van welke bepalingen van de Wro en het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) is afgeweken bij het vaststellen van het plan.

8.1. Volgens de raad bestaat geen wettelijke plicht om nadrukkelijk weer te geven van welke wettelijke bepalingen is afgeweken bij het vaststellen van het plan. Uit het bestreden besluit kan dit wel worden afgeleid. De afwijkingen betreffen onder meer de planperiode van 20 jaar, het niet aanwijzen van specifieke bestemmingen en een uitgestelde onderzoeksplicht, aldus de raad.

8.2. De mogelijkheden die de raad heeft om bij dit zogeheten flexibele bestemmingsplan af te wijken van bepalingen van de Wro en het Bro zijn vastgelegd in het eerste lid van artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw. De Afdeling is van oordeel dat uit de Chw noch uit het Besluit uitvoering Chw volgt dat bij het vaststellen van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw, waarbij wordt afgeweken van wettelijke bepalingen, nadrukkelijk dient te worden vermeld van welke wettelijke bepalingen is afgeweken. In de toelichting bij artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw staat dat "bij het vaststellen van het bestemmingsplan door de betreffende gemeenteraad wordt bepaald van welke artikelen met het plan wordt afgeweken; er bestaat dus geen verplichting om met alle hier genoemde artikelen te experimenteren. Aan alle deelnemende gemeenten worden dezelfde mogelijkheden geboden, maar het is aan de betrokken gemeenten zelf om te bepalen in hoeverre hiervan gebruikt wordt gemaakt" (nota van toelichting, blz. 7; Stb. 2013, 278). Overigens kan uit het bestreden besluit worden afgeleid van welke bepalingen van de Wro de raad is afgeweken bij het vaststellen van het plan. De betogen falen.

De planregeling

Toetsingsintensiteit

9. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Plangrens

10. De stichting, Smeets en Rondagh betogen dat de raad een plan had dienen vast te stellen voor het gehele Tapijn-complex. Naast het kazerneterrein bestaat het Tapijn-complex uit het (voormalige) sportterrein bij de kazerne, ten zuidwesten van het plangebied. Volgens appellanten had ook het sportterrein betrokken dienen te worden bij het plan, gelet op de ruimtelijke samenhang tussen de twee deelgebieden. De gekozen planbegrenzing is volgens hen in strijd met artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw, nu daarin het gehele voormalige Tapijn-complex, met inbegrip van de gronden van het sportterrein, is aangewezen als een gebied waarop artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw van toepassing is.

10.1. De raad komt beleidsvrijheid toe bij het bepalen van de begrenzings van een bestemmingsplan. Deze vrijheid strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In hetgeen appellanten hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vastgestelde planbegrenzing strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Zij neemt daarbij in aanmerking dat er een duidelijk onderscheid bestaat tussen de twee deelgebieden van het Tapijn-complex, zowel wat betreft het (voormalige) gebruik van de gronden als de ruimtelijke situering daarvan. Het plangebied heeft betrekking op de gronden die in gebruik waren als kazerneterrein. Het andere deelgebied betreft het (voormalige) sportterrein. Het sportterrein werd weliswaar gebruikt als een faciliteit ten behoeve van de kazerne, maar een onlosmakelijk functioneel verband tussen de twee delen van het complex ontbreekt. Voor het oordeel is verder van belang de omstandigheid dat de twee gebieden van elkaar worden gescheiden door de Prins Bisschopsingel.

Wat betreft de stelling van appellanten dat het sportterrein betrokken had dienen te worden bij het plan, omdat ter plaatse kan worden voorzien in de benodigde parkeercapaciteit, overweegt de Afdeling als volgt. De raad heeft aan de vaststelling van het plan ten grondslag gelegd dat in de parkeerbehoefte vanwege de herontwikkeling van het kazerneterrein (primair) voorzien zal worden op de gronden van het voormalige kazerneterrein zelf.

De raad heeft de mogelijkheid van een alternatieve parkeervoorziening op het sportterrein betrokken bij de voorbereiding van het bestreden besluit. Hij heeft hiervan afgezien omdat de gemeente geen eigenaar is van deze gronden en het verwerven daarvan hoge kosten met zich brengt. Ook is volgens de raad een grootschalige parkeervoorziening voor bezoekers van de binnenstad ter plaatse niet gewenst en niet te verkiezen boven een voorziening van geringe omvang op het voormalige kazerneterrein. Dit standpunt van de raad is niet onredelijk. De gevolgen van het plan voor de parkeersituatie komen elders in de uitspraak aan de orde, nu appellanten daaromtrent beroepsgronden hebben aangedragen.

Het standpunt van appellanten dat de raad in strijd heeft gehandeld met artikel 7a van het Besluit uitvoering Chw, nu het plan betrekking heeft op alleen het (voormalige) kazerneterrein is onjuist. De aanwijzing van de herontwikkeling van het Tapijn-complex als een "artikel 7a-experiment" verplicht niet tot het vaststellen van een integraal bestemmingsplan voor het gehele gebied als weergegeven op de kaart die gevoegd is als bijlage 31 bij het Besluit uitvoering Chw. De in het Besluit uitvoering Chw vastgelegde begrenzing van het gebied waarop artikel 7a van toepassing is, doet geen afbreuk aan de beleidsvrijheid van de raad bij het bepalen van de begrenzingen van een bestemmingsplan.

De betogen falen.

Erfgoed

11. Smeets en Rondagh betogen dat het plan leidt tot een ernstige aantasting van de cultuurhistorische waarden van het plangebied. Zij voeren hiertoe aan dat bij de herontwikkeling van het kazerneterrein twee bestaande waardevolle gebouwen worden gesloopt. Dit betreft het "Lazaretgebouw" in het noorden (gebouw Y) en de voormalige exercitiehhal in het zuidwestelijke deel van het plangebied (gebouw M). Deze gebouwen dienen volgens Smeets en Rondagh in stand te blijven. Rondagh kan zich verder niet verenigen met de voorziene verlaging van de (voormalige) appelplaats van het kazerneterrein. Volgens hem is de noodzaak van de verlaging niet aangetoond, terwijl de verlaging afbreuk doet aan de cultuurhistorische waarden van het kazerneterrein. Rondagh betoogt verder dat in het plan ten onrechte is voorzien in het behoud van het bestaande hekwerk van het kazerneterrein, dat (nagenoeg) gelijk loopt met de zuidelijke begrenzing van het plangebied.

11.1. Volgens de raad kan het betoog van Smeets en Rondagh inzake de gevolgen van het plan voor de cultuurhistorische waarden van het kazerneterrein, gelet op het relativiteitsvereiste, niet leiden tot een vernietiging van het bestreden besluit.

11.2. De raad heeft bij het voorbereiden van het plan onderzoek verricht naar de cultuurhistorische waarden van de bouwwerken en andere "elementen" in het plangebied. Op grond van de verrichte inventarisatie heeft de raad aanleiding gezien in het plan geen beschermingsregime op te nemen voor het Lazaretgebouw en de voormalige exercitiehhal. Dit geldt ook voor de appelplaats, die verlaagd zal worden om meer daglichttoetreding tot

stand te brengen in de bebouwing eromheen. De overige gebouwen in het plangebied alsook het (ijzeren) hekwerk van het kazerneterrein zijn aangemerkt als cultuurhistorisch waardevolle bebouwing. In het plan is voorzien in bescherming van deze waardevolle bouwwerken door middel van de aanduidingen "dominant gebouw", "te handhaven bouwwerk" en – ter plaatse van het hekwerk "waardevol cultuurhistorisch element".

11.3. Ingevolge artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) heeft de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis willen stellen dat er een verband moet bestaan tussen een beroepsgrond en het belang waarin de appelland door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van de appelland.

11.4. De Afdeling overweegt dat Smeets en Rondagh met hun betoog een beroep doen op artikel 3.1 van de Wro, dat mede strekt tot bescherming van het algemeen belang van het behoud van cultuurhistorische waarden. Artikel 3.1 van de Wro strekt in zoverre niet tot de bescherming van de individuele belangen van Smeets en Rondagh. Dit is evenwel anders indien de door Smeets en Rondagh gevreesde aantasting van cultuurhistorische waarden plaatsvindt in een gebied dat kan worden aangemerkt als hun directe woon- en leefomgeving. In een dergelijk geval bestaat nauwe verwevenheid tussen het belang van Smeets en Rondagh bij behoud van een goede kwaliteit van hun directe leefomgeving en het algemene belang dat aan de orde is bij de bescherming van cultuurhistorische waarden. Of Smeets en Rondagh in dit geval het relativiteitsvereiste kan worden tegengeworpen is derhalve afhankelijk van het antwoord op de vraag of het plangebied deel uitmaakt van hun directe woon- en leefomgeving.

De afstand van het plangebied tot het ten zuiden daarvan gelegen perceel van Rondagh bedraagt ongeveer 280 m. Het plangebied wordt gescheiden van het ten zuiden daarvan gelegen gebied door de Prins Bisschopsingel, een hoofdontsluitingsweg voor de westelijke binnenstad. De gronden tussen het perceel van Rondagh en het plangebied zijn bebouwd. De Afdeling is van oordeel dat het plangebied geen deel uitmaakt van de directe woon- en leefomgeving van Rondagh.

De afstand tussen het perceel van Smeets en het plangebied bedraagt ongeveer 155 m. De afstand tot de bebouwing binnen het plangebied is aanmerkelijk groter en bedraagt meer dan 250 m. Tussen het perceel van Smeets en de directe omgeving daarvan en het plangebied loopt de Jeker. De gronden tussen de Jeker en het perceel van Smeets zijn bebouwd. Gelet op de hiervoor genoemde omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat het plangebied geen deel uitmaakt van de directe woon- en leefomgeving van Smeets.

11.5. Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat het betoog van Smeets en Rondagh inzake de gevolgen van het plan voor de cultuurhistorische waarden van het kazerneterrein niet kan leiden tot een vernietiging van het bestreden besluit. De Afdeling ziet daarom, gelet op het relativiteitsvereiste van artikel 8:69a van de Awb, af van een inhoudelijke bespreking van dat betoog.

Parkeren

12. De stichting, Smeets en Rondagh betogen dat de raad de parkeerbehoefte vanwege het herontwikkelen van het kazerneterrein onjuist heeft berekend. Uitgaande van het voorlopig programma voor het plangebied bedraagt volgens hen het aantal benodigde parkeerplaatsen minimaal 348. Dit aantal is exclusief de benodigde parkeerplaatsen voor de voorgenomen ondergrondse functies, met een omvang van 3.000 m². De raad heeft zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat volstaan kan worden met het handhaven van de bestaande 125 parkeerplaatsen in het plangebied. Dit uitgangspunt, dat in strijd is met het gemeentelijk beleid, heeft de raad volgens appellanten niet, althans ontoereikend onderbouwd. Het getal van 125 is aangedragen of berekend door de Universiteit Maastricht en vindt zijn oorsprong in de tussen partijen gesloten exploitatieovereenkomst. Volgens appellanten is het aantal van 125 parkeerplaatsen het resultaat van het ten onrechte toepassen van "kortingen" op de aan de hand van de parkeerkencijfers (oorspronkelijk) berekende parkeerbehoefte. Om de vermindering van de benodigde parkeercapaciteit te rechtvaardigen doet de raad een beroep op het dubbelgebruik van parkeerplaatsen alsook op de – voor de parkeerbilans gunstige – gevolgen van het door de Universiteit Maastricht toe te passen mobiliteitsbeleid. De raad heeft volgens appellanten geen onderzoek verricht naar de parkeercapaciteit in de omgeving van het plangebied. Volgens appellanten is reeds in de bestaande situatie de parkeerdruk in de omgeving hoog. Een verdere toename van de parkeerdruk is vanuit ruimtelijk oogpunt onaanvaardbaar. Verder betogen de stichting, Smeets en Rondagh dat – nog afgezien van de berekening van de parkeerbehoefte – in de planregels niet is geborgd dat het benodigde aantal parkeerplaatsen wordt gerealiseerd in het plangebied.

12.1. Volgens de raad is het parkeerbeleid, met bijbehorende parkeerkencijfers, vastgelegd in de "Nota parkeernormen", van 19 april 2011. De in het beleid gehanteerde parkeerkencijfers zijn gebaseerd op de ten tijde van de vaststelling van de nota beschikbare parkeerkencijfers van het CROW. Ten tijde van de vaststelling van het plan was de meer actuele CROW-publicatie "Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie" uit 2012 beschikbaar, zodat de raad bij het berekenen van de parkeerbehoefte gebruik heeft gemaakt van deze meer actuele publicatie. De combinatie van onderwijsvoorzieningen, startende bedrijven, kantoren en horeca leidt tot een parkeervraag van 195 parkeerplaatsen. Deze berekening houdt evenwel geen rekening met de voor de parkeerbilans gunstige gevolgen van dubbelgebruik en het beleid dat de Universiteit Maastricht hanteert op het gebied van parkeren voor studenten en mobiliteitsmanagement voor personeel. De raad

gaat er in beginsel vanuit dat volstaan kan worden met het handhaven van de bestaande 125 parkeerplaatsen in het plangebied. Indien blijkt dat de parkeerbehoefte groter is dan berekend, dan kunnen extra parkeerplaatsen worden gerealiseerd. Ter zitting heeft de raad gesteld dat in het plan abusievelijk niet is geregeld dat het aantal benodigde parkeerplaatsen in het plangebied gerealiseerd dient te worden. In zoverre is volgens de raad het bestreden besluit gebrekkig, maar dit gebrek kan worden hersteld door het aanvullen van de planregels. Daarbij dient volgens de raad de parkeerbehoefte vanwege de andere functies dan de onderwijsfunctie bij nader inzien te worden berekend op grondslag van de gemeentelijke parkeerkencijfers.

12.2. Voor zover de raad ten aanzien van de betogen inzake de gevolgen van het plan voor de parkeerbehoefte appellanten het relativiteitsvereiste tegenwerpt, overweegt de Afdeling als volgt. Zoals elders in de uitspraak is overwogen komt de stichting op voor het belang van de bewoners van het Jekerkwartier. Het plangebied maakt deel uit van deze wijk. Het is aannemelijk dat een eventueel tekort aan parkeerplaatsen in het plangebied gevolgen heeft voor de verkeers- en parkeersituatie in het Jekerkwartier. Wat betreft Smeets en Rondagh is de Afleiding van oordeel dat het aannemelijk is dat ook zij geconfronteerd kunnen worden met de gevolgen van een eventueel tekort aan parkeerplaatsen in het plangebied, gelet op de afstanden van hun percelen tot het plangebied en de lokale ontsluitingssituatie. Dit betekent dat de betogen van appellanten over de gevolgen van het plan voor de parkeersituatie in de omgeving, inhoudelijk besproken dienen te worden.

12.3. De Afdeling overweegt dat uit artikel 3, lid 3.1, aanhef en onder I, van de planregels volgt dat overall in het plangebied parkeervoorzieningen kunnen worden gerealiseerd. Hoewel de raad ervan uitgaat dat volstaan kan worden met het handhaven van het bestaande aantal van 125 parkeerplaatsen, verzet het plan zich niet tegen een uitbreiding van de parkeercapaciteit in het plangebied. Het staat vast dat in het plangebied voldoende fysieke ruimte beschikbaar is voor een uitbreiding van de parkeercapaciteit ten opzichte van de bestaande situatie. In de planregels is evenwel niet geborgd dat bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen en/of het in gebruik nemen van de gronden, voorzien dient te worden in de benodigde parkeercapaciteit. Als gevolg hiervan laat het plan derhalve toe dat geen, althans onvoldoende parkeerplaatsen worden gerealiseerd binnen het plangebied. De raad heeft dit niet beoogd. Gelet hierop is het plan vastgesteld in strijd met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het betoog slaagt.

Verkeersafwikkeling

13. Smeets en Rondagh betogen dat de raad onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de gevolgen van het plan voor de verkeersafwikkeling in de omgeving. Zij vrezen voor ernstige verkeershinder vanwege de verkeersaantrekkende werking van het plan.

13.1. Voor zover de raad Smeets en Rondagh ook ten aanzien van het betoog inzake de gevolgen voor de verkeersafwikkeling het relativiteitsvereiste tegenwerpt, verwijst de Afdeling naar haar oordeel hiervoor in 12.2. Het betoog van de raad faalt.

13.2. De gevolgen van het plan voor de verkeersafwikkeling in de omgeving van het plangebied zijn inzichtelijk gemaakt in het rapport "Parkeeroplossingen Tapijn e.o." van Goudappel Coffeng van 17 september 2013. De verkeersaantrekkende werking van het plan en de gevolgen daarvan voor de verkeersafwikkeling zijn in dit rapport gerelateerd aan het aantal te realiseren parkeerplaatsen in het plangebied. Daarbij is onderzoek verricht naar een aantal scenario's. Dit betreft onder meer de situatie waarbij het bestaande aantal van 125 parkeerplaatsen in het plangebied wordt gehandhaafd en de ontsluiting plaatsvindt via de Sint Hubertuslaan. In het rapport wordt geconcludeerd dat een dergelijke situatie, die vergelijkbaar is met de bestaande situatie, niet zal leiden tot problemen met de verkeersafwikkeling. In het rapport is ook rekening gehouden met situaties waarbij meer dan 125 parkeerplaatsen worden gerealiseerd. Zo worden in het rapport scenario's beschreven waarin 500 parkeerplaatsen worden gerealiseerd binnen het plangebied en de ontsluiting geschiedt via de Sint Hubertuslaan of de parallelwegen van de Prins Bisschopsingel. Uit het rapport volgt dat ook bij de realisatie van 500 parkeerplaatsen in het plangebied een effectieve en veilige verkeersdoorstroming kan worden gewaarborgd, zo nodig door het treffen van aanvullende verkeerskundige maatregelen. Smeets en Rondagh hebben deze conclusie niet inhoudelijk bestreden. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de herontwikkeling van het kazerneterrein zal leiden tot ernstige verkeersproblemen in de omgeving. De betogen falen.

Overige beroepsgronden

14. Smeets en Rondagh betogen dat het plan rechtsonzeker is, nu de planregeling te onbepaald is wat betreft de in het plangebied toegelaten functies.

14.1. De Afdeling overweegt dat uit artikel 3.2 van de planregels volgt dat het plangebied primair bestemd is voor onderwijsfuncties. De overige functies, onder meer horeca en dienstverlening, dienen daaraan ongeschikt te zijn. De maximale bruto vloeroppervlakte van de gebouwen is begrensd tot 21.250 m². Ook staat de situering van de bebouwing in overwegende mate vast, nu de bestaande gebouwen in het plangebied grotendeels in stand worden gelaten en herbouw ingevolge artikel 3.3 van de planregels alleen binnen de bouwvlakken kan plaatsvinden. Voor zover Smeets en Rondagh betogen dat het plan rechtsonzeker is vanwege de aard en omvang van de aan het college van burgemeester en wethouders toegekende afwijkingsbevoegdheden, overweegt de Afdeling dat zij niet nader hebben toegelicht welke concrete afwijkingsbevoegdheden volgens hen te ruim zijn. Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de plansystematiek leidt tot een rechtsonzekere situatie. De betogen falen.

Bestuurlijke lus

15. Met het oog op een spoedige beslechting van het geschil zal de Afdeling een tussenuitspraak doen en de raad opdragen om alsnog binnen 20 weken na de verzending van deze tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen is overwogen in 12.3 het plan te wijzigen door in de planregels een voorziening te treffen die ertoe noopt dat binnen het plangebied voldoende parkeerplaatsen worden gerealiseerd. In dit geval kan niet worden volstaan met (uitsluitend) de planregel dat bij de uitoefening van de bevoegdheid voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor bouwen geldt dat voorzien dient te worden in voldoende parkeergelegenheid binnen het plangebied. De reden hiervan is dat de herontwikkeling van het kazerneterrein gedeeltelijk een wijziging van het gebruik van de bestaande bebouwing betreft. De realisatie van de benodigde parkeercapaciteit kan in dit geval worden geborgd door in de planregels een voorwaardelijke verplichting op te nemen, die ertoe strekt dat de gebouwen in het plangebied niet in gebruik mogen worden genomen, dan nadat is voorzien in de benodigde parkeercapaciteit.

De raad dient de Afdeling en andere partijen mededeling te doen van een gewijzigd of nieuw besluit en dit besluit zo spoedig mogelijk op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Bij de voorbereiding van het gewijzigde of nieuwe besluit behoeft afdeling 3.4 van de Awb niet opnieuw te worden toegepast.

16. Hetgeen appellanten voor het overige hebben aangevoerd met betrekking tot de gevolgen van het plan voor de parkeersituatie zal, indien daartoe aanleiding bestaat, worden besproken in de einduitspraak.

Proceskosten en griffierecht

17. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

draagt de raad van de gemeente Maastricht op om:

– binnen 20 weken na de verzending van deze tussenuitspraak met inachtneming van hetgeen onder 15 is overwogen het daar omschreven gebrek in het besluit van 28 juni 2016 te herstellen en

– de Afdeling en de andere partijen de uitkomst mede te delen en het eventueel gewijzigde of nieuwe besluit zo spoedig mogelijk op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekoven, voorzitter, en mr. J.C. Kranenburg en mr. B.J. Schueler, leden, in tegenwoordigheid van mr. D. Milosavljević, griffier.

w.g. Van Ettekoven
voorzitter

w.g. Milosavljević
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 17 mei 2017

739.

Verzonden: 17 mei 2017

BIJLAGE

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 8:51d

Indien de bestuursrechter in hoogste aanleg uitspraak doet, kan hij het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.

Artikel 8:69a

De bestuursrechter vernietigt een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

Crisis- en herstelwet

Artikel 2.4

Bij algemene maatregel van bestuur op de voordracht van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu, in overeenstemming met Onze Minister of Onze Ministers wie het mede aangaat, kan, met inachtneming van bindende besluiten van de Raad van de Europese Unie, van het Europees Parlement en de Raad gezamenlijk of van de Europese Commissie, bij wege van experiment worden afgeweken van het bepaalde bij of krachtens: [...];

k. de Wet ruimtelijke ordening; [...].

2 Er kan uitsluitend toepassing worden gegeven aan het eerste lid indien het experiment bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen en voldoende aannemelijk is dat uitvoering ervan bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis en aan de duurzaamheid.

3 Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, wordt bepaald:

- a. welke afwijking of afwijkingen van de betrokken in het eerste lid genoemde wet of wetten is of zijn toegestaan;
- b. de ten hoogste toegestane tijdsduur van die afwijking of afwijkingen, en
- c. de wijze waarop wordt vastgesteld of een afwijking aan haar doel beantwoordt, en of de tijdsduur daarvan aanpassing behoeft.

Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet

Artikel 7a

1 In het kader van een Platform 31-experiment «Flexibele bestemmingsplannen» kan bij de voorbereiding, vormgeving, inrichting en beschikbaarstelling van een bestemmingsplan worden afgeweken van:

a. de volgende artikelen van de Wet ruimtelijke ordening: 3.1, eerste lid, voor zover het daarbij gaat om het verplicht aanwijzen van bestemmingen, 3.7, vierde lid, en 6.12, eerste lid;

b. de volgende artikelen van het Besluit ruimtelijke ordening:

1°. 1.2.1, tweede lid, en 1.2.1a, onderdeel a, onder de voorwaarde dat het

ontwerp van het bestemmingsplan of het vastgestelde bestemmingsplan elektronisch op een algemeen toegankelijke wijze beschikbaar wordt gesteld en blijft op een door de raad te bepalen internetadres. In dat geval bevat de landelijke voorziening, bedoeld in artikel 1.2.1, tweede lid, een verwijzing naar dit internetadres;

2°. 3.1.6, eerste lid, onder f, en vijfde lid, onder c;

c. de bij de ministeriële regeling, bedoeld in artikel 1.2.6 van het Besluit ruimtelijke ordening, gestelde regels of nadere regels.

[...]

3 In afwijking van artikel 3.1, tweede lid, van de Wet ruimtelijke ordening wordt de bestemming van gronden, met inbegrip van de met het oog daarop gestelde regels, binnen een periode van twintig jaar opnieuw vastgesteld.

[...];

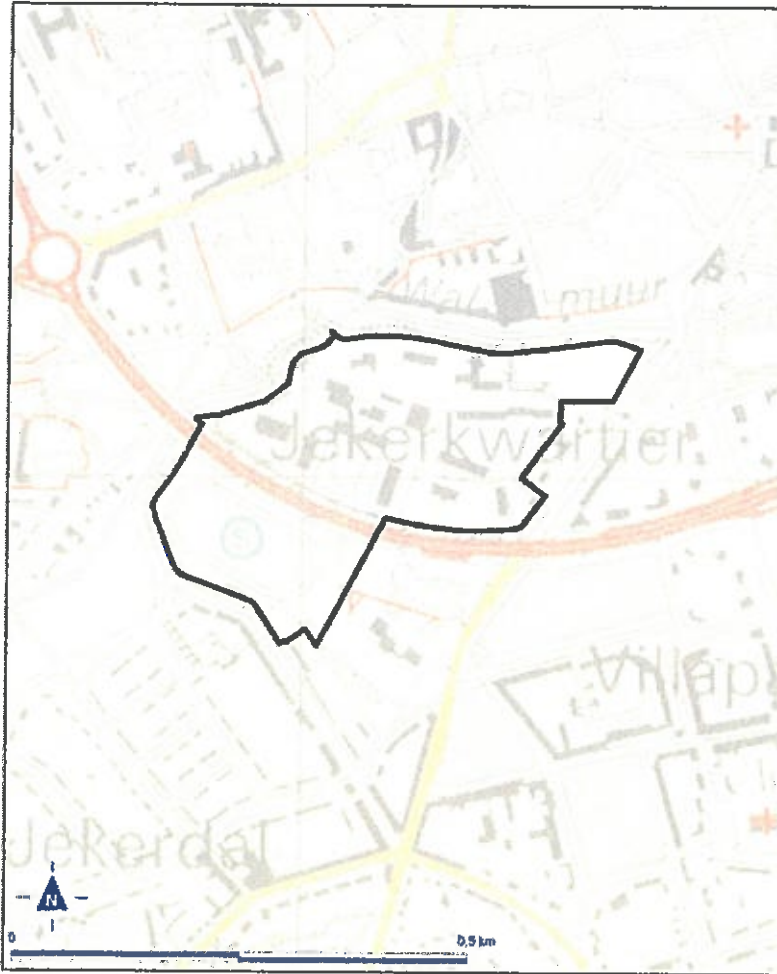
5 Dit artikel is van toepassing op de volgende bestemmingsplangebieden, voor zover deze bestemmingsplannen vóór 1 juli 2018 zijn vastgesteld:

[...];

c. het voormalige NAVO-terrein in de gemeente Maastricht zoals aangegeven op de kaart in bijlage 31;

[...].

Bijlage 31 bij Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet

Kaart Maastricht, Voormalig NAVO-terrein

Planregels bestemmingsplan

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1 Begrippen

1.12 bedrijfsvloeroppervlakte/brutovloeroppervlakte
de totale vloeroppervlakte van een kantoor, winkel of bedrijf met inbegrip van de daartoe behorende magazijnen en overige dienstruimten.

1.29 cultureel erfgoed
alle materiele getuigenissen uit het verleden die de samenleving van belang vindt om te conserveren, te onderzoeken, te presenteren en over te informeren.

1.31 dominant bouwwerk
bouwwerk met cultuurhistorische en/of architectonische waarden, welke als zodanig op de planverbeelding is aangegeven en waarvan zowel het interieur als het exterieur van het gebouw/bouwwerk bescherming geniet ingevolge de bestemming Maastrichts erfgoed.

1.46 onderwijsvoorzieningen

functies waarbij sprake is van overdracht van kennis en vaardigheden, waartoe ook wordt gerekend het verrichten van daarmee verband houdend onderzoek.

1.47 onderzoeksvoorzieningen

onderzoek dat gericht is op het ontwikkelen, vervaardigen, testen, evolueren en anderszins bewerken van hoogwaardige producten, methoden, technologieën en productiewijzen.

1.50 publiekaantrekkende dienstverlening

een met detailhandel vergelijkbare functie voor het verrichten van diensten van of ten behoeve van het publiek, zoals een uitzendbureau, bank, stomerij, wasserette, apotheek, postkantoor, reisbureau, schoonheidsinstituut, fotostudio en naar aard daarmee gelijk te stellen functies.

1.56 waardevolle cultuurhistorische elementen

objecten en bouwwerken, niet zijnde gebouwen, met cultuurhistorische waarde, welke als zodanig op de planverbeelding zijn aangegeven en bescherming genieten ingevolge de bestemming Maastrichts erfgoed.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels**Artikel 3 Onderwijs, Onderzoek, Park****3.1 Bestemmingsomschrijving**

De voor 'Onderwijs, Onderzoek, Park' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. onderwijsvoorzieningen;
- b. onderzoeksvoorzieningen, alsmede voor aan onderwijs- en onderzoeksvoorzieningen gerelateerde
- c. bedrijvigheid;
- d. cultuur en ontspanning;
- e. dienstverlening;
- f. detailhandel;
- g. horeca; alsmede voor
- h. groenvoorzieningen;
- i. speelvoorzieningen;
- j. water en waterhuishoudkundige voorzieningen;
- k. voorzieningen voor verkeer en verblijf, alsmede voor
- l. parkeervoorzieningen ten behoeve van de bovenvermelde functies en
- m. additionele voorzieningen.

3.2 Beleidsregels

Beleid ten aanzien van gebruik

- a. De in lid 3.1 onder c t/m g opgesomde functies zijn alleen toegestaan indien zij ondergeschikt zijn aan en dienen ter ondersteuning van onderwijs-

en onderzoeksvoorzieningen. Deze ondergeschiktheid is niet alleen van functionele aard, maar weerspiegelt zich ook in ruimtelijk opzicht.

b. Aanvullend aan het bepaalde in 3.2 onder a geldt het volgende:

De in lid 3.1 onder c bedoelde bedrijvigheid is kennisintensief van aard, heeft een duidelijke, aantoonbare relatie met de onderwijs- en onderzoeksfunctie en is opgenomen in de als bijlage 3 van deze regels deel uitmakende staat van bedrijfsactiviteiten.

Het bruto vloeroppervlak van de in lid 3.1 onder e en f bedoelde functies dienstverlening en detailhandel bedraagt niet meer dan 250 m² per vestiging. Het bruto vloeroppervlak ten behoeve van beide functies in totaal bedraagt ten hoogste 500 m².

De in lid 3.1 onder g bedoelde functie betreft horeca in de horecacategorieën 1, 2 en/of 3, alsmede een mensa. Terrassen ten behoeve van de horecafunctie zijn toegestaan. Het bruto vloeroppervlak ten behoeve van de horecafunctie in het plangebied, een mensa uitgezonderd, mag niet meer bedragen dan 500 m².

Beleid ten aanzien van bouwen

c. In het algemeen, en ten behoeve van de toepassing van de onder 3.4 opgenomen afwijkingsbevoegdheden van burgemeester en wethouders gelden de volgende beleidsregels:

1. Het plangebied wordt gekarakteriseerd door een aantal separate voormalige kazernesgebouwen in het park. Een deel van deze gebouwen heeft de status van rijksmonument c.q. gemeentelijk monument en dient behouden te blijven. Op de verbeelding is door middel van de aanduiding "te handhaven gebouwen" aangegeven welke gebouwen behouden dienen te blijven. De niet als zodanig aangegeven gebouwen mogen worden afgebroken. Nieuwbouw is onder in lid 3.3 onder b en c nader uitgewerkte voorwaarden toegestaan.

2. De bebouwingsstructuur is open van karakter. Verbindingen tussen de gebouwen, welke vanuit het gebruik wenselijk zijn, mogen geen afbreuk doen aan de paviljoen opzet van de oorspronkelijke Tapijnkazerne, die wordt gekenmerkt door openheid. De ruimte direct rondom de gebouwen zal op een vanzelfsprekende manier aansluiten op het park en wordt zorgvuldig vormgegeven.

3. Nieuwbouw wordt bij voorkeur geconcentreerd rondom de te handhaven gebouwen en dient zoveel als mogelijk aan te sluiten bij de paviljoenopzet. Hierbij heeft het de voorkeur om het bebouwd oppervlak zoveel mogelijk te beperken. Het volume van de te slopen gebouwen in het gebied mag worden herbouwd in nieuwbouw, waarbij het totale bruto vloeroppervlak van de gebouwen niet meer dan 21.250 m² mag bedragen.

3.3 Bouwregels

a. De op de verbeelding als "te handhaven gebouw" aangeduide gebouwen blijven behouden.

b. Nieuwbouw van bovengrondse gebouwen is alleen toegestaan binnen de op de verbeelding aangegeven bouwvlakken, met een maximale goothoogte van 15 meter en een maximale bouwhoogte van 20 meter, en met dien verstande dat het totale bruto vloeroppervlak van de gebouwen binnen het plangebied niet meer dan 21.250 m² mag bedragen. Nieuwbouw van

bovengrondse gebouwen buiten de bouwvlakken is alleen mogelijk na afwijking zoals omschreven in lid 3.4.

c. Nieuwbouw van ondergrondse gebouwen is alleen toegestaan binnen de op de verbeelding aangegeven bouwaanduiding "ondergronds bouwen", met een maximale bouwdiepte van 5 meter, en met dien verstande dat het totale bruto vloeroppervlak van de gebouwen binnen het plangebied niet meer dan 21.250 m² mag bedragen. Nieuwbouw van ondergrondse gebouwen buiten de bouwaanduiding "ondergronds bouwen" is alleen mogelijk na afwijking zoals omschreven in lid 3.4.

[...].

3.4 Afwijken van de bouwregels

Burgemeester en wethouders kunnen bij omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in:

a. Lid 3.3 onder b ten behoeve van de nieuwbouw van bovengrondse gebouwen buiten de op de verbeelding aangegeven bouwvlakken, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

1. Uitbreiding is uitsluitend toegestaan indien hierdoor het maximale bruto vloeroppervlak voor gebouwen in het plangebied van 21.250 m² niet wordt overschreden.

2. De uitbreiding mag niet onaanvaardbaar zijn vanuit stedenbouwkundig oogpunt, waarbij in ieder geval het bepaalde in lid 3.2 in acht wordt genomen.

3. Er mogen geen belemmeringen zijn vanuit milieuhygiënisch oogpunt.

b. Lid 3.3 onder c ten behoeve van de nieuwbouw van ondergrondse gebouwen buiten de op de verbeelding aangegeven bouwaanduiding "ondergronds bouwen", mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

1. De bouw is uitsluitend toegestaan indien hierdoor het maximale bruto vloeroppervlak voor gebouwen in het plangebied van 21.250 m² niet wordt overschreden.

2. De uitbreiding mag niet onaanvaardbaar zijn vanuit stedenbouwkundig oogpunt, waarbij in ieder geval het bepaalde in lid 3.2 in acht wordt genomen.

3. Er mogen geen belemmeringen zijn vanuit milieuhygiënisch oogpunt.

c. Lid 3.3 onder d ten behoeve van poorten met een bouwhoogte van maximaal 1,8 meter, mits dit uit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar is.

3.5 Afwijken van de gebruiksregels

Burgemeester en wethouders kunnen bij omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in:

a. Lid 3.1 ten behoeve van het gebruik van gebouwen voor tijdelijke huisvesting van gastdocenten of gasthoogleraren, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

1. Het gebruik voor tijdelijke huisvesting is uitsluitend toegestaan voor een periode van ten hoogste 12 maanden aaneengesloten.

2. Het gebruik mag maximaal 250 m² vloeroppervlak betreffen.

b. Lid 3.1 onder c ten behoeve van bedrijven welke niet voorkomen in de staat van bedrijfsactiviteiten, met dien verstande, dat deze bedrijven naar

aard en invloed op de omgeving gelijk te stellen zijn met de toegelaten bedrijven.

Artikel 4 Waarde - Maastrichts Erfgoed

4.1 Bestemmingsomschrijving

4.1.1 Bescherming cultureel erfgoed

De als 'Waarde – Maastrichts Erfgoed' aangegeven gronden zijn, naast de voor de doeleinden van de andere krachtens dit plan aan deze gronden gegeven bestemmingen, bestemd voor de bescherming van de op die gronden aanwezige cultureel erfgoed.

4.1.2 Aanvullend aan bestemming 'Onderwijs, Onderzoek, Park'

De bestemming 'Waarde – Maastrichts Erfgoed' is aanvullend aan de bestemming 'Onderwijs, Onderzoek, Park'.

4.1.3 Onderverdeling

De voor 'Waarde – Maastrichts Erfgoed' aangewezen gronden kennen de volgende onderverdeling van het op of in die gronden aanwezige cultureel erfgoed, waarbij het onder a en b genoemde erfgoed overeenkomstig het bepaalde in de gemeentelijke Erfgoedverordening de status heeft van gemeentelijk monument, een en ander conform het bepaalde in het als bijlage 1 opgenomen rapport 'Cultuurwaardenonderzoek Deelrapport Inventarisatie' en het als bijlage 2 opgenomen rapport 'Cultuurwaardenonderzoek Deelrapport Archeologie':

- a. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding – dominant bouwwerk' (sba – db): dominant bouwwerk, met dien verstande dat zowel het interieur als het exterieur van het ter plaatse aanwezige bouwwerk wordt beschermd;
- b. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding – waardevol cultuurhistorisch element' (sba – ce): waardevol cultuurhistorisch element;
- c. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van waarde – beschermd stadsgezicht' (swr – bs): beschermd stadsgezicht;
- d. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van waarde – archeologische zone a' (swr – a): archeologische zone a.
- e. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding – rijksmonument' (sba – rm).

4.2 Bouwregels

4.2.1 Monumenten

Op en/of in de gronden met daarop beschermde rijksmonumenten en/of gemeentelijke monumenten mag slechts worden gebouwd indien:

- a. bebouwing mogelijk is krachtens de onderliggende bestemmingen en;
- b. de bestaande kwaliteit niet wordt aangetast door wezenlijke veranderingen in het stedenbouwkundige beeld, bepaald door situering, massa, kapvorm, hoogtematen, gevel- en raamindeling en gevelafwerking met kleur- en materiaalgebruik, zulks met inbegrip van waardevolle details en;
- c. de bouwplannen, bij gemeentelijke monumenten, niet strijdig zijn met de cultuurhistorische waardestelling en toepasselijke richtlijnen, een en ander conform het bepaalde in het als bijlage 1 opgenomen rapport 'Cultuurwaardenonderzoek Deelrapport Inventarisatie'.

4.2.2 Nadere regels

Voor zover de omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk dan wel de directe of indirecte gevolgen van de in de bouwaanvraag genoemde bouwwerkzaamheden kunnen leiden tot een verstoring van een gemeentelijk monument, kunnen aan de omgevingsvergunning de volgende regels worden verbonden:

[...];

4.2.7 Welstands-/Monumentencommissie

Alle aanvragen om een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen die betrekking hebben op als gemeentelijk monument aangewezen bouwwerken worden voor advies aan de gemeentelijke Welstands-/Monumentencommissie voorgelegd.

4.2.8 Nadere eisen

Burgemeester en wethouders kunnen nadere eisen stellen ten aanzien van de situering van bouwwerken, de inrichting en het gebruik van gronden, indien ter plaatse rijks- en/of gemeentelijke monumenten en/of behoudens- en beschermingswaardige archeologische resten aanwezig zijn.

4.3 Uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, en/of van werkzaamheden

4.3.1 Monumenten

Op en/of in de gronden met daarop beschermde rijksmonumenten en/of gemeentelijke monumenten is het verboden om zonder, of in afwijking van, een omgevingsvergunning monumenten en waardevolle cultuurhistorische elementen geheel of gedeeltelijk te wijzigen, aan te tasten of te vernietigen.

4.3.2 Nadere regels

Voor zover de omgevingsvergunning dan wel de directe of indirecte gevolgen van de in de aanvraag genoemde werken, geen bouwwerken zijnde, en/of werkzaamheden kunnen leiden tot een verstoring van een gemeentelijk monument, kunnen aan de omgevingsvergunning de volgende regels worden verbonden:

- a. de verplichting tot het treffen van technische maatregelen, waardoor monumenten kunnen worden behouden;
- b. de verplichting om de werken, geen bouwwerken zijnde, en/of werkzaamheden die tot monumentverstoring leiden te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de monumentenzorg, die voldoet aan door burgemeester en wethouders bij de vergunning te stellen kwalificaties.

[...].

4.4 Slopen

4.4.1 Vergunningsplicht

Op en/of in de gronden met daarop beschermde rijksmonumenten en/of gemeentelijke monumenten alsmede op en/of in de gronden die op de verbeelding zijn aangeduid als 'beschermd stadsgezicht' is het verboden een bouwwerk geheel of gedeeltelijk af te breken zonder, of in afwijking van, een omgevingsvergunning.

[...].

Artikel 7 Algemene bouwregels

7.1 Ondergronds bouwen

- a. Op plaatsen waar hoofd- en bijgebouwen zijn of gelijktijdig worden gebouwd mag eveneens ondergronds gebouwd worden, direct aansluitend

mogen in- dan wel uitritten ten behoeve van de ondergrondse bouwwerken worden gebouwd.

b. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd bij omgevingsvergunning af te wijken van het plan voor het bouwen van ondergrondse bouwwerken op andere locaties dan onder het hoofdgebouw of bijgebouw mits hierdoor de in het gebied aanwezige waarden niet onevenredig worden aangepast.

Artikel 11 Overige regels

11.1 Verwijzing naar andere wettelijke regelingen

Waar in dit plan wordt verwezen naar andere wettelijke regelingen, wordt geduid op de regelingen zoals die luiden op het tijdstip van de vaststelling van het bestemmingsplan.

Parkeernormen Maastricht 2017 Juli 2017 – actualisatie parkeernormen

Functie	Zone			Bezoek/minimaal openbaar karakter	Eenheid
	A1/A2	B	C		
Parkeernormen woningen					
Woning gebruiksoppervlakte ≤60 m²	0,5	0,6	0,7	0,3 per wo	woning
Woning gebruiksoppervlakte 60 - 110 m²	1,3	1,5	1,7	0,3 per wo	woning
Woning gebruiksoppervlakte >110 m²	1,4	1,6	1,9	0,3 per wo	woning
Wooneenheden en woningen tbv studenten*	0,3	0,3	0,3	0,2 per wo	wooneenheid**
Sociale huurwoningen	1,2	1,3	1,5	0,3 per wo	woning
Serviceflat/ aanleunwoning	0,4	1,0	1,1	0,3 per wo	woning
Parkeernormen winkels					
Binnensteden / hoofdwinkelgebieden	3,0	-	-	85%	100 m²bvo
Stadsdeelcentra	-	3,3	3,5	85%	100 m²bvo
Wijk-, buurt- en dorpscentra	3,3	3,3	3,3	85%	100 m²bvo
Grootschalige detailhandel	-	5,5	6,5	85%	100 m²bvo
Showroom	0,7	0,9	1,3	35%	100 m²bvo
(Week)markt	0,2	0,2	0,2	85%	1 m² (streckende) marktkraam
Parkeernormen werkgelegenheid					
(Commerciële) dienstverlening (kantoren met baliefunctie)	1,8	2,3	2,8	20%	100 m² bvo
Kantoren zonder baliefunctie	1,2	1,4	1,6	5%	100 m² bvo
Arbeidsextensieve / bezoekersextensieve bedrijven (loods, opslag, groothandel, transportbedrijf, etc.)	0,5	0,6	0,8	5%	100 m² bvo
Arbeidsintensieve / bezoekersextensieve bedrijven (industrie, garagebedrijf, laboratorium, werkplaats, etc.)	1,3	1,8	2,3	5%	100 m² bvo
Bedrijfsverzamelgebouw	1,3	1,3	1,3	10%	100 m² bvo
Parkeernormen onderwijsvoorzieningen					
Universiteit	9,7	11,5	12,7	48%***	per 100 studenten****
Beroepsonderwijs dag (MBO, ROC, HBO)	20,0	20,0	20,0	-	per collegezaal
Beroepsonderwijs dag (MBO, ROC, HBO)	6,0	6,0	6,0	-	per leslokaal
Voorbereidend dagonderwijs (VWO, HAVO, VMBO)	1,0	1,0	1,5	-	per leslokaal
Avondonderwijs	0,7	0,7	1,0	-	per student
Basisonderwijs	1,0	1,0	1,5	-	per leslokaal
Creche / peuterspeelzaal / kinderdagverblijf	0,7	0,7	0,7	-	per arbeidsplaats
Parkeernormen zorgvoorzieningen					
Ziekenhuis	1,6	1,6	1,6	-	bed
Verpleeg-/ verzorgingstehuis	0,6	0,6	0,6	60%	wooneenheid
Arts / maatschap / therapeut / kruisgebouw	1,8	1,8	1,8	65%	behandelkamer
Parkeernormen horecagelegenheden					
Café, discotheek, cafetaria	5,0	5,0	6,0	90%	100 m² bvo
Restaurant	9,0	9,0	13,0	80%	100 m² bvo
Hotel	1,0	1,0	1,0	-	kamer
Parkeernormen sociaal culturele voorzieningen					
Museum, bibliotheek	0,4	0,6	1,0	95%	100 m² bvo
Bioscoop, theater, schouwburg	0,2	0,2	0,3	-	zitplaats
Sociaal cultureel centrum, wijk-/verenigingsgebouw	2,0	2,0	2,0	90%	100 m² bvo
Parkeernormen sportvoorzieningen					
Gymlokaal	1,8	2,0	2,3	95%	100 m² bvo
Sporthal (binnen)	1,8	2,0	2,3	95%	100 m² bvo
Sportveld (buiten)	20,0	20,0	20,0	95%	ha. netto
Dansstudio, sportschool	2,5	2,5	3,5	95%	100 m² bvo
Squashbaan	1,5	1,5	1,5	90%	baan
Tennisbaan	2,5	2,5	2,5	90%	baan
Golfbaan	-	-	7,0	95%	hole
Bowlingbaan, biljartzaal	2,0	2,0	2,0	95%	baan / tafel
Stadion	0,1	0,1	0,1	99%	zitplaats
Zwembad	8,0	9,0	10,0	90%	100 m² opp. bassin
Manege	-	-	0,4	90%	box
Parkeernormen overige voorzieningen					
Evenementenhal, beurs-, congresgebouw	4,0	5,5	7,5	99%	100 m² bvo
Themapark / pretpark	8,0	8,0	8,0	99%	ha netto terrein
Overdekte speeltuin / hal	7,5	7,5	7,5	90%	100 m² bvo
Volkstuin	-	-	0,3	-	perceel
Religiegebouw (kerk, moskee, etc.)	0,2	0,2	0,2	-	zitplaats
Begraafplaats / crematorium	23	23	23	-	gelijktijdige begrafenis/crematie

Niet voor alle initiatieven zijn in de bovenvermelde lijst toereikende functies met bijbehorende parkeernormen opgenomen. In het geval dat de gemeente van oordeel is dat de vermelde parkeernormen onvoldoende aansluiten bij het voorliggende initiatief, kan de gemeente gemotiveerd een andere parkeernorm hanteren. De gemeente kan van de bovenvermelde lijst gemotiveerd afwijken.

* Onzelfstandige kamers - woningen en zelfstandige wooneenheden die gebruik maken van een studentcontract

** Bij onzelfstandige kamers wordt de eenheid gelezen als parkeerplaats per kamer

*** Bezoekers zijn studenten. Wanneer niet is beoogd te voorzien in parkeerruimte voor studenten, kan de parkeerbehoefte worden verminderd met 48%.

**** Voor wat betreft de rekeneenheid 'per 100 studenten' geldt dat de gemeente per initiatief een maximaal representatieve invulling van de universiteitsvoorziening qua aantal studenten gemotiveerd vaststelt, op basis waarvan zal worden gerekend.

Parkeernormen Maastricht 2017

Gemeente Maastricht

De gemeente Maastricht heeft op 11 juli 2017 besloten om de parkeernormen te actualiseren. De normen zijn gebaseerd op kencijfers van het CROW, een kennisplatform voor infrastructuur, verkeer, vervoer en openbare ruimte. De parkeernormen zijn gespecificeerd naar functies en naar zones (gebieden). In deze brochure is het stelsel van parkeernormen weergegeven.

Deze normen worden gehanteerd bij toetsing van onder meer omgevingsvergunningsaanvragen. De parkeernormen zijn van belang voor nieuwe bouwinitiatieven en ruimtelijke plannen. Deze informatie is dus relevant voor onder meer projectontwikkelaars en architecten.

Normen naar zones

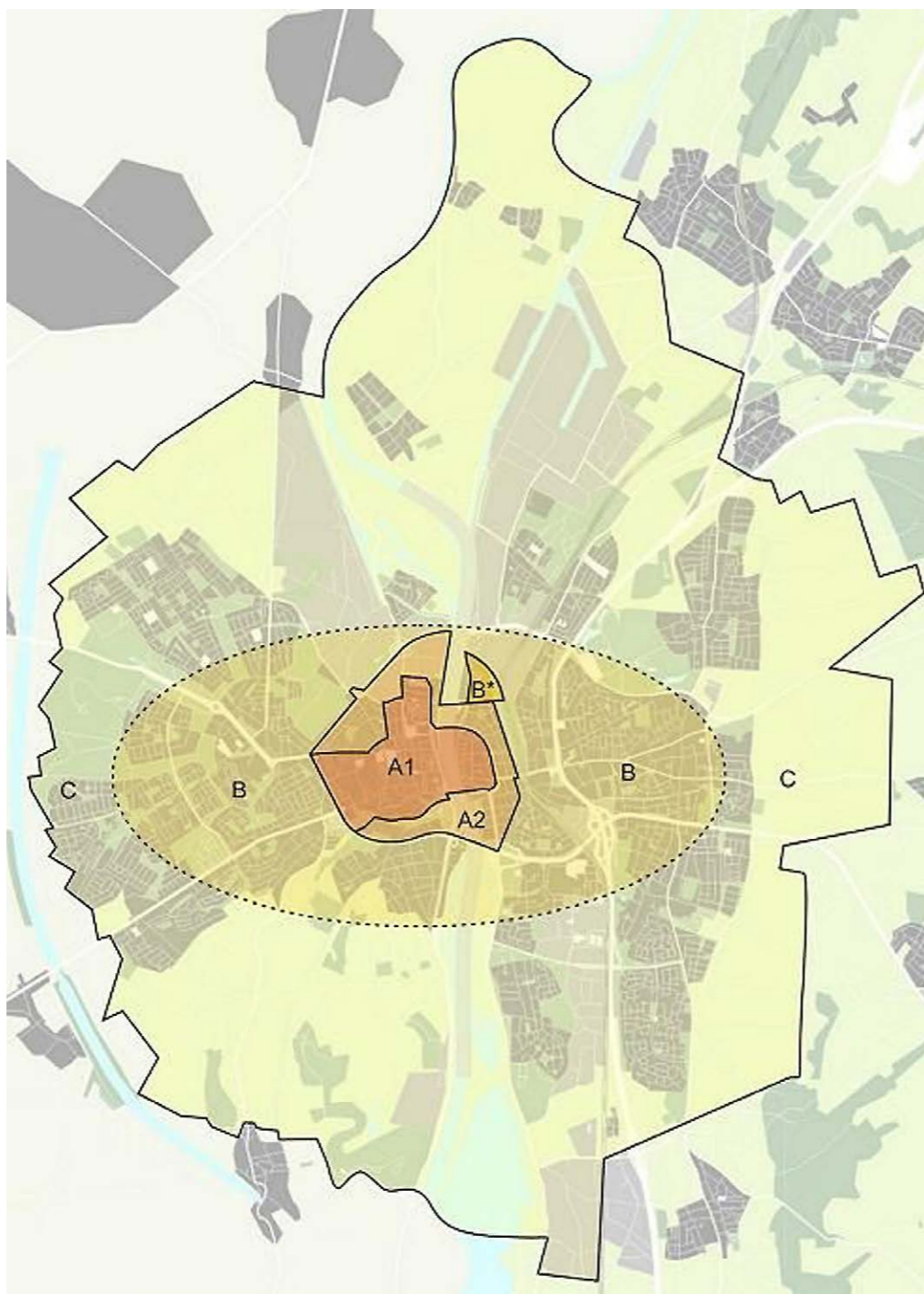
In de 'Nota parkeren Maastricht' wordt onderscheid gemaakt in verschillende zones, te weten:

- A-zone (centrum);
- B-zone (schil);
- C-zone (rest bebouwde kom).

Deze zones zijn ook gehanteerd voor de parkeernormen. Naaststaand kaartbeeld geeft de zones aan.

De B-zone is periodiek aan verandering onderhevig in relatie tot uitbreiding van het gereguleerde parkeren in Maastricht.

Het gebied op het moment van indiening van de aanvraag is maatgevend. In algemene zin geldt dat de parkeernormen voor de A-zone in veel gevallen iets lager uitvallen dan in de B- of C-zone.

Van parkeernorm naar parkeereis

Bij het toetsen van (ver)bouwplannen wordt de parkeereis berekend aan de hand van de vastgestelde parkeernormen. De initiatiefnemer moet in het (ver)bouwplan rekening houden met het realiseren van het aantal parkeerplaatsen op eigen terrein conform de parkeereis. Bij een verbouwing telt slechts de toegevoegde parkeervraag mee. Bij een verbouwing telt voor het berekenen van de parkeereis het eventueel reeds aanwezige tekort dus niet mee. Bij nieuwe ontwikkelingen dient in alle gevallen volledig aan de parkeereis te worden voldaan. De beschikbare parkeerruimte op de openbare weg mag bij het voldoen aan de parkeereis slechts worden meegeteld, indien daarvoor op straat nu en in de toekomst voldoende vrije parkeerruimte aanwezig is. In gebieden waar sprake is van een grote parkeerdruk blijft de openbare parkeercapaciteit altijd buiten beschouwing.

Uitzondering

De parkeervraag is gebaseerd op het gemiddeld benodigde aantal parkeerplaatsen per functie. Het kan echter zo zijn dat bijvoorbeeld door een combinatie van functies er in totaal minder parkeerplaatsen nodig zijn, dan op basis van de berekende parkeervraag blijkt. Ook de mobiliteitskenmerken van de locatie en (potentiële) gebruikers en/of door de initiatiefnemer gebedigd mobiliteitsmanagement kan van invloed zijn op de parkeervraag. In voorkomend geval kan de gemeente met dergelijke factoren in de berekening van de parkeervraag rekening houden.

Parkeerfonds

In de bouwverordening van de gemeente Maastricht is bepaald dat burgemeester en wethouders vrijstelling kunnen verlenen van de verplichting dat in voldoende mate in de te verwachten parkeerbehoefte moet zijn voorzien in, op of onder het gebouw, dan wel op of onder het daarbij behorende erf. Als er te weinig parkeerplaatsen in het plan zijn opgenomen, kan een omgevingsvergunning worden geweigerd. Is aanleg of uitbreiding van parkeerplaatsen op eigen terrein niet mogelijk, dan kan onder voorwaarden vrijstelling worden verleend voor de parkeereis. Het verlenen van vrijstelling is onder andere mogelijk, indien op andere wijze in de benodigde parkeer- of stallingsruimte wordt voorzien. Aan dit vereiste wordt voldaan als de gemeente op zich neemt zorg te dragen voor de benodigde parkeercapaciteit. De daarmee gemoeide kosten worden gefinancierd uit het Parkeerfonds. Dit houdt in dat in de omgevingsvergunning in relatie tot de hiervoor bedoelde vrijstelling de voorwaarde wordt opgenomen dat een bedrag van € 2.722,68 per parkeerplaats in het gemeentelijk Parkeerfonds dient te worden gestort. Afhankelijk van de ligging en de omvang van het bouwinitiatief is het ook mogelijk dat de gemeente de kosten van de aanleg van parkeervoorzieningen verhaald door middel van een exploitatieovereenkomst.

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Verweerschrift 25 november 2016
Zaaknummer: 201607138/1/R6

EdelGrootAchtbaar College,

Bij besluit van 28 juni 2016 heeft de gemeenteraad van Maastricht (hierna: “de Raad”) het bestemmingsplan “Tapijn” (hierna ook wel: “het bestemmingsplan” of het “plan”) vastgesteld.

Het bestemmingsplan heeft vervolgens in de periode van 12 augustus 2016 tot en met 22 september 2016 ter inzage gelegen.

Er is binnen deze periode door drie appellanten beroep ingesteld bij uw Afdeling.

Het betreft in deze de beroepen van:

- de heer J.H.A. de la Haye namens **Stichting Buurtplatform 't Jekerkwartier** (hierna: “Jekerkwartier”);
- de heer **A.L.A. Rondagh**, wonende te (6212 BR) aan de Glacisweg 64 te Maastricht (hierna: “Rondagh”);
- de heer **H.C.F. Smeets**, wonende te (6211 JL) aan de Kleine Looiersstraat 16 te Maastricht (hierna: “Smeets”).

Jekerkwartier, Rondagh en Smeets worden hierna gezamenlijk aangeduid als “appellanten”.

De betreffende beroepsprocedure is bij uw Afdeling geregistreerd onder procedurenummer: 201607138/1/R6.

Bij brief van 24 oktober 2016 heeft u de gemeenteraad van Maastricht (hierna: “de Raad”) in de gelegenheid gesteld om een verweerschrift in te dienen met dien verstande dat het verweerschrift tot en met 25 november 2016 kan worden ingediend.

Ter voldoening aan voormeld verzoek zal in het navolgende het standpunt van de Raad ter zake de vaststelling van het bestemmingsplan “Tapijn” nader worden toegelicht c.q. schriftelijk uiteen worden gezet; dit mede aan de hand van de inhoud van de beroepschriften.

Deze schriftelijke uiteenzetting dient dan ook als verweer in het kader van de door uw Afdeling ontvangen beroepen. De Raad behoudt zich het recht voor om het standpunt in een latere fase van de procedure, al dan niet naar aanleiding van nog te ontvangen stukken van appellanten, nog aan te vullen.

Alvorens op de inhoud van de beroepschriften zoals die werden ingediend door appellanten in te gaan, zal eerst aandacht worden besteed aan de vaststelling van genoemd bestemmingsplan en de relevante feiten en achtergronden in meer algemene zin.

Vervolgens zal aan de hand van de beroepschriften worden verduidelijkt dat het besluit van de Raad tot vaststelling van het bestemmingsplan “Tapijn” in stand kan blijven.

Achtereenvolgens is de indeling van dit verweerschrift als volgt:

- I. Experiment in het kader van de Crisis- en herstelwet (hierna: “Chw”)
- II. Het bestemmingsplan;
- III. Ontvankelijkheid;
- IV. Zienswijzen;
- V. Crisis- en herstelwet (algemeen);
- VI. Beroepsgronden;
 - A. Begrenzing bestemmingsplan Tapijn;
 - B. Oneigenlijk gebruik Crisis- en herstelwet;
 - C. Parkeren;
 - D. Ondergronds parkeergarage;
 - E. Rechtszekerheid;
 - F. Monumenten, beschermd stadsgezicht en welstandsadvies;
- VII. Samenvatting;
- VIII. Conclusie.

I. Experiment in het kader van de Crisis- en herstelwet

Begin 2012 is het Maastricht-LAB opgericht. Het Maastricht-LAB is een cocreatief ontwikkelplatform, waarbij de zoektocht naar nieuwe vormen van stadsontwikkeling centraal staat. Een van de eerste opdrachten van het Maastricht-LAB was het maken van een flexibel bestemmingsplan voor de Tapijnkazerne. Daarbij was een nieuwe aanpak gewenst.

Weliswaar is de ambitie dat de Universiteit via een ingroeimodel gedurende 10 tot 15 jaar geleidelijk de gebouwen van de Tapijnkazerne zal gaan vullen met onderwijsgerelateerde functies, maar ondertussen kunnen er, gelijktijdig met het langzaam ingroeien van de Universiteit, ook (tijdelijke) andere functies worden gehuisvest.

Het bestemmingsplan moet dan ook voorzien in een regeling waarbij:

- de onderwijsgerelateerde functies ten behoeve van de universiteit op de lange termijn mogelijk worden gemaakt;
- aan de ene kant voldoende vrijheid en aan de andere kant voldoende houvast wordt geboden voor de invulling met andersoortige functies gedurende de ingroeiperiode;
- tevens ruimte wordt geboden aan andere initiatieven die mogelijk ook in de verre toekomst kunnen blijven bestaan.

De huidige Wet ruimtelijke ordening en regels voor bestemmingsplannen bieden onvoldoende flexibiliteit om de bovengeschetste ontwikkeling mogelijk te maken.

De ontwikkeling van een nieuwe Omgevingswet, die momenteel in volle gang is, zou hierin wellicht meer ruimte kunnen bieden, maar deze laat voorlopig nog op zich wachten.

Nagenoeg gelijktijdig met de oprichting van het Maastricht-LAB, is Platform 31 ontstaan. Het is een fusie van KEI, Nici Institute, Nirov en SEV.

Het doel van deze organisatie is om bij te dragen aan het oplossen van ruimtelijke, economische en sociale vraagstukken. Een van de eerste zaken waarmee Platform 31 aan de slag ging was het experiment “flexibele bestemmingsplannen”.

Het doel van het experiment is om te onderzoeken waar en wanneer functies en regels los kunnen worden gelaten om zo meer en sneller ruimte te maken voor nieuwe ontwikkelingen en initiatieven, zowel in bestaande gebouwen als op braakliggende terreinen.

Het experiment moet uiteindelijk aantonen dat:

- flexibele bestemmingsplannen leiden tot lagere regeldruk en minder proceskosten;
- flexibele bestemmingsplannen transparant zijn en leiden tot meer investeringen op klein schaalniveau en leiden tot geleidelijke gebiedsontwikkeling;
- flexibele bestemmingsplannen goede instrumenten zijn om sneller in te springen op lokale omstandigheden.

Er mag alleen worden afgeweken van de wetsartikelen die in artikel 7a, eerste lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zesde tranche) worden genoemd.

Afwijken van regels op het gebied van (bijvoorbeeld) bouwen, milieu, gezondheid is in dit kader niet toegestaan. Deze normen gelden daardoor voor alle ruimtelijke plannen op dezelfde wijze.

De gemeente Maastricht heeft de Tapijnkazerne (deelgebied I en II) voor dit experiment aangemeld en is in april 2012 geselecteerd uit 25 aanvragen.

Op het moment van aanmelding van de Tapijnkazerne om als experiment te fungeren was het betreffende gebied nog in eigendom van het Rijksvastgoedbedrijf (RVB). In dat kader is relevant dat op dat moment wel reeds de afspraak is gemaakt dat de gemeente Maastricht het recht van eerste koop had verworven.

II. Het bestemmingsplan

De Tapijnkazerne

De Tapijnkazerne bestaat uit twee deelgebieden en is onder meer een voormalig militaire kazerne in Maastricht.

Gebied I (zijnde het voorliggende plangebied) omvat het ongeveer 6,3 hectare grote kazerneterrein aan de rand van de binnenstad van Maastricht en was als kazerneterrein in gebruik van 1919 tot 2010.

De ontwikkelingen in dit gebied zijn opgenomen in het thans voorliggende plan.

De Tapijnkazerne ligt op een terrein aan de zuidzijde van het stadscentrum van Maastricht in de wijk Jekerkwartier.

De westelijke begrenzing wordt gevormd door de rivier de Jeker en het Aldenhofpark; de oostelijke begrenzing door de Sint Hubertuslaan en de zuidelijke begrenzing door de Prins Bisschopssingel.

Gebied II omvat het ongeveer 2 hectare grote voormalige sportterrein aan de overzijde van de Prins Bisschopssingel. Dit gebied wordt door appellanten aangeduid als sportterrein

Als resultante van de onderhandelingen over de aankoop is enkel gebied I door de gemeente aangekocht in oktober 2013. De opstallen zijn direct doorverkocht aan een samenwerkingsverband van de Universiteit Maastricht en de Provincie Limburg.

Gebied II is in eigendom (gebleven) van de RVB. De gemeente heeft aldus geen zeggenschap over dit gebied en er zijn ten tijde van de vaststelling van het plan Tapijn ook nog geen (concrete) ontwikkelingen voorzien in dit gebied.

Stadspark

De gemeente Maastricht, sinds oktober 2013 (blijvend) eigenaar van de gronden in het plangebied van de Tapijnkazerne, heeft het noordelijk deel van dit terrein openbaar toegankelijk gemaakt door een groot deel hiervan (44.000 m²) toe te voegen aan het Stadspark.

Vanaf september 2014 zijn in dit gebied een fietspad en enkele voetpaden opengesteld evenals diverse (tijdelijke) functies in de gebouwen in het openbare gebied.

Hierdoor wordt de parkengordel aan de zuidzijde vanaf de binnenstad vanaf de Maasoever tot aan het nieuwe Jekerpark gecompleteerd.

De gemeente en de Universiteit Maastricht verwachten dat eind 2017 de eerste (beperkte) nieuwbouw in dit gebied zal plaatsvinden en dat een deel van de bebouwing, vooral de niet-monumentale panden, wordt gesloopt. Het (voorlopig) programma ter zake de bebouwing zal gefaseerd worden verwezenlijkt. Zodra dit klaar is zal het gehele terrein openbaar toegankelijk zijn.

De Universiteit Maastricht is sterk afhankelijk van de toekomstige ontwikkelingen, welke op dit moment onmogelijk kunnen worden voorzien. Dat is afhankelijk van rijksbeleid aangaande studiefinanciering, regelgeving van internationale landen voor studeren in het buitenland, de waardering en beoordeling van de opleidingen van de universiteit en de gevolgen van onderwijsvernieuwing op de ruimtevraag van opleidingen.

Zo is nu niet in te schatten of het aantal studenten in de komende 10 tot 15 jaar zal toenemen en zo ja, in welke mate. Ook is niet in te schatten welke vraag aan welke type (onderwijs)ruimtes dit betekent.

In die zin bevindt de Universiteit Maastricht zich in een bijzonder tijdvak met tevens bijzondere en veelal ook niet te voorziene ontwikkelingen.

Universiteitscampus

De Universiteit Maastricht bestaat in 2016 officieel 40 jaar. In september 1969 werd het besluit genomen om de achtste medische faculteit te stichten in Maastricht. Deze is in september 1976 van start gegaan, maar de voorbereidingscommissie besloot om al in 1974 aan te vangen met vijftig studenten.

De wettelijke onderbouwing volgde eind 1975, waarna op 9 januari 1976 officieel de Universiteit Maastricht, toen nog Rijksuniversiteit Limburg geheten, werd geopend.

In het academisch jaar 1980-1981 startte de experimentele studierichting Sociale Gezondheidskunde, de voorloper van de Faculteit der Gezondheidswetenschappen. Hierna werden de volgende faculteiten en schools opgericht: de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (1982), de Faculteit Economie (1984) - de huidige School of Business & Economics, de Faculteit der Algemene Wetenschappen (1987) die doorontwikkeld is in de Faculty of Humanities & Sciences, de Faculteit Cultuurwetenschappen (1991) die uitgebreid is tot de Faculty of Arts & Social Sciences, en de Faculteit der Psychologie (1995), nu de Faculty of Psychology & Neuroscience.

In 2008 zijn de Faculteiten der Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen samengevoegd tot de Faculty of Health, Medicine and Life Sciences.

Het azM en FHML werken samen in het Maastricht Universitair Medisch Centrum (Maastricht UMC+) in de vorm van een coöperatief UMC-model.

De groei en ontwikkeling van de verschillende faculteiten onderstreept de transitie van UM van een regionale, medische universiteit naar een internationale, brede universiteit in een relatief kort tijdsbestek.

In 2014 en 2015 is de sciences tak van Universiteit Maastricht uitgebreid door de start van de masters Biobased Materials en Systems Biology. Het onderwijs van enkele programma's van Universiteit Maastricht, waaronder het Maastricht Science Programme, vindt inmiddels gedeeltelijk plaats in de laboratoria van de Brightlands Chemelot Campus, waardoor studenten in aanraking komen met vraagstukken uit het bedrijfsleven en gebruik kunnen maken van zeer goede faciliteiten voor hun onderzoek. Eerdaags zal er ook onderwijs plaatsvinden op de Brightlands Campus Smart Services in Heerlen en de Brightlands Greenport Campus in Venlo.

De Universiteit Maastricht is dus telkens sterk in ontwikkeling.

Eenzijds door invulling te geven aan de eigen visie voor de toekomst en anderzijds door externe ontwikkelingen (onder andere leenstelsel, wijzigingen in de financiering etc.).

Daarnaast is de Universiteit Maastricht al geruime tijd bezig met het versterken van de relatie tussen de universiteit en de stad en tussen de studenten en de inwoners via het samen met de gemeente opgerichte programma student en stad.

De Universiteit Maastricht heeft met het oog op de toekomst en de wens om te komen tot een herhuisvesting van bestaande voorzieningen gekozen voor een realisatie van diverse voorzieningen in het plangebied Tapijn. Hier ziet zij vanwege het volledig open karakter van het gebied en de gebouwen ook de kans om de relatie en ontmoeting tussen de student en de stad te versterken.

Daartoe is de samenwerking gezocht (en gevonden) met de gemeente Maastricht en de Provincie Limburg.

Er is een publiek-publieke samenwerking tot stand gekomen. Er zijn ook enkele publieke belangen aan de orde in dit bestemmingsplan.

De belangrijkste doelstelling van het plan is om de verwezenlijking van onderwijs/ en onderzoekfaciliteiten ten behoeve van de Universiteit Maastricht mogelijk te maken in een parkomgeving, met het oog op de toekomstige ontwikkelingen.

In het kader van die ontwikkeling hebben publieke partijen (gezamenlijk) het initiatief naar zich toegetrokken en is overgegaan tot verwerving van de gronden en gebouwen en het opstellen van mogelijke invullingen van het plangebied.

Alle gebouwen op het kazerneterrein zijn in eigendom van een samenwerkingsconstruct van de Provincie Limburg en de Universiteit Maastricht, waaruit de Universiteit Maastricht (UM) de gebouwen kan kopen, naarmate deze daar behoefte en geld voor heeft.

De acht monumentale gebouwen zullen worden behouden en door de Universiteit worden ingevuld met onderwijs- en onderzoeksfuncties, en daaraan gerelateerde functies. Hieronder vallen bijvoorbeeld kantoren, horeca, bibliotheek en kleinschalige tijdelijke huisvesting voor gasthoogleraren.

Enkele niet-monumentale gebouwen kunnen door de Universiteit Maastricht worden gesloopt. Het gesloopte aantal m² bebouwde vloeroppervlak (BVO) mag worden herbouwd. Het totale BVO op de Tapijnkazerne van ca. 18.000 m² zal hierdoor gelijk blijven.

In juli 2013 werd de voormalige Tapijnkazerne door middel van het Besluit van 26 juni 2013 tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zesde tranche)¹ aangewezen als flexibel project. Hierdoor heeft de gemeente Maastricht meer tijd gekregen om gebruikers te zoeken voor de kazerne, tot dat de Universiteit binnen 10 tot 15 jaar in staat is om de gebouwen te kopen.

Een aantal gebouwen wordt in de tussentijd antikraak bewoond.

Alle gebouwen in het openbare gebied worden tijdelijk gebruikt. Zo is onder meer een vroegere garageloods in gebruik als toonzaal en werkplaats voor vak- en ambachtsslieden van het werkgebouw. Een andere loods wordt gebruikt door het amateur kunstcollectief Tout Maastricht. Ook is er een tijdelijke horecavoorziening voor zowel de studenten als voor de stad in een van de gebouwen gehuisvest. Ook in de openbare ruimte zijn tijdelijke functies

¹ Stb. 2013, 279

gehuisvest, zoals een educatieve moestuin en een schommelstation met een pop-up expositie ruimte. Dit alles om de levendigheid in het gebied te bevorderen en te onderzoeken wat er in het gebied past.

In 2014 zijn een drietal gebouwen aan de noordzijde van het kazerneterrein in gebruik genomen door de Universiteit Maastricht.

In één van de gebouwen, de voormalige officiersmess, is de opleiding kennis technologie ondergebracht, in een ander gebouw is de onderwijsvernieuwingsafdeling ED-LAB gehuisvest en worden studenten via het programma Launch-Base op weg geholpen om startende ondernemers te worden. Ten slotte is er een loods ingericht voor studieplekken als uitbreiding van de Universiteitsbibliotheek.

Het kazernecomplex is ingericht met paviljoenachtige gebouwen, die allen een eigen functie hadden.

Deze bouwwijze was tussen 1910 en 1940 gebruikelijk voor grotere gebouwencomplexen. De belangrijkste gebouwen zijn gerangschikt langs de Prins Bisschopssingel in het zuidelijk deel van het plangebied.

Het hoofdgebouw aan de Prins Bisschopssingel bestaat uit een U-vormig complex van drie gebouwen rondom een rechthoekig plein (de appelplaats). Deze carré doet denken aan het Corps de Logis van een buitenplaats. Bij de hoofdingang staat een wachtgebouw in de traditionele bouwtrouw met een markante toren op de zuid/oosthoek. Het gebouw, sinds 1997 een Rijksmonument, is in 1917 gerealiseerd.

De andere gebouwen op het terrein van de Tapijnkazerne, die geen Rijksmonumenten zijn, maar wel zijn aangewezen als gemeentelijk monument zullen worden behouden. Dit betreft ook twee paviljoens langs de Jeker in het noordelijk deel van het plangebied. Hierop wordt nog nader ingegaan in het vervolg van dit verweerschrift.

./ De gemeente Maastricht heeft in 2014 een transformatievisie ontwikkeld voor het kazerneterrein (met als titel: “Visie Transformatie Tapijnkazerne 2014-2023 “Tapijn als open leerlandschap”).

Deze visie wordt als **productie 1** ingebracht.

Uitgangspunt van die visie is dat de bestaande parkengordel van Maas tot Jekerdal compleet wordt gemaakt door het kazerneterrein hier volledig onderdeel van te laten uitmaken.

Er ontstaat op die wijze een nieuw open leerlandschap, waar universiteitsomgeving, stad en park samen komen.

Doelstelling is om te komen tot:

- 1) het doortrekken van de groene long van Maastricht en het laten aansluiten van het plan Tapijn bij de omliggende stadsparken en het Jekerdal;
- 2) het doorzetten van de parkstructuur;

- 3) het creëren van een goede overgang tussen het park en de gebouwen;
- 4) het verbinden van de diverse universiteitsonderdelen
en
- 5) een goede ontsluiting van de universiteitsomgeving.

III. Ontvankelijkheid

Appellanten hebben bij brieven van 13 en 14 april 2016 zienswijzen ingediend tegen het ontwerp-bestemmingsplan “Tapijn”.

De Raad meent dat appellanten op een tweetal onderdelen van de beroepen niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard omdat:

- (1) de grond van beroep nieuw is ten opzichte van het gestelde in de zienswijzen, en
- (2) de grond van beroep niet samenhangt met het bestemmingsplan althans omdat de toetsing van het besluit waarop de beroepsgrond betrekking heeft, niet ter beoordeling voorligt.

Ter nadere toelichting het navolgende.

1. Omvang plangebied

Ingevolge de artikelen 3:11, 3:15 en 3:16 van de Awb wordt het ontwerp-plan ter inzage gelegd voor de duur van zes weken en kunnen gedurende deze termijn zienswijzen naar voren worden gebracht bij de Raad. Het ontwerp-plan heeft in de onderhavige procedure ter inzage gelegen van 4 maart tot en met 14 april 2016.

Vaststaat dat de drie appellanten tijdig zienswijzen hebben ingediend tegen het ontwerp-bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de Wro en artikel 6:13 van de Awb, kan beroep slechts worden ingesteld tegen het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan door de belanghebbende die tegen het ontwerp-plan tijdig een zienswijze naar voren heeft gebracht.

Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, van de Wro, gelezen in samenhang met artikel 6:13 van de Awb, kan door belanghebbende voorts slechts beroep worden ingesteld tegen het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan, voor zover dit beroep de vaststelling van plan(onder)delen, voorschriften of aanduidingen betreft die de belanghebbende in een tegen het ontwerp-plan naar voren gebrachte zienswijze heeft bestreden.

Dit is slechts anders indien de belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij ter zake geen zienswijze naar voren heeft gebracht.²

Weliswaar is het door de Raad vastgestelde bestemmingsplan op (een beperkt aantal) onderdelen gewijzigd ten opzichte van het ter inzage gelegde ontwerp-bestemmingsplan; dit neemt niet weg dat vastgesteld wordt dat de beroepen op één onderdeel (in wezenlijke mate) afwijken van hetgeen door appellanten in de zienswijzen naar voren is gebracht en dat

² Vgl. Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State 20 maart 2012, 2010, 12081/1/R1.

die aanvulling géén betrekking heeft op de door de Raad doorgevoerde wijzigingen.

Kortom, zowel voor wat betreft de inhoud van de gronden als de omvang daarvan is naar de mening van de Raad sprake van een aanvulling.

Uit bestudering van de zienswijzen en het thans voorliggende beroep blijkt – zoals aangegeven – dat de gronden van beroep op in ieder geval één onderdeel is uitgebreid.

In de beroepen wordt immers voor het eerst aangevoerd dat de omvang van het plangebied niet correspondeert met de aanwijzing op grond van de Crisis- en herstelwet.

De Raad stelt vast dat dit niet als zodanig, althans niet op deze wijze, naar voren is gebracht in de zienswijzen en dat de Raad ook geen wijziging heeft aangebracht ten opzichte van het ontwerp-bestemmingsplan.

De Raad heeft hier als zodanig ook geen standpunt kunnen innemen naar aanleiding van de zienswijzen nu de zienswijzen eenvoudigweg geen betrekking hadden op dit onderdeel.

Het beroep van omvang van het plangebied in relatie tot de aanwijzing op basis van de Crisis- en Herstelwet zou dan ook buiten behandeling kunnen worden gelaten. Dat staat nog los van het gegeven dat de grond ook inhoudelijk niet slaagt (en daarop wordt nog nader ingegaan in dit verweerschrift).

Ten opzichte van deze beroepsgrond meent de Raad dat die niet voortvloeit uit de eerder ingediende zienswijzen althans niet in die vorm. De omvang van het plangebied is in de zienswijzen niet aan de orde gesteld.

Er bestaat naar de mening van de Raad voorts geen grond voor het oordeel dat appellanten redelijkerwijs niet kan worden verweten dat zij de hiervoor omschreven grond van beroep tegen voormeld plan eerder (lees: in de zienswijzen) naar voren had kunnen brengen.

Het beroep van appellanten is in zoverre dan ook, voor wat betreft betoog dat de omvang van het plangebied niet correspondeert met de aanwijzing op grond van de Crisis- en Herstelwet, niet-ontvankelijk.

2. Crisis- en Herstelwet

In de zienswijzen is door appellanten ingegaan op de werking van de Crisis- en Herstelwet en de aanwijzing van het bestemmingsplan Tapijn in het Besluit van 26 juni 2013 tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zesde tranche).

De Raad heeft in de beantwoording van de zienswijzen (Nota van beantwoording zienswijzen ontwerp-bestemmingsplan Tapijn) reeds uitgebreid uiteengezet dat op goede gronden is besloten tot het inzetten van de Crisis- en Herstelwet en de afwijkingsmogelijkheden die artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet biedt.

De Raad constateert dat appellanten, althans appellant Smeets, in de nu voorliggende

beroepen betogen dat ten onrechte gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden die de Crisis- en Herstelwet en het besluit van 26 juni 2013 ter zake de aanwijzing van het plan Tapijn bieden.

De Raad meent – kort gezegd – dat er in het kader van het bestemmingsplan geen ruimte is voor de beoordeling van de vraag of de Crisis- en Herstelwet op goede gronden wordt toegepast en/of het besluit van 26 juni 2013 al dan niet terecht is genomen.

In deze procedure ligt ter toetsing voor het bestemmingsplan Tapijn en niet de toepassing van de Crisis- en Herstelwet en/of de aanwijzing van het plan zoals omschreven in het besluit van 26 juni 2013.

In die zin behoren appellanten in deze beroepsgronden niet-ontvankelijk te worden verklaard. Het via de band van het bestemmingsplan aanvechten van het besluit ter zake de aanwijzing op grond van de Crisis- en Herstelwet past niet binnen het systeem van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming en is ook in strijd met de rechtszekerheid.

De Raad behoudt zich evenwel ook op deze onderdelen het recht voor om zijn standpunt aan te vullen (indien nodig of wenselijk).

IV. Zienswijzen

Voor zover appellanten verwijzen naar de door hen ingediende zienswijze en die zienswijze integraal en onverkort deel uit laat maken van het beroep geldt dat een dergelijke beroepsgrond onvoldoende gespecificeerd is.

Appellanten kunnen in die zin niet volstaan met verwijzing naar de eerder ingediende zienswijzen en het standpunt innemen dat die zienswijzen onverkort deel uitmaken van de beroepen. Naar de mening van de Raad is het aan appellanten om aan te geven op welke onderdelen de Raad op een onjuiste wijze of geen rekening heeft gehouden met de zienswijzen.

De Raad heeft de zienswijzen gezien en overigens ook betrokken in zijn besluitvorming.

De Raad verwijst voor wat betreft de weerlegging van de zienswijzen (voor zover die ongegrond zijn verklaard) naar de inhoud van zijn standpunt, welk standpunt hier als integraal onderdeel uitmaakt van het verweer (en tevens onderdeel uitmaakt van het vaststellingsbesluit).

Eenvoudshalve wordt dan ook verwezen naar de inhoud van de “Nota van beantwoording zienswijzen ontwerp-bestemmingsplan Tapijn” zoals die onderdeel uitmaakt van het voorliggende bestemmingsplan. In het onderhavige verweerschrift zal enkel op de in beroep aangevoerde gronden worden ingegaan.

V. Crisis- en herstelwet (algemeen)

Voor de beoordeling van het beroep van appellanten is voorts van belang de werking van het relativiteitsvereiste zoals dat voorheen was opgenomen in de Crisis- en herstelwet ("Chw").

Die wet is op 31 maart 2010 in werking getreden en bevatte (tijdelijke) regels met betrekking tot de versnelde ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten.

In de Crisis- en Hertelwet was het relativiteitsvereiste opgenomen, welk beginsel er in de kern op neerkomt dat een regel of rechtsbeginsel kennelijk moet strekken tot bescherming van belangen van degene die zich daarop beroept.

Het relativiteitsvereiste was gecodificeerd in hoofdstuk 1 onder artikel 1.9 van de Crisis- en Herstelwet. Met ingang van 1 januari 2013 is dit beginsel voortaan gecodificeerd in artikel 8:69a Algemene wet bestuursrecht (verder: "Awb").

Voormeld artikel luidt:

"De bestuursrechter vernietigt een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept."

Vaststaat dat de ontwikkeling van het Tapijnterrein (en daaronder mede begrepen de vaststelling van het bestemmingsplan) valt onder de werking van de Crisis- en herstelwet.

Het relativiteitsvereiste zoals opgenomen in artikel 8:69a Awb is onverkort van toepassing en heeft ook juridische gevolgen voor het beroep van appellanten.

De relativiteit speelt dan weliswaar geen rol bij de ontvankelijkheid van appellanten maar wel bij de beoordeling van de gronden in die zin dat die gronden eveneens (maar dan op processuele gronden) voor ongegrondverklaring in aanmerking komen.

Uit de jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat de gemeenteraad op grond van artikel 3.1, eerste lid Wro voor in een bestemmingsplan begrepen gronden de bestemming vaststelt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Die norm houdt in dat de gemeenteraad een eigen belangenafweging dient te maken³.

Daarbij komt dat de Raad beschikt over een ruime bevoegdheid ter zake de vaststelling van bestemmingsplannen en een plan kan vaststellen in het kader van een goede ruimtelijke ordening (hetgeen een brede afweging voor de Raad behelst).

³ Vgl. Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State 19 januari 2011; ECLI:NL:RVS:2011:BP1352.

Voor zover wettelijke regels eisen stellen aan of randvoorwaarden scheppen voor het aanwijzen van bestemmingen en de daarop betrekking hebbende planregels, leidt, mede gelet op het vereiste dat een regel kennelijk niet strekt tot bescherming van bepaalde belangen, een juiste toepassing van artikel 8:69a Awb ertoe dat belanghebbenden zich niet kunnen beroepen op wettelijke voorschriften die onmiskenbaar niet zijn geschreven voor de bescherming van hun belangen.

De Raad is van mening dat appellanten beroepsgronden formuleren waarbij een beroep wordt gedaan op regels en voorschriften welke onmiskenbaar niet zijn geschreven voor de bescherming van hun belangen.

Het gaat dan in ieder geval om de navolgende beroepsgronden:

1. Monumenten

De Raad meent dat het in artikel 1.9 van de Crisis- en Herstelwet omschreven relativiteitsvereiste er aan in de weg staat dat uw Afdeling het bestreden besluit vernietigt op de door eiseres aangevoerde gronden ter zake de monumentale status van panden.

De Raad stelt dat de in Monumentenwet gestelde normen louter strekken tot bescherming van monumentale waarden en niet tot bescherming van de belangen van appellanten en dat die belangen ook niet afwijken van de belangen van een willekeurige inwoner van Maastricht.

Ingevolge artikel 1.9 van de Crisis- en Herstelwet vernietigt de administratieve rechter een besluit niet op de grond, dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

Uit de memorie van toelichting op het wetsvoorstel van de Crisis- en Herstelwet (TK 2009-2010, 32 127, nr. 3, p. 49) kan worden afgeleid dat de wetgever met dit artikel de eis heeft willen stellen dat er een verband moet bestaan tussen een beroepsgrond en de daadwerkelijke (of: achterliggende) reden om een besluit in rechte aan te vechten en dat de bestuursrechter een besluit niet moet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die niet strekt tot bescherming van een belang waarin de eisende partij feitelijk dreigt te worden geschaad.

De Raad verwijst in dit verband naar de uitspraken van uw Afdeling van 19 januari 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP1352) en 16 maart 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP7776).

Gelet op het vorenstaande is het in verband met artikel 1.9 van de Crisis- en Herstelwet van belang om te beoordelen of de door appellanten ingeroepen normen uit de Monumentenwet kennelijk niet strekken ter bescherming van haar belangen.

Appellanten hebben – voor zover bekend – panden in de omgeving van het plan Tapijn maar de Raad meent dat geen sprake is van directe nabijheid van de woningen tot het plan.

Appellanten willen kennelijk gevrijwaard blijven van een aantasting van de bestaande panden, omdat dat volgens hun raakt aan de kwaliteit van de leefomgeving in zijn algemeenheid.

Wat daar ook van zij, dit maakt niet dat appellanten zich ter bescherming van hun eigen belangen – die niet anders zijn de belangen van andere inwoners – kunnen beroepen op normen uit de Monumentenwet.

De bepalingen van de Monumentenwet hebben ten doel het algemene belang van de bescherming van monumenten. Die bepalingen hebben niet ten doel de bescherming of het behoud van de omgeving van het plan.

Om bovengenoemde reden is de Raad verder van oordeel dat de belangen van appellanten bij het behoud van bepaalde gebouwen niet zijn verweven met de algemene belangen die de Monumentenwet beoogt te beschermen. Dit leidt tot de conclusie dat de betrokken normen van de Monumentenwet in dit geval kennelijk niet strekken tot bescherming van de belangen van appellanten.

2. Parkeren

De Raad is voorts van mening dat appellanten ter zake de parkeerbehoefte en de door de gemeente gehanteerde parkeernormen vanwege het relativiteitsbeginsel in aanmerking komen voor niet-ontvankelijkverklaring, althans is de raad van mening dat het vaststellingsbesluit niet moet worden vernietigd vanwege beroepsgronden ter zake parkeren.

De in de CROW aanbevolen en de door de gemeente gehanteerde parkeernormen hebben tot doel om, vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening, te waarborgen dat voor een voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling voldoende parkeer capaciteit aanwezig is om parkeeroverlast in de directe omgeving van de gronden waarop de ontwikkeling is voorzien te voorkomen.

De Raad meent dat appellanten Smeets en Rondagh niet woonachtig zijn in de directe nabijheid van de gronden waarop de ontwikkeling is voorzien en dat die normen dan ook niet tot doel hebben om hen te beschermen.

Voor wat betreft appellant Jekerkwartier geldt hetzelfde met dien verstande dat deze appellant zelf ook niet inzichtelijk heeft gemaakt dat sprake is van een ontwikkeling in de directe omgeving van of directe gevolgen voor het gebied waarop de (collectieve) belangenbehartiging van deze stichting ziet.

VI. Beroepsgronden

Algemeen

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de Raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de Raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Uw Afdeling toetst deze beslissing – blijkens vaste

jurisprudentie – terughoudend.

Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de Raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht of de wet. De Raad meent dat dit niet het geval is.

De Raad constateert dat het merendeel van de gronden van beroep van appellanten elkaar overlappen; om die reden zullen de beroepsgronden gezamenlijk worden behandeld.

A. Begrenzing bestemmingsplan Tapijn

Standpunt appellanten (samenvatting)

Appellanten voeren allen aan dat de begrenzing van het bestemmingsplan Tapijn zich ten onrechte beperkt tot het voormalige kazernegedeelte. Het bestemmingsplan neemt daarmee niet de begrenzing zoals die wordt gehanteerd in het kader van de aanwijzing van de Crisis- en herstelwet over.

Volgens appellant Jekerkwartier wordt daarmee de noodzakelijke en evidente samenhang tussen de twee gebieden aan de weerszijden van de Prins Bisschopssingel ontkend.

Ook appellant Rondagh meent dat de Raad de gewenste samenhang tussen het noordelijke en zuidelijke deel negeert. Door het zuidelijk deel niet in het plan te betrekken worden volgens Rondagh toekomstige en noodzakelijke ontwikkelingen geblokkeerd.

Appellant Smeets stelt onder meer in dit verband dat het merkwaardig is dat geen van de geproduceerde visies en documenten gaat over mogelijke toekomstige functies voor het sportterrein en dat een en ander niet is afgestemd met het kazerneterrein. De enkele omstandigheid dat er over de koop van het sportterrein nog geen overeenstemming is met het Rijk, betekent volgens Smeets niet dat een dergelijke visie mag ontbreken. Dit ook ter voorbereiding van een verdere aanpak van huur, koop of onteigening.

Het is volgens appellant Smeets onder meer de vraag of de gemeente eenzijdig de in het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet opgenomen begrenzing kan wijzigen met behoud van de vrijheden die artikel 7a van dit besluit biedt.

De Raad is van mening dat deze beroepsgrond geen doel treft en zal zijn standpunt in het navolgende uiteenzetten.

Gelet op de systematiek van de Wet ruimtelijke ordening komt de Raad beleidsvrijheid toe bij het bepalen van de grens van een bestemmingsplan. Het is aan de Raad om bestemmingsplannen vast te stellen en op die manier de ruimtelijke ordening van het grondgebied van de gemeente te regelen.

Artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet biedt in dit verband slechts ruimere mogelijkheden voor de gemeente door middel van een 'kan-bepaling'; de Raad kan dan afwijken van bepaalde eisen die op grond van de wet normaal gesproken gelden.

Dit doet echter geenszins afbreuk aan de bevoegdheid van de Raad om de ruimtelijke ordening van het grondgebied van de gemeente te bepalen. Er is aldus geen sprake van enige verplichting en ook is niet dwingend voorgeschreven dat een aanwijzing op grond van de Crisis- en herstelwet moet worden gevolgd.

De Raad kan er aldus ook voor kiezen helemaal niets te regelen en niet af te wijken vóór 1 juli 2018. Ook dan wordt er niet in strijd met artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet gehandeld.

Het bovenstaande sluit bovendien aan bij de aard en opzet van artikel 2.4 van de Crisis- en Herstelwet (eveneens een 'kan-bepaling'). Dit artikel ziet, anders dan bijvoorbeeld de artikelen 2.2 en 2.3 van de Crisis- en Herstelwet, niet op gebiedsontwikkeling⁴, doch is louter gericht op het faciliteren van innovatie door het mogelijk te maken af te wijken van bepaalde wettelijke regelingen.

Dat innovatie de doelstelling is van artikel 2.4 van de Crisis- en Herstelwet en de daarop gebaseerde materiële wetgeving, volgt ook uit de memorie van toelichting bij de Crisis- en Herstelwet.⁵ Daarbij past niet dat dwingend voorgeschreven wordt hoe precies geïnnoveerd zou moeten worden. Dat wordt overgelaten aan de Raad.

Deze vrijheid van de Raad strekt enkel niet zo ver dat deze een plangrens kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening of anderszins in strijd is met het recht.

De Raad heeft overigens ook niet een plangrens vastgesteld die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening of anderszins in strijd is met het recht. Integendeel.

Er is ook geen (rechts)regel in het algemeen, maar ook niet in het bijzonder, die in de weg staat aan het vaststellen van een plangrens zoals in het bestemmingsplan Tapijn aan de orde.

De Raad zal meer specifiek ingaan op deze beroepsgrond.

Van belang is allereerst dat het besluit ter zake de zesde tranche van de Crisis- en Herstelwet op 26 juni 2013 is genomen. In de motivering van de aanwijzing van het Tapijnterrein als 'experiment' als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) wordt gesproken over een fasegewijze aankoop door de Universiteit Maastricht van de gebouwen op het Tapijnterrein gedurende tien à vijftien jaar.

Vaststaat dat het besluit ruimschoots is genomen voor het bestreden besluit van de Raad ter zake de vaststelling van het bestemmingsplan Tapijn.

⁴ Waarbij eerder denkbaar zou zijn dat een gebied wordt aangewezen waarmee een gemeente daadwerkelijk iets moet.

⁵ Kamerstukken II, 2009-2010, 32 127, nr. 3 pagina's 14, 56 en 57

De aanwijzing van het Tapijnsterrein als experiment en het gegeven dat het sportterrein daarin (ook) is opgenomen, betekent enkel dat de aanwijzing op dat gebied betrekking heeft. Dat betekent echter niet dat men vervolgens ook verplicht is om die begrenzing over te nemen in een bestemmingsplan.

Kortom, het gaat om de begrenzing op grond van de Crisis- en herstelwet en die staat in principe los van de bevoegdheid van de Raad om de omvang van het plangebied vast te stellen.

Het plangebied behoeft aldus ook niet één-op-één gelijk te zijn aan het gebied in het kader van de aanwijzing op grond van de Crisis- en herstelwet.

De enige reden waarom het sportterrein in de aanvraag voor de aanwijzing op grond van de Crisis- en herstelwet is meegenomen, is gelegen in het gegeven dat ook dit terrein behoorde tot het oorspronkelijke NAVO-terrein en dat ten tijde van die aanvraag nog niet duidelijk was of op dit terrein iets zou gaan gebeuren. De gemeente wilde gelet op de mogelijkheden van de Crisis- en herstelwet en de onzekerheid wel gebruik maken van de mogelijkheid om die onder de werking van de Crisis- en herstelwet te laten vallen.

Van belang is verder dat de aanmelding voor de aanwijzing op grond van de Crisis- en herstelwet heeft plaatsgevonden in 2012 en dat op dat moment ook niet bekend was dat het sportterrein niet zou worden verworven. De verwerving is echter wel een belangrijke voorwaarde om een plan – dat door publieke partijen wordt uitgevoerd (te weten de gemeente en de Universiteit van Maastricht) – te kunnen uitvoeren. Indien de gronden niet worden verworven door de initiatiefnemers van een plan ligt het in die zin ook niet voor de hand dat reeds een planologisch kader voor die gronden op te stellen.

Er is geen sprake van enig concreet initiatief voor wat betreft het gebruik – dan wel de wijziging van dat gebruik – van het sportterrein. De huidige eigenaar heeft in dat kader ook geen enkel initiatief kenbaar gemaakt. Het is tegen deze achtergrond dan ook goed te verklaren dat de planwetgever er voor kiest om deze gronden (lees: de gronden van het sportterrein) niet mee te nemen in het bestemmingsplan Tapijn.

Daarbij geldt tevens dat rekening is gehouden met het wettelijk systeem ter zake het kostenverhaal door de gemeente. In 2008 is het wettelijk systeem ter zake het kostenverhaal gewijzigd door de introductie van de Grondexploitatiewet (afdeling 6.4 Wro). De gemeente heeft destijds als beleid vastgesteld dat indien de gronden niet in eigendom zijn van de gemeente er voor dat gebied – indien er ook geen andere initiatieven zijn – geen bestemmingsplan wordt vastgesteld.

Er bestaat dan ook enkel aanleiding tot het vaststellen van een bestemmingsplan voor een bepaald gebied indien die gronden in eigendom zijn van de gemeente en/of de gemeente daarop een ontwikkeling voorziet.

De gemeente is echter geen eigenaar van de gronden van het sportterrein en ziet om die reden ook geen aanleiding om een gewijzigd bestemmingsplan vast te stellen.

In die zin ligt het sportterrein buiten de scope van het plan Tapijn.

Van belang is verder dat het gebruik van het sportterrein (met name groenvoorzieningen) zowel in functioneel, feitelijk als planologisch oogpunt geheel los staat van het plan Tapijn. Het betreffende sportterrein is ook niet nodig voor de gewenste planologische invulling van het bestemmingsplan Tapijn.

Het sportterrein heeft thans een geheel andere functie. Ook feitelijk is er geen samenhang tussen het sportterrein en het plangebied Tapijn. Beide gebieden worden van elkaar afgezonderd door de ligging van de Prins Bisschopssingel.

Ook in ruimtelijk en planologische zin is sprake van twee verschillende gebieden die ook ieder afzonderlijk kunnen worden ingevuld.

Het sportterrein wordt gekenmerkt door de afwezigheid van gebouwen en de aanwezigheid van veel groen. Het plangebied Tapijn wordt daarentegen met name gekenmerkt door de aanwezige bebouwing en de taak om die gebouwen – indien nodig – te herbestemmen.

In juridische zin is er dan ook geen sprake van enige samenhang tussen beide gebieden. Dat appellanten het wenselijk achten dat het sportterrein wordt aangewend voor de realisatie van parkeerplaatsen (welke parkeerplaatsen overigens binnen het gehele plangebied kunnen worden gerealiseerd) maakt het vorenstaande zeker niet anders.

Dit geldt temeer nu volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling het bestemmingsplan in beginsel niet hoeft te voorzien in een oplossing voor een bestaand parkeerprobleem.⁶

De door appellanten geuite zorgen met betrekking tot de verkeer- en parkeersituatie zoals die nu is in de omgeving rond het Tapijnterrein kunnen in de onderhavige procedure dan ook geen rol spelen.

Appellanten hebben ook niet aannemelijk gemaakt dat tussen de gronden waarop het sportterrein is gelegen en de gronden in het plangebied een zodanige ruimtelijke samenhang bestaat dat de gronden waarop het sportterrein ligt in het plangebied hadden moeten worden opgenomen.

Ten slotte stelt de Raad zich op het standpunt dat het niet bestemmen van het sportterrein geen strijd oplevert met het doel van het experiment, zoals neergelegd in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet.

De toelichting bij het experiment spreekt immers ook enkel over het in gebruik nemen van de gebouwen op het Tapijnterrein⁷:

“De gemeente Maastricht heeft met de universiteit van Maastricht afgesproken dat laatstgenoemde de gebouwen op het Tapijn-terrein in een periode van 10 à 15 jaar fasegewijs zal opkopen. Mede vanwege de bezuinigingen op onderwijs is de

⁶ Zie bijvoorbeeld overweging 6.2 van de uitspraak van 9 september 2015; ECLI:NL:RVS:2015:2821.

⁷ Neergelegd in het besluit van 26 juni 2013 tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zesde tranche), Staatsblad 2013, 279.

universiteit momenteel niet in staat om de gebouwen in één keer aan te kopen.

Eén en ander betekent dat de gemeente in genoemde periode eigenaar zal zijn van in ieder geval een deel van de gebouwen. Om de met dit eigendom gepaard gaande kosten terug te verdienen, wil de gemeente in deze gebouwen graag een aantal tijdelijke functies onderbrengen. De vraag is welke functies er in de gebouwen kunnen worden gevestigd en hoe de tijdelijkheid hiervan kan worden gewaarborgd. Het voorkomen van planschade is in deze een belangrijk aandachtspunt.”

De bedoeling van het experiment en van de samenwerking met de Universiteit van Maastricht was vanaf het begin af aan duidelijk voor de Minister van Infrastructuur en Milieu en samenwerkingspartner Platform 31. Deze partijen hebben daaraan hun fiat gegeven door middel van de aanwijzing in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet.

In dit verband geldt dat er ook gedurende de loop van het proces evaluatiemomenten zijn geweest en dat de deelname aan het experiment steeds heeft plaatsgevonden (en nog steeds plaatsvindt) onder de vlag van Platform 31.

Ook gelet hierop kan niet worden volgehouden dat, door niet ook het sportterrein in het bestemmingsplan op te nemen, in strijd met de aanwijzing in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet wordt gehandeld. De Raad heeft nog steeds en onverkort een discretionaire bevoegdheid voor wat betreft het bepalen van de plangrens.

Artikel 7a geeft slechts een mogelijkheid om voor wat betreft het aangewezen gebied af te wijken van de in deze bepaling genoemde wetsartikelen, maar legt geen verplichting op af te wijken met betrekking tot het gehele gebied noch een verplichting dit gehele gebied te bestemmen.

De Raad ziet dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de Raad zich niet in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat de vastgestelde plangrens niet strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Er is sprake van een goede ruimtelijke ordening door de plangrens af te stemmen op het gebied waarin de ontwikkelingen zullen plaatsvinden en de plangrens van het plan Tapijn is om die reden afgestemd op het kazerneterrein.

B. Oneigenlijk gebruik Crisis- en herstelwet

Standpunt appellanten (samenvatting)

Appellanten voeren aan dat oneigenlijk toepassing zou zijn gegeven aan de Crisis- en Herstelwet.

Appellant Smeets betoogt dat het besluit ter zake de zesde tranche van de Crisis- en Herstelwet van 26 juni 2013 op onjuiste basis is genomen. In de motivering van de aanwijzing van het Tapijnterrein als ‘experiment’ als bedoeld in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) wordt gesproken over een fasegewijze aankoop door de Universiteit Maastricht van de gebouwen op het Tapijnterrein gedurende vijf à tien jaar. Geconstateerd wordt echter dat er sprake is geweest van een versnelde realisatie en dat een

termijn van twintig jaar en zeer flexibel gemotiveerd bestemmingsplan niet (meer) nodig is. Een en ander kan goed geregeld worden in een regulier bestemmingsplan.

Voorts betoogt appellant Smeets dat de Raad ten onrechte heeft verzuimd om concreet te bepalen van welke artikelen uit de Wro en het Bro specifiek wordt afgeweken op grond van artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet.

Ten slotte betoogt appellant Smeets in dit verband dat er in het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) geen juiste invulling wordt gegeven aan artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b van de Crisis- en Herstelwet. Het laatstgenoemde artikel vermeldt immers dat bij AMvB de ten hoogste toegestane tijdsduur van de in de Crisis- en Herstelwet mogelijk gemaakte afwijkingen van de Wro en het Bro wordt bepaald. De in het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet genoemde datum van 1 juli 2016 is onvoldoende omdat daarmee niet de ten hoogste toegestane tijdsduur van de afwijkingen zelf wordt aangegeven. Nu is de enige beperking de maximale looptijd van twintig jaar, hetgeen zich niet verhoudt met de doelstelling een tijdelijk experiment mogelijk te maken.

Appellant Rondagh voert een vergelijkbaar betoog en stelt dat het maatschappelijke belang voor toepassing van de Crisis- en Herstelwet (thans) ontbreekt, omdat de Universiteit Maastricht heeft aangegeven dat de ontwikkeling versnelt vanaf 2017 zal worden gerealiseerd met definitieve functies. De Crisis- en Herstelwet had volgens Rondagh niet toegepast mogen worden.

Ten slotte stelt appellant Jekerkwartier zich eveneens op het standpunt dat er sprake is van oneigenlijk gebruik van de Crisis- en Herstelwet omdat er sprake is van een op de vierkante meter vastgesteld functioneel programma zonder mogelijkheden voor tussentijdse flexibele functies. Het plan is onvoldoende kaderstellend met weinig onderzoek en als gevolg grote onzekerheid voor de burger. Ook is er volgens appellant niet voldaan aan enkele vormvereisten van de Crisis- en Herstelwet.

De Raad is van mening dat de bovenstaande beroepsgronden geen doel treffen, gelet op het navolgende.

Feitelijk betogen appellanten allereerst dat ten onrechte gebruik wordt gemaakt van de op grond van artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet bestaande mogelijkheid om een flexibel, globaal bestemmingsplan op te stellen. Dergelijke flexibiliteit en de langere plantermijn van twintig jaar zou vanwege de versnelde realisatie door de Universiteit Maastricht niet (langer) nodig zijn.

Volgens appellant Smeets was zelfs reeds ten tijde van de inwerkingtreding van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) duidelijk dat het Tapijnterrein door de Minister ten onrechte werd aangewezen als “experiment-bestemmingsplangebied”.

De Raad stelt zich allereerst op het standpunt dat het ten tijde van de inwerkingtreding van de Crisis- en Herstelwet het Tapijnterrein door de Minister niet ten onrechte is aangewezen als “experiment- bestemmingsplangebied”.

Los van het gegeven dat het besluit van de Minister geen deel uitmaakt van de thans voorliggende bestemmingsplanprocedure (en aldus ook niet ter toetsing voorligt c.q. kan worden voorgelegd) geldt dat ten tijde van de aanvraag (en overigens ook thans nog) een aantal goede redenen waren om over te gaan tot het aanvragen van de aanwijzing en het besluit om die aanwijzing ook toe te kennen.

Het Tapijnterrein wordt in artikel 7a, vijfde lid, aanhef en onder c, van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet aangewezen als een bestemmingsplangebied waar artikel 7a op van toepassing is. De Raad merkt in dit verband op dat het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) gekwalificeerd dient te worden als een materiële wet, inhoudende een algemeen verbindend voorschrift (hierna te noemen: "avv").

Dit brengt met zich dat de aanwijzing van het Tapijnterrein als bestemmingsplangebied waar artikel 7a op van toepassing is, niet rechtstreeks kan worden aangevochten. Op grond van artikel 8:3 van de Algemene wet bestuursrecht staat immers geen beroep open tegen avv's.

De enige mogelijkheid die bestaat in dit verband is exceptieve toetsing: de beoordeling van de rechtmatigheid van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet in het kader van de beoordeling van de rechtmatigheid van het onderhavige, op voornoemd besluit gebaseerde, bestemmingsplan. De maatstaf bij exceptieve toetsing is of de regelgever bij afweging van alle betrokken belangen (ten tijde van de totstandbrenging) in redelijkheid tot de regeling heeft kunnen komen. Deze toetsing dient echter zeer terughoudend te geschieden.

De rechter kan een wet in materiële zin wel beoordelen, maar dient daarbij de ter zake ons staatsbestel passende terughoudendheid in acht te nemen en zal het resultaat van de afweging van alle betrokken belangen door de materiële wetgever in beginsel moeten respecteren.

Dit is enkel anders indien aan de inhoud of wijze van totstandkoming van het voorschrift zodanige ernstige gebreken kleven dat dit voorschrift niet als grondslag kan dienen voor daarop in concrete gevallen te baseren besluiten.

De Raad is van mening dat niet is gebleken van dergelijk ernstige gebreken. Integendeel.

De aanmelding van het Tapijnterrein als experiment in het kader van de Crisis- en Herstelwet heeft zoals appellant Smeets stelt inderdaad plaatsgevonden voordat vaststond dat de Universiteit Maastricht (samen met de Provincie) al relatief spoedig eigenaar zou worden van de op het terrein aanwezige opstallen, alsmede (in een later stadium nader te bepalen) gronden voor nieuwbouw. Dit maakt echter niet dat het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) op een onjuiste basis is genomen.

De toelichting bij het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) vermeldt met betrekking tot het Tapijnterrein (zoals al eerder aangehaald) onder meer het volgende:

"De gemeente Maastricht heeft met de universiteit van Maastricht afgesproken dat laatstgenoemde de gebouwen op het Tapijn-terrein in een periode van 10 à 15 jaar fasegewijs zal opkopen. Mede vanwege de bezuinigingen op onderwijs is de

universiteit momenteel niet in staat om de gebouwen in één keer aan te kopen. Eén en ander betekent dat de gemeente in genoemde periode eigenaar zal zijn van in ieder geval een deel van de gebouwen. Om de met dit eigendom gepaard gaande kosten terug te verdienen, wil de gemeente in deze gebouwen graag een aantal tijdelijke functies onderbrengen.

De vraag is welke functies er in de gebouwen kunnen worden gevestigd en hoe de tijdelijkheid hiervan kan worden gewaarborgd. Het voorkomen van planschade is in deze een belangrijk aandachtspunt.”

Hoewel de aankoop (door allerlei omstandigheden) spoediger dan de verwachte periode van 10 à 15 jaar tot stand is gekomen, wijkt de daarbij gebruikte constructie en de bedoeling van het project niet wezenlijk af van wat partijen voor ogen stond bij het aanmelding van het Tapijnterrein als experiment.

Anders dan appellanten lijken te veronderstellen, is er thans slechts sprake van gezamenlijke eigendom van de Universiteit Maastricht met de Provincie. Het enige dat momenteel contractueel vastligt is dat de Universiteit Maastricht binnen tien jaar 50% van de gebouwen moet afnemen.

Welke gebouwen dit zullen zijn en voor welke functie deze gebouwen precies gebruikt zullen worden staat nog niet vast. Dit sluit (in hoofdzaak) aan bij de hierboven geciteerde toelichting bij het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet. Nog immer bestaat het doel om in een deel van de gebouwen een aantal tijdelijke functies onder te brengen en hiermee te experimenteren. Dit gebeurt momenteel feitelijk ook.

Wel heeft de vervroegde aankoop ertoe geleid dat het bestemmingsplanproces anders is ingestoken, namelijk door eerst een ontwerp te maken en vervolgens dit ontwerp via het bestemmingsplan te faciliteren, in plaats van een nog flexibeler bestemmingsplan te maken, zoals voorheen de bedoeling was.

Een en ander is telkens in samenwerking met Platform 31 gebeurd.

Zoals reeds aangegeven staat het precieze programma van de Universiteit Maastricht nog niet vast.

Omdat dit programma nog kan wijzigen, kan dit (enig) effect hebben op de ruimtelijke inpassing. Daarom wordt er gewerkt met een globale bestemming en binnenplanse afwijkingsbevoegdheden.⁸ In het bestemmingsplan wordt thans enkel een casco ontwerp mogelijk gemaakt. De Universiteit Maastricht beschikt nog niet over een concept inbouwpakket waaruit kan worden afgeleid waar zich hoeveel ruimtes met welke functie gaan bevinden.

Een regulier bestemmingsplan zou, anders dan appellanten betogen, niet de benodigde mogelijkheden bieden. Er is binnen het onderhavige plan gekozen voor ruime mogelijkheden

⁸ Daarnaast bestaat natuurlijk nog de mogelijkheid tot (tijdelijke) afwijking op grond van de kruimelgevallenregeling, ook voor andere partijen dan de Universiteit Maastricht.

voor verschillende functies, zodat de Universiteit Maastricht de ruimte heeft ook andere functies een plek te geven, zolang er maar sprake is van een relatie met onderwijs- en onderzoeksvoorzieningen.

Aangezien de Universiteit Maastricht binnen de eerste tien jaar slechts 50% van de gebouwen gerealiseerd hoeft te hebben, was (en is) het voorts noodzakelijk om gebruik te maken van de mogelijkheid die artikel 7a, derde lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet biedt: een langere looptijd van het bestemmingsplan voor de duur van twintig jaar in afwijking van artikel 3.1, tweede lid, van de Wet ruimtelijke ordening.

Een bestemmingsplan met een duur van tien jaar zou onvoldoende flexibiliteit bieden met betrekking tot de overige 50% van de gebouwen, aangezien voor dit deel nu nog steeds niets (definitief) vastligt.

Voorts kunnen mogelijke wijzigingen in het programma en de locatie van het programma in het gebied grote gevolgen met zich brengen voor de milieutoetsing. Onderwijs is immers een gevoelige functie waar strenge normen voor gelden. Datzelfde geldt voor de mogelijk te realiseren kleinschalige woonfunctie voor gasthoogleraren.

Artikel 7a, lid 1, eerste lid, aanhef en onder b, sub 2, van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet biedt in dit verband de nodige ruimte voor een uitgestelde onderzoeksplicht. De onderzoeken kunnen op deze manier worden uitgesteld tot duidelijk is waar zich alle specifieke functies gaan bevinden.

Het is overigens ook eerst zinvol om onderzoeken te verrichten indien duidelijk is waar bepaalde, specifieke functies zullen worden geplaatst binnen het plangebied.

Zoals al aangegeven, is een van de doelen van het experiment het onderzoeken welke regels losgelaten kunnen worden om meer ruimte voor de gewenste en op onderdelen nog niet vaststaande ontwikkeling te bieden. Dat is en blijft in de nabije toekomst voor een dynamische instelling als de Universiteit Maastricht relevant en ook noodzakelijk.

De Universiteit Maastricht voorziet veel (ingrijpende) veranderingen in onderwijsconcepten in de nabije toekomst en wil daarom op het Tapijnsterrein met zo flexibel mogelijke ruimtes gaan werken. Hiervoor blijven de flexibele regels in het bestemmingsplan nodig.

Ten slotte merkt de Raad op dat Platform 31 en het Ministerie van Infrastructuur en Milieu gedurende de gehele looptijd van het experiment (en ook nu nog) bij het experiment betrokken zijn geweest en dat deze partners samen met de gemeente bewust en weloverwogen het experiment hebben doorgezet, ongeacht de door appellanten beschreven ontwikkelingen.

Het experiment is ook telkens geëvalueerd⁹ en is blijven aansluiten bij de oorspronkelijke doelstelling, waaronder het doel om te experimenteren in hoeverre regels losgelaten

⁹ Zie bijvoorbeeld het rapport van Platform 31 'Ontwikkelingen uitnodigen met flexibiliteit, Evaluatie experiment flexibele bestemmingsplannen', van januari 2016.

kunnen worden en hoe het terrein flexibel gebruikt kan worden. Het plan heeft zodoende nog steeds het fiat van voornoemde samenwerkingspartners.

Gelet op het bovenstaande is naar de mening van de Raad niet gebleken van ernstige gebreken op grond waarvan de aanwijzing van het Tapijnterrein als experiment-bestemmingsplangebied in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet onverbindend verklaard zou moeten worden.

Dit betekent dat de Raad bij het opstellen van het bestemmingsplan gebruik heeft kunnen maken van de in voornoemd artikel geboden mogelijkheden.

Ook is er, zoals hierboven toegelicht, naar de mening van de Raad geen sprake van oneigenlijk gebruik van deze mogelijkheden. Het gebruik van de in artikel 7a van Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet genoemde afwijkingsmogelijkheden dient een daadwerkelijk en wezenlijk doel.

Voorts kan het betoog van appellanten dat ten onrechte niet expliciet in het bestemmingsplan is aangegeven van welke afwijkingsbevoegdheden uit artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet gebruik is gemaakt, naar de mening van de Raad niet slagen.

Het voert te ver om op basis van voormelde omstandigheid reeds te concluderen tot een motiverings- of andersoortig gebrek. De wet stelt ook niet als eis dat de gehanteerde afwijkingen expliciet worden vermeld.

Uit het bestemmingsplan, de bijgesloten toelichting en het onderhavige schrijven kan voldoende worden opgemaakt dat de gebruikte afwijkingen bestaan uit:

- een langere plantermijn van twintig jaar (artikel 7a, derde lid);-
- een uitgestelde onderzoeksplicht (artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder b, sub 2);
- geen noodzaak de financiële haalbaarheid aan te tonen (artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder b, sub 2);
- geen exploitatieplan of (maximaal) kostenverhaal, maar in plaats daarvan een exploitatieovereenkomst die op 26 februari 2016 is gesloten tussen de gemeente, de provincie en de Universiteit Maastricht (artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder a);
- vormvrijheid (artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder b, sub 1 en artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder c); en,
- het niet noodzakelijkerwijs hoeven aanwijzen van specifieke bestemmingen (artikel 7a, eerste lid, aanhef en onder a).

Ten slotte kan naar de mening van de Raad het betoog van appellant Smeets dat met het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) geen juiste uitvoering is gegeven aan artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Crisis- en Herstelwet niet slagen.

De Raad zal zijn standpunt in dezen in het navolgende uiteenzetten.

Het voornoemde artikel luidt als volgt.

“Artikel 2.4

1 Bij algemene maatregel van bestuur op de voordracht van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu, in overeenstemming met Onze Minister of Onze Ministers wie het mede aangaat, kan, met inachtneming van bindende besluiten van de Raad van de Europese Unie, van het Europees Parlement en de Raad gezamenlijk of van de Europese Commissie, bij wege van experiment worden afgeweken van het bepaalde bij of krachtens:

- a. de Elektriciteitswet 1998 voor zover dat geen gevolgen heeft voor de opbrengst van de energiebelasting, bedoeld in de Wet belastingen op milieugrondslag;*
- b. de Warmtewet;*
- c. de Waterwet, met uitzondering van hoofdstuk 5, artikel 6.5, aanhef en onder c, juncto paragraaf 2 van hoofdstuk 6;*
- d. de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;*
- e. de Wet ammoniak en veehouderij;*
- f. de Wet bodembescherming;*
- g. de Wet geluidhinder;*
- h. de Wet geurhinder en veehouderij;*
- i. de Wet inzake de luchtverontreiniging;*
- j. de Wet milieubeheer met uitzondering van artikel 5.2b en titel 5.2;*
- k. de Wet ruimtelijke ordening;*
- l. de Woningwet.*

2 Er kan uitsluitend toepassing worden gegeven aan het eerste lid indien het experiment bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen en voldoende aannemelijk is dat uitvoering ervan bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis en aan de duurzaamheid.

3 Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, wordt bepaald:

- a. welke afwijking of afwijkingen van de betrokken in het eerste lid genoemde wet of wetten is of zijn toegestaan;*
- b. de ten hoogste toegestane tijdsduur van die afwijking of afwijkingen, en*
- c. de wijze waarop wordt vastgesteld of een afwijking aan haar doel beantwoordt, en of de tijdsduur daarvan aanpassing behoeft.”*

Eerder werd in rechtspraak van uw Afdeling¹⁰ geoordeeld dat artikel 7c van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet in strijd was met artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Crisis- en Herstelwet, omdat artikel 7c niet de ten hoogste toegestane tijdsduur van de van belang zijnde afwijkingen bepaalde.

De omstandigheid dat de looptijd van het plan in het tweede lid van artikel 7c van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet werd beperkt tot 20 jaar, maakte dit volgens uw Afdeling niet anders, omdat dit enkel een afwijking van artikel 3.1, tweede lid, van de Wro inhield en niets zei over de ten hoogste toegestane tijdsduur van die afwijking of de andere mogelijke afwijkingen.

Omdat het gebruik kunnen maken van deze afwijkingen niet in tijd werd beperkt, werd door uw Afdeling aan de leden van artikel 7c die de afwijkingen mogelijk maakten verbindende kracht ontzegd.

Naar de mening van de Raad doet zich in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet en het plan Tapijn een geheel andere situatie voor.

¹⁰ Zie rechtsoverweging 7.6 van uw uitspraak van 3 februari 2016; ECLI:NL:RVS:2016:201.

Naar aanleiding van uw bovengenoemde uitspraak van 3 februari 2016 werd met het Besluit van 22 juni 2016 tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet, houdende een aanvulling en verduidelijking van de ten hoogste toegestane tijdsduur van de krachtens artikel 2.4 van de Crisis- en Herstelwet bij wege van experiment toegestane afwijkingen (dertiende tranche)¹¹ een lid¹² toegevoegd (met terugwerkende kracht) aan artikel 7c van voornoemd besluit.

In uw uitspraak van 28 september 2016¹³ oordeelde uw Afdeling ten aanzien van dit nieuwe lid dat daarin de toegestane tijdsduur waarbinnen gebruik gemaakt kan worden van artikel 7c van het Besluit uitvoering Chw werd beperkt, en daarmee ook de toegestane tijdsduur waarbinnen gebruik gemaakt kan worden van de in het eerste lid van dat artikel genoemde afwijkingen.

Op grond daarvan bestond er volgens uw Afdeling geen aanleiding om artikel 7c, eerste lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet nog langer onverbindend te achten wegens strijd met artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Crisis- en Herstelwet. Feitelijk hield het nieuw aan artikel 7c van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet toegevoegde lid niet meer in dan dat voor de verschillende in dit artikel aangewezen plangebieden een uiterlijke termijn werd gegeven tot wanneer van de in artikel 7c bedoelde bevoegdheid tot het vaststellen van bestemmingsplannen met een verbrede reikwijdte (lees: met gebruikmaking van de afwijkingsmogelijkheden) gebruik kan worden gemaakt.

In de onderhavige zaak gaat het evenwel niet over artikel 7c van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet, maar is de besluitvorming van de Raad geënt op artikel 7a van voornoemd besluit. Dit artikel bevat reeds sinds zijn inwerkingtreding in het vijfde lid een beperking van de duur tot wanneer gebruik kan worden gemaakt van de door het artikel geboden (afwijkings)mogelijkheden, namelijk tot 1 juli 2016¹⁴.

Artikel 7a is enkel van toepassing op bestemmingsplannen die vóór de in het vijfde lid genoemde datum zijn vastgesteld en daarmee is ook de toegestane tijdsduur waarbinnen gebruik gemaakt kan worden van de in dit artikel genoemde afwijkingen beperkt, net zoals inmiddels ook het geval is bij artikel 7c van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet.

Naar de mening van de Raad kan dan ook, analoog aan de uitspraak van uw Afdeling van 28 september 2016, enkel worden geoordeeld dat artikel 7a van het Besluit geen strijd oplevert met artikel 2.4, derde lid, aanhef en onder b, van de Crisis- en Herstelwet en dat er geen aanleiding bestaat om artikel 7a onverbindend te achten.

Zoals hierboven toegelicht is er naar de mening van de Raad geen sprake van oneigenlijk gebruik van artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet, noch van redenen om dit artikel onverbindend te achten. De Raad zal voorts ingaan op het geen appellanten hebben aangevoerd inzake de parkeeraspecten van het bestemmingsplan.

¹¹ Stb. 2016, 252.

¹² Destijds lid 14, inmiddels vernummerd.

¹³ ECLI:NL:RVS:2016:2579, zie overweging 24.3.

¹⁴ Inmiddels is deze duur overigens verlengd tot 1 juli 2018.

C. Parkeren

Standpunt appellanten (samenvatting)

Appellant Rondagh meent dat de parkeercapaciteit niet goed is beschouwd. De Raad is ten onrechte uitgegaan van aannames van de Universiteit Maastricht. Er is geen onderzoek verricht naar de effecten van de transformatie van Tapijn voor de omliggende buurten.

Het zuidelijk deel van de voormalige Tapijn biedt de perfecte mogelijkheid voor het realiseren van extra parkeervoorzieningen.

Omdat in het bestemmingsplan een maximale capaciteit van 125 parkeerplaatsen op maaiveld is opgenomen, dreigt bij een noodzakelijke behoefte aan extra parkeerplaatsen een ruimtegebrek op het maaiveld van het kazerneterrein en moeten andere maatregelen genomen worden. De Raad heeft niet aangegeven waar extra parkeerplaatsen gerealiseerd kunnen worden.

Ook appellant Smeets betoogt dat op geen enkele manier inzichtelijk is gemaakt hoe wordt gekomen tot de aanname van 125 benodigde parkeerplaatsen, mede gelet op de 21.250 m² aan voorziene Universiteit Maastricht functies. Volgens de CROW-normen is een aantal van 348 parkeerplaatsen nodig, en dit is zonder de extra 3000 m² aan Universiteit Maastricht functies daarbij te betrekken.

Volgens Smeets kan onderzoek en analyse niet ontbreken in het bestemmingsplan, vanwege de verkeer- en parkeeroverlast die gegenereerd wordt als gevolg van de realisatie van voornoemde functies. Ten onrechte schikt de Raad zich in dit verband naar de privaatrechtelijke samenwerkingsovereenkomst met de Universiteit Maastricht van 2013. Hierdoor wordt niet voldaan aan de vereiste objectiviteit en zorgvuldigheid die de publiekrechtelijke positie van de gemeente eist.

Appellant Jekerkwartier meent eveneens dat de onderbouwing van het aantal parkeerplaatsen ontoereikend is. De redenering van de Raad roept grote vraagtekens op met betrekking tot dubbelgebruik, het gestelde gebrek aan autogebruik door studenten en het gebrek aan parkeerplaatsen voor horeca-gebruik en bezoekers. Het aantal parkeerplaatsen is te laag berekend. Er moet een zorgvuldig en onafhankelijk onderzoek komen.

In de kern komt het standpunt van appellanten erop neer dat de berekende parkeerbehoefte niet juist is althans dat een dragende berekening ontbreekt

De Raad is van mening dat de gronden niet slagen en zal dat standpunt nader toelichten. De berekende parkeerbehoefte is niet alleen juist (en zelfs ruim berekend) maar is ook tevens gebaseerd op een berekening die de toets der kritiek kan doorstaan.

Algemeen

Alvorens daartoe over te gaan, wenst de Raad eerst in te gaan op het aspect parkeren in zijn algemeenheid. De beroepen van appellanten dienen naar de mening van de Raad immers te worden beschouwd binnen een breder kader.

De beroepen van appellanten vloeien kennelijk voort uit een bepaald (en eigen) beeld over de (huidige) parkeersituatie in het centrum.

Het beleid van de gemeente is gericht op de ruimtelijke kwaliteit van het openbaar gebied en het verhogen van de leefbaarheid. Het parkeerbeleid van de gemeente is volgens deze lijn uitgewerkt. Bij ruimtelijke ontwikkelingen is het steeds een zoektocht een goede oplossing voor de parkeerbehoefte te bieden. De Raad stelt voorop dat Maastricht een situatie kent waarbij het ruimtegebruik in relatie tot parkeren voortdurend aandacht behoeft. In een stad als Maastricht – evenals in andere (historische) steden – is altijd sprake van een bepaalde parkeerdruk.

Die parkeerdruk wordt ook ervaren in het Jekerkwartier. Tapijn ligt in het Jekerkwartier en wordt daardoor ook met deze parkeerdruk in relatie gebracht. Het betreft immers een gebied dat is gelegen binnen het centrum op relatief korte afstand van de binnenstad. Echter, direct rondom Tapijn liggen parkeerplaatsen die mogelijk kansen bieden voor een optimalisatie van het parkeren in het gehele Jekerkwartier.

In de afgelopen jaren heeft de gemeente Maastricht volop ingezet op het treffen van diverse maatregelen om tegemoet te komen aan de knelpunten die samenhangen met het parkeren in en rondom het centrum, onder meer door het realiseren van P&R Noord en het invoeren van de ringenstructuur (tariefdifferentiatie). Hiermee worden bezoekers verleid gebruik te maken van parkeeraccommodaties (parkeerterreinen en parkeergarages), waardoor het aantrekkelijker is buiten het centrum te parkeren.

Met betrekking tot het Jekerkwartier wordt met bewoners en ondernemers veelvuldig gesproken over de thema's verkeer en parkeren, waarbij voor de korte termijn de nadruk ligt op de aspecten met betrekking tot verkeer. De raad verwijst in dit verband naar de bijgevoegde 'Oplegnotitie Jekerkwartier; Verkeer en parkeren onder de loep' van 7 juli 2016 en de presentatie met hetzelfde onderwerp (**productie 2**) en de sheets van de onlangs gehouden buurtpresentatie (**productie 3**).

Om de verkeer- en parkeersituatie in Maastricht in goede banen te leiden is onder meer de samenwerking van diverse publieke en private partijen van belang, binnen het programma "Maastricht Bereikbaar".

Maastricht Bereikbaar (een toelichting)

Het betreft in deze een programmaorganisatie die Maastricht Bereikbaar uitvoert.

De stuurgroep Maastricht Bereikbaar bestaat onder andere uit Gemeente Maastricht, Nederlandse Spoorwegen, Projectbureau A2 Maastricht, Provincie Limburg, Q- Park Nederland, Rijkswaterstaat Limburg, SIM (Samenwerkende Industrierreinen Maastricht), Universiteit Maastricht, Veolia Transport Limburg/Arriva en Vodafone. Het regioconvenant is door meer dan 50 partijen uit regio Maastricht ondertekend. Maastricht Bereikbaar heeft meer dan 30 convenantpartners. Dit zijn grote bedrijven in de regio die zich gecommitteerd hebben aan het leveren van een bijdrage aan de doelstelling en zich de komende jaren inzetten om slim werken en slim reizen te verankeren in hun eigen organisaties.

De focus van Maastricht Bereikbaar ligt op het bereikbaar houden van de stad tijdens de uitvoering van drie grote infrastructurele projecten: de openstelling van de A2-tunnel en de bovengrondse herinrichting, de verlegging van de Noorderbrug en de bouw van de fietsenstalling bij het station. Extra aandacht gaat uit naar spitsmijdingen op de Maasbruggen. We kijken samen met onze partners hoe we onze aanpak kunnen verankeren, verduurzamen, hoe de geleerde lessen kunnen worden behouden en in welke vorm het mogelijk is de werkwijze in de toekomst te continueren.

Maastricht Bereikbaar hanteert een strategie om het gewoontegedrag van de automobilist te doorbreken. Benadering op het juiste moment, verleiden tot het uitproberen van ander gedrag (bijvoorbeeld gratis uitproberen van OV of e-bike) en vervolgens een vervolgaanbod dat gericht is op intrinsieke motieven van de deelnemer. De monitoring van het programma toont aan dat deelnemers die de afgelopen jaren hun gedrag veranderden dit in het jaar daarna blijven volhouden. De komende jaren wordt gemonitord in hoeverre de gedragsverandering ook twee en zelfs drie jaar na deelname duurzaam is.

Bij de doelstelling van Maastricht Bereikbaar om auto's uit de spits te halen, richt het programma zich vooral op de forenzen. Dit gebeurt via de werkgeversaankpak voor alle werkgevers in Zuid-Limburg. Zij kunnen kiezen voor uitgebreid pakket met producten en diensten om slimmer te reizen. Bijvoorbeeld acties om het OV of de fiets/e-bike te ontdekken of slim werken op een tijd en plaats die de werknemer het best uitkomt.

In het algemeen geldt in Maastricht: parkeren aan de rand van de stad is goedkoper dan in het centrum. Goedkoop parkeren is mogelijk bij de Park+Walk-locaties aan de rand van het centrum. Vanaf deze locaties is het maximaal 10 minuten lopen naar het centrum. Ook is het mogelijk aan de rand van de stad te parkeren op een Park+Ride-locatie waarna, met een pendelbus of trein, voor een aantrekkelijk tarief naar het centrum kan worden gereisd.

In 2015 is Maastricht Bereikbaar begonnen met het stimuleren van het gebruik van deze P+R onder forenzen. Voor forenzen is er een abonnement mogelijk, voor extra gemak.

Samen met de Universiteit Maastricht en Hogeschool Zuyd richt Maastricht Bereikbaar zich ook op de doelgroep studenten. Ze mogen zelf meedenken over slimme parkeeroplossingen. Voor buitenlandse (met name Duitse) studenten, die veelal met de auto naar Maastricht komen, wordt een alternatief geboden voor het parkeren in het centrum, namelijk gratis parkeren op het parkeerterrein van de Universiteit Maastricht in Randwyck.

De gemeente Maastricht stelt, samen met haar partners, alles in het werk om adequaat in te spelen op de bereikbaarheid van Maastricht en de daarvan deel uitmakende problematiek ter zake het parkeren in en rondom het centrum.

De gemeente is – op basis van het verrichte (parkeerbehoefte)onderzoek – van mening dat geen sprake zal zijn van een toenemende parkeerdruk als gevolg van het plan Tapijn, althans dat die toename adequaat wordt ingevuld.

Dit mede gelet op de omstandigheid dat:

1. binnen het gehele plangebied de functie parkeren is toegestaan;
2. de parkeerdruk in de omgeving als gevolg van het plan, door de mogelijkheid om binnen het plan te parkeren, (per saldo) niet toeneemt;

3. de gemeente bij het berekenen van de parkeerbehoefte uit is gegaan van een bepaalde marge en de behoefte (zelfs uitgaande van een maximale in plaats van een gemiddelde of minimale parkeernorm) ruimschoots valt binnen die marge;
4. er bindende afspraken zijn gemaakt tussen de publieke partijen de gemeente Maastricht en de Universiteit Maastricht ter zake de realisatie van het aantal benodigde parkeerplaatsen;
5. het plan voldoende ruimte biedt voor het kunnen inspelen op een eventuele toenemende vraag aan parkeerplaatsen indien dat in de toekomst nodig zou zijn.

De Raad stelt zich in redelijkheid op het standpunt dat de parkeerdruk als gevolg van het gebruik van het plan Tapijn niet tot onaanvaardbare gevolgen voor omwonenden zal leiden. De parkeerbehoefte is op een juiste en zorgvuldige wijze berekend en het plangebied biedt ook meer dan voldoende ruimte om in die behoefte te voorzien.

Ontbreken tegenonderzoek

De Raad constateert dat door appellanten geen onderzoek en/of rapport is ingediend waaruit volgt dat is uitgegaan van onjuiste uitgangspunten voor wat betreft de parkeerbehoefte.

Appellanten menen echter dat de Raad uit is gegaan van onjuiste uitgangspunten en/of aannames die niet zouden kloppen.

De Raad betwist dat uitdrukkelijk en meent dat appellanten niet kunnen volstaan met het (louter) innemen van de standpunten zoals verwoord in de beroepen.

In de toelichting behorend bij het bestemmingsplan is reeds uitgebreid ingegaan op het aspect parkeerbehoefte.

De Raad verwijst in dit kader specifiek naar paragraaf 4.12 (Parkeren).

In die paragraaf wordt reeds uiteengezet op basis waarvan de Raad is gekomen tot haar conclusies ter zake de parkeerbehoefte.

Ook in de beantwoording van de ontvangen zienswijzen is door de Raad uitgebreid ingegaan op de bezwaren ter zake het parkeren, toegespitst op de vraag of de Raad is uitgegaan van juiste uitgangspunten en berekeningen.

In aanvulling op hetgeen in de beantwoording van de zienswijzen reeds naar voren is gekomen en ter nadere toelichting zal de Raad ingaan op de parkeerbehoefte.

De vraag daarbij is of door de Raad op goede gronden is uitgegaan van een parkeerbehoefte van maximaal 125 plaatsen. Die vraag wordt door de Raad bevestigend beantwoord.

De Raad zal aan de hand van de toepasselijke uitgangspunten, eigen onderbouwde beleidskeuzes en normen (onder andere CROW) toelichten dat het aantal parkeerplaatsen waaraan behoefte bestaat op basis van het programma het aantal van 125 niet zal

overschrijden en dat het aantal parkeerplaatsen op basis van het programma 92 betreft.

Oftewel, de Raad zal beredeneerd uiteenzetten dat rekening houdend met alle relevante aspecten niet meer dan 125 parkeerplaatsen nodig zijn om te kunnen voorzien in de parkeerbehoefte op basis van het voorziene programma.

Daar voegt de Raad nog aan toe dat – anders dan appellanten stellen – het gehele plangebied is bestemd voor onder meer parkeerdoeleinden en er in die zin ook planologisch gezien meer dan voldoende ruimte is om het aantal parkeerplaatsen te realiseren.

Berekening parkeerbehoefte

Het benodigde of gewenste aantal parkeerplaatsen bij een locatie kan worden bepaald op basis van parkeernormen.

Parkeernormen staan voor het aantal vereiste parkeerplaatsen per type functie per eenheid. Deze normen zijn vastgesteld door de gemeente Maastricht.

Kader - Nota Parkeernormen Maastricht

Allereerst is de vraag aan de orde welke parkeernormen de gemeente Maastricht hanteert en op basis waarvan die normen worden gehanteerd.

Bij het toetsen van bouwplannen worden in de stad standaard de gemeentelijke parkeernormen gehanteerd. Deze zijn gebaseerd op de parkeerkcijfers van het CROW. Het CROW is het nationale kennisplatform voor infrastructuur, verkeer, vervoer en openbare ruimte. De kennis, veelal in de vorm van richtlijnen, aanbevelingen en systematieken, vindt haar weg naar de diverse doelgroepen.

De gemeente heeft in 2011 de “Nota Parkeernormen” vastgesteld. Aangevuld met een herijking van de parkeernormen voor woningen in 2016.

Het doel van die nota kan als volgt worden geformuleerd:

“Het vaststellen van gemeentelijke parkeernormen voor nieuwe ruimtelijke plannen en (herstructurerings)projecten in Maastricht om in de toekomst de parkeerbehoefte te kunnen faciliteren en waar mogelijk de bereikbaarheid en leefbaarheid van Maastricht te waarborgen”.

De Nota Parkeernormen kent een algemene strekking. Dit betekent dat de nota niet in alle gevallen direct toepasbaar is omdat in specifieke gevallen maatwerk noodzakelijk en wenselijk is. In deze gevallen zal in de “geest van de nota” gehandeld worden.

Het parkeerbeleid van de gemeente is gericht op de ruimtelijke kwaliteit van het openbaar gebied en het verhogen van de leefbaarheid. Het stimuleren van meervoudig gebruik van (private) parkeerplaatsen draagt hier aan bij.

Deze voorgaande punten worden vertaald naar de volgende parkeeroplossingen en uitgangspunten:

- Parkeren op eigen terrein bij de locatie.
- Parkeren op eigen terrein elders mits het aannemelijk is dat mensen daar daadwerkelijk parkeren.
Dit betekent een korte looproute, comfortabele fietsroute of een directe openbaar vervoerverbinding.
- Parkeren elders middels een huurcontract mits het aannemelijk is dat mensen daar daadwerkelijk parkeren.
Dit betekent een korte looproute, comfortabele fietsroute of een directe openbaar vervoerverbinding.
- Parkeren in de openbare ruimte mits aantoonbaar is dat nu en in de toekomst er op de openbare weg in de directe omgeving van de functie (maximaal 150 m) voldoende parkeercapaciteit is om in de parkeervraag te kunnen voorzien.

Kader - ASVV

Voorts is de basis voor de Nota Parkeernormen gevonden in het ASVV 2004. De ASVV vormen de aanbevelingen voor verkeersvoorzieningen binnen de bebouwde kom. Het benodigde of gewenste aantal parkeerplaatsen kan worden bepaald op basis van parkeerkencijfers of op basis van parkeernormen.

Bij het gebruik van parkeerkencijfers moet rekening gehouden worden met de volgende invloeden:

1. bereikbaarheidskenmerken van de locatie;
2. specifieke kenmerken van de functie;
3. mobiliteitskenmerken van de gebruikers / bezoekers van het gebouw;
4. het gemeentelijk parkeerbeleid.

De vraag naar parkeerplaatsen wordt bepaald door:

- de locatie;
- het aanbod en de kwaliteit van alternatieve vervoerwijzen.

Er bestaat een verband tussen de aanwezigheid van alternatieve vervoerwijze en de vraag naar parkeerplaatsen.

Naarmate de locatie verder van het centrum is gelegen neemt het aanbod en kwaliteit van alternatieven voor de auto (openbaar vervoer, fiets, lopen) af, en neemt de behoefte aan parkeerplaatsen toe.

Deze bevinding is aanleiding geweest om voor de parkeerkencijfers in het ASVV 2004 onderscheid te maken naar:

- centrum;

- schil/ overloopgebied;
- rest bebouwde kom.

Ook de stedelijkheidsgraad is van invloed op het aanbod en de kwaliteit van alternatieve vervoerswijzen en dus op de hoogte van het parkeerkencijfer. Dit is aanleiding om de parkeerkencijfers naast stedelijke zone ook te onderscheiden naar stedelijkheidsgraad.

Er worden door het CBS vijf stedelijkheidsgraden onderscheiden.

De stedelijkheidsgraad van Maastricht is “sterk stedelijk” (omgevingsadressendichtheid is gelegen tussen 1.500 en 2.500 adressen binnen een straal van 1 kilometer).

Kader - Parkeerbalans

Ten slotte is een parkeerbalans een goed instrument om de benodigde parkeerruimte in een gebied te achterhalen en/ of te prognosticeren. Voor het opstellen van een parkeerbalans dienen de volgende stappen te worden doorlopen:

- afbakening van het onderzoeksgebied en het gebied opdelen in deelgebieden;
- bepalen parkeernormen;
- inventarisatie parkeervraag / -aanbod;
- berekening van het benodigd aantal parkeerplaatsen, hierbij wordt rekening gehouden met mogelijkheden van dubbelgebruik;
- bepalen van de (on)balans.

Kader - Toe te passen parkeernormen

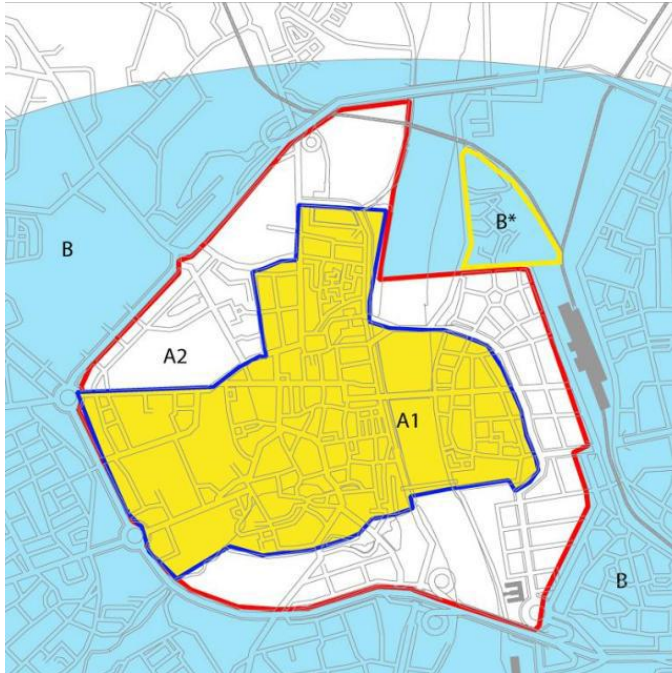
Voor de keuze welke normen worden gebruikt is van belang welk type ontwikkeling en in welk deel van de gemeente een ontwikkeling zal plaatsvinden.

In de „Beleidsnota parkeren“ is een gebiedsindeling gemaakt op basis van de functies in de binnenstad, de loopafstanden en natuurlijke en herkenbare grenzen in de stedelijke morfologie. Deze indeling is gebaseerd op de basisindeling van het CROW.

Maastricht wordt in vier gebieden ingedeeld te weten:

- A1-zone; het hart van de stad (deel centrum);
- A2-zone; rest van het centrum;
- B-zone; schil / overloopgebied;
- C-zone; buitenwijken / rest bebouwde kom.

In onderstaand figuur is de gebiedsindeling weergegeven.

De Tapijnkazerne ligt in de zogenoemde A2-zone.

Voor elke functie geldt een eigen set van parkeernormen. In de Nota Parkeernormen wordt onderscheid gemaakt naar functies die gegroepeerd kunnen worden naar een tiental hoofd functies:

1. woningen;
2. winkels;
3. werkgelegenheid;
5. onderwijsvoorzieningen;
6. zorgvoorzieningen;
7. horecagelegenheden;
8. sociaal culturele voorzieningen;
9. sportvoorzieningen;
10. overige voorzieningen.

De gemeente Maastricht hanteert geen bandbreedtes in de parkeernormering, maar één parkeernorm per functie per gebied.

Voorts moet worden toegekomen aan de specifieke op het onderhavige plan toepasselijke normen.

Toepassing - Parkeernormen beroepsonderwijs

Het plan Tapijn kent diverse onderwijsfuncties, kantoorfuncties en horeca.

Hierbij horen de volgende gemeentelijke parkeernormen:

- Beroepsonderwijs dag (MBO, ROC, WO, HBO) : 20 parkeerplaatsen per collegezaal
- Beroepsonderwijs dag (MBO, ROC, WO, HBO) : 6 parkeerplaatsen per leslokaal

- Kantoor zonder baliefunctie : 1,2 parkeerplaats per 100m2 bvo
- Arbeids/bezoekersextensieve bedrijven: 1,3 parkeerplaats per 100m2 bvo startende bedrijfjes
- Café, discotheek, cafetaria: 5 parkeerplaatsen per 100m2 bvo

Het gaat aldus om normen gekoppeld aan beroepsonderwijs.

De gemeentelijke parkeernormen voor beroepsonderwijs sluiten echter niet goed aan op de functies die op de Tapijnkazerne komen. Universitair onderwijs, en het probleemgestuurdonderwijs van de Universiteit Maastricht in het bijzonder, is namelijk wezenlijk verschillend van Beroepsonderwijs.

De Raad is dan ook uitgegaan van andere normen en zal dat ook toelichten.

De multifunctionele studiewerkplekken en ook de onderwijsgroepkamers zijn niet te vergelijken met een standaard leslokaal. Ook is de grote collegezaal dusdanig groot dat het niet reëel is deze te beschouwen als één collegezaal conform de hiervoor geldende parkeernorm.

De gemeentelijke parkeernormen zijn, zoals gezegd, in 2011 gebaseerd op de destijds geldende kencijfers van het CROW.

In 2012 heeft het CROW nieuwe parkeerkencijfers gepubliceerd. Hierbij is men voor onderwijs andere kencijfers gaan hanteren. Die zijn gebaseerd op het aantal studenten in plaats van het aantal onderwijsruimten.

Deze manier van benaderen sluit aanzienlijk beter aan bij de onderwijsfuncties die in dit gebied komen en wordt daarom gehanteerd in het bestemmingsplan Tapijn.

De Nota Parkeernormen biedt de volgende mogelijkheid:

‘Niet voor alle functies zijn parkeernormen gespecificeerd. In voorkomende gevallen zal van gemeentewege een vergelijkbare functie worden vastgesteld en de daarbij behorende parkeernorm van toepassing worden verklaard’.

De vorm van de onderwijsvoorzieningen op Tapijn is dusdanig afwijkend van de standaard onderwijsvormen uit de Nota Parkeernormen dat dit gezien kan worden als een functie waarvoor geen parkeernorm is gespecificeerd.

De Nota parkeernormen biedt de gemeente vervolgens ook de nodige ruimte om aansluiting te zoeken bij vergelijkbare functies.

Toepassing - Parkeernorm universiteit

Voor de ontwikkeling op Tapijn verklaart de Raad de kencijfers van het CROW voor universiteiten als leidend aangezien het in deze gaat om het realiseren van voorzieningen ten behoeve van de Universiteit Maastricht.

Voor wat betreft de te hanteren norm heeft de Raad aansluiting gezocht bij de meest recente uitgave van de CROW met betrekking tot parkeerkencijfers.

Voor wat betreft de parkeernorm is aansluiting gezocht bij de parkeerkencijfers “Hoofdgroep onderwijs” (ASVV 2012 paragraaf 6.3.3.8).

Voor wat betreft de universiteit is van belang de tabel behorend bij die categorie zoals die wordt vermeld op pagina 89.

Het gaat dan om de navolgende tabel:

universiteit									
	Parkeerkencijfers (per 100 leerlingen)								
	centrum		schil centrum		rest bebouwde kom		buitengebied		aandeel bezoekers
	min.	max.	min.	max.	min.	max.	min.	max.	
zeer sterk stedelijk	8,6	12,6	10,2	14,2	11,3	15,3	14,8	18,8	48%
sterk stedelijk	9,7	13,7	11,5	15,5	12,7	16,7	14,8	18,8	
matig stedelijk	11,2	15,2	13,2	17,2	14,5	18,5	14,8	18,8	
weinig stedelijk	11,4	15,4	13,4	17,4	14,7	18,7	14,8	18,8	
niet stedelijk	11,4	15,4	13,4	17,4	14,8	18,8	14,8	18,8	
<i>Opmerking</i> Bezoekers zijn leerlingen									
	Verkeersgeneratie (per 100 leerlingen)								
	centrum		schil centrum		rest bebouwde kom		buitengebied		aandeel bezoekers
	min.	max.	min.	max.	min.	max.	min.	max.	
zeer sterk stedelijk	14,0	20,5	16,6	23,1	18,3	24,8	24,0	30,5	44%
sterk stedelijk	15,8	22,3	18,7	25,2	20,6	27,1	24,0	30,5	
matig stedelijk	18,2	24,7	21,4	27,9	23,6	30,1	24,0	30,5	
weinig stedelijk	18,5	25,0	21,7	28,2	23,9	30,4	24,0	30,5	
niet stedelijk	18,6	25,0	21,8	28,3	24,0	30,5	24,0	30,5	
<i>Opmerking</i> Bezoekers zijn leerlingen									

In deze tabel worden de parkeerkencijfers per 100 studenten weergegeven.

Hierbij dient wel uitdrukkelijk de navolgende opmerking te worden gemaakt.

Het aandeel bezoekers staat voor het percentage of aantal bezoekers waarmee in het kencijfer rekening is gehouden. Het weergegeven parkeerkencijfer is dus inclusief bezoekersparkeren.

Onder “bezoekers” worden in deze hoofdgroep ook de leerlingen/studenten verstaan. De gemeente heeft de keuze om een minimale, gemiddelde of maximale parkeernorm te hanteren.

De Raad merkt in dit kader nu reeds expliciet op dat bij alle normen (dus zowel de minimale, gemiddelde als maximale parkeernorm) niet wordt uitgekomen op een parkeerbehoefte van

meer dan 125 parkeerplaatsen.

In het algemeen hanteert de gemeente de zogenaamde gemiddelde parkeerkencijfers van het CROW, zodat het beleid tussen sterk sturend- en vraagvolgend beleid in zit.

Voor Tapijn is echter weloverwogen gekozen voor een sturend beleid (en dus de minimale parkeernorm). Deze keuze hangt samen met het mobiliteitsbeleid dat de Universiteit Maastricht hanteert en dat verderop in dit verweerschrift nog wordt beschreven.

Voor wat betreft het bestemmingsplan Tapijn wordt daarom gekozen voor onderstaande norm:

- *Universiteit 9,7 parkeerplaatsen per 100 studenten*

Het weergegeven parkeerkencijfer is dus inclusief bezoekersparkeren. Dit kencijfer van het CROW berekent de parkeervraag op basis van het aantal studenten.

Binnen dit cijfer wordt door het CROW aangegeven, dat 48% bestaat uit studenten (zie tabel onder aandeel bezoekers).

Dit betekent concreet dat 52% van de parkeervraag voor personeel en overige bezoekers is.

De Raad heeft op goede gronden aansluiting gezocht bij de nieuwe CROW-kencijfers uit 2012 en het uitgangspunt dat een parkeernorm van 9,7 per 100 studenten realistisch is in het geval dat het gaat om universiteitsvoorzieningen.

Toepassing - Programma Tapijn

Uit het vorenstaande volgt dat voor de realisatie van de voorzieningen in het plangebied mag worden uitgegaan van een parkeernorm van 9,7 parkeerplaatsen per 100 studenten.

Op basis van dit programma en de hiervoor geschetste normen kan nu worden berekend wat de parkeerbehoefte in het plangebied is. Het gaat nu dus om het berekenen van de parkeerbehoefte (oftewel de parkeerberekening).

Met de parkeerberekening wordt inzicht verkregen in de haalbaarheid van het initiatief met betrekking tot het parkeren.

In het navolgende zal worden ingegaan op de uitgangspunten die ten grondslag liggen aan de parkeerberekening.

Het programma voor Tapijn (zoals dat ten tijde van het opstellen van het bestemmingsplan bekend was) ziet er als volgt uit:

Gebouw A

Horeca	1000	m2 bvo
Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	212	m2 bvo

Gebouw B

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	192	m2 bvo
--	-----	--------

Nieuwbouw

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	5566	m2 bvo
Collegezaal - 350 pers	547	m2 bvo

Gebouw D/E

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	2116	m2 bvo
--	------	--------

Gebouw F/G/H

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	2804	m2 bvo
--	------	--------

Gebouw I/J

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	2116	m2 bvo
--	------	--------

Nieuwbouw

Multifunctionele studiewerkplekken/ kantoor	639	m2 bvo
Collegezaal 1 - 150 pers	220	m2 bvo
Collegezaal 2 - 150 pers	220	m2 bvo

Gebouw X

OnderwijsGroepsKamers	252	personen
Startende bedrijfjes	508	m2
Kantoor	181	m2
Kantoor	10	personen

Gebouw Z

ruimtes voor 15-30 studenten loungeruimte met individuele studieplekken	3	lokalen
	60	personen

Uit het vorenstaande blijkt reeds dat het programma realistisch en redelijk gedetailleerd is uitgewerkt.

Anders dan appellant Smeets stelt is aldus wel rekening gehouden met het programma zoals de Universiteit Maastricht dat – op basis van de huidige inzichten – voor ogen heeft.

De Raad merkt hierbij wel op dat het plangebied een ruimere invulling mogelijk maakt maar dat nog niet bekend is of van die ruimte gebruik wordt gemaakt. Ook in het geval van die

ruimte wel gebruik wordt gemaakt, zal dat niet leiden tot een parkeerbehoefte waarin niet is voorzien c.q. voorzien kan worden.

Toepassing - Parkeervraag

Het te realiseren aantal parkeerplaatsen wordt bepaald door de parkeervraag op basis van parkeernormen, aangevuld met een eventuele verrekening als gevolg van de mogelijkheid tot zogenaamd dubbelgebruik van parkeerplaatsen en de mate waarin wordt gestuurd op mobiliteitsmanagement.

Parkeervraag totaal zonder dubbelgebruik en mobiliteitsmanagement

Het voorlopige programma voor Tapijn maakt het mogelijk dat er in totaal maximaal (afgerond) 2.800 studenten tegelijk aanwezig zouden kunnen zijn op Tapijn. Die studenten zullen er echter nooit gelijktijdig zijn. Het gaat uitdrukkelijk om een maximaal aantal.

Als er 2.800 studenten op Tapijn zijn, zou dat betekenen dat alle ruimtes op hetzelfde moment volledig gevuld zijn. Dit is geen reële situatie. Zoals reeds eerder aangegeven werkt de Universiteit Maastricht met het zogenoemde probleemgestuurd onderwijs. Dit betekent dat studenten voor een groot deel in kleinere groepjes zonder de aanwezigheid van docenten werken aan het analyseren en oplossen van vraagstukken. Studenten kunnen hiervoor na afloop van het college en ter voorbereiding op tentamens gebruik maken van de verschillende onderwijsgroepskamers en studiewerkplekken. Studenten bezetten vaak een hele dag een studiewerkplek en vertrekken van daaruit naar de colleges en onderwijsgroepskamers. De ruimte zijn daarom nooit allemaal tegelijkertijd in gebruik.

Doordat er op één dag tegelijk gebruik wordt gemaakt van de verschillende onderwijsfaciliteiten, staan deze deels leeg en is de bezettingsgraad véél lager dan 100%. In de praktijk komt dit er op neer dat er maximaal 1.400 studenten tegelijk op Tapijn zullen zijn. Zoals gezegd zitten studenten niet tegelijkertijd in een collegezaal, onderwijsruimte én studiewerkplek. Zij kunnen immers slechts op één locatie tegelijk zijn. Het is mede om die reden volstrekt onrealistisch om uit te gaan van 2.800 studenten die allen tegelijk aanwezig zullen zijn in het plangebied. Er moet rekening worden gehouden met een spreiding over de week en een spreiding van de studenten over de locaties.

Het door appellant Smeets aangehaalde artikel 'Studieplekken: steeds meer, nooit genoeg' ondersteunt het hierboven geschetste beeld. Uit dit artikel blijkt immers ook dat het veelvuldig voorkomt dat studenten studieplekken 'reserveren' door er persoonlijke spullen neer te leggen en vervolgens weer te vertrekken. Studenten kunnen dan naar de werkgroepen, naar college of naar de lunch gaan en later terugkeren. Feitelijk wordt op deze manier door één student meerdere plekken bezet gehouden en zal er nooit sprake zijn van een 100% bezettingsgraad. De bezettingsgraad is in de praktijk veel lager.

Het aantal van 1.400 studenten is bovendien slechts op een zeer beperkt aantal momenten tijdens de periode van het jaar dat er onderwijs is geprogrammeerd, aanwezig.

Het grootste deel van het jaar zullen niet meer dan maximaal 800 studenten op hetzelfde moment op Tapijn actief zijn.

Het (onderwijsondersteunend) personeel en overige bezoekers hebben een constantere aanwezigheid door het jaar heen.

Ten slotte is relevant om in dit verband te vermelden dat Tapijn juist wordt gerealiseerd om het ruimtegebrek in bestaande gebouwen terug te brengen. Het programma Tapijn is geen nieuw programma en hangt niet samen met een toename van het aantal studenten, maar is vooral een verplaatsing van het bestaande programma over meerdere locaties. Dit om meer ruimte te creëren in de bestaande gebouwen en intensievere onderwijsvormen te kunnen gebruiken. Dit zal verderop in dit verweerschrift nog nader worden toegelicht.

In de parkeerberekening wordt daarom rekening gehouden met 1.400 studenten zodat de constantere aanwezigheid van personeel en overige bezoekers meer dan goed wordt doorgerekend. In die zin hanteert de Raad in dit kader een aanzienlijk ruimer aantal studenten dan nodig (te weten 1400 in plaats van 800 studenten).

Berekening:

1.400 studenten x 9,7 parkeerplaatsen (norm per 100 studenten) = 135,8 parkeerplaatsen.

Op basis van 1.400 studenten is de parkeervraag voor de universiteitsvoorzieningen aldus (afgerond) 136 parkeerplaatsen.

Naast de onderwijsvoorzieningen wordt in het voorlopig programma voor Tapijn rekening gehouden met een mix aan horecavoorzieningen (totaal ca. 1000m²) en ruimte voor startende bedrijfjes en enkele specifieke kantoren in gebouw X.

Een groot deel van de mix aan horecavoorzieningen is primair bedoeld voor de gebruikers van de onderwijsvoorzieningen.

De Universiteit wil een deel van de horecavoorziening aantrekkelijk maken voor een breed publiek, waardoor ook inwoners en parkbezoekers hier gebruik van gaan maken. Hierdoor kan ontmoeting tussen de universiteit en de stad in het gebied nog meer gestimuleerd worden.

Berekening

1.000 m² x 5 parkeerplaatsen (norm per 100 m²) = 50 parkeerplaatsen.

Dit is overigens een “worst-case” berekening; immers slechts een klein deel van de horeca is open voor externe bezoekers. Standaard houdt de parkeernorm voor een universiteit reeds rekening met universiteitsgebonden horeca zoals een kantine. Voor een robuuste en betrouwbare berekening wordt de horeca wel volledig meegenomen in de parkeerbalans, zodat de maximale parkeerbehoefte inzichtelijk blijft.

Ten behoeve van de startende bedrijfjes en kantoren in gebouw X zijn afgerond 9 parkeerplaatsen nodig.

De combinatie van onderwijsvoorzieningen, startende bedrijven, kantoren en horeca leidt tot een parkeervraag van in totaal 195 parkeerplaatsen (136+50+9=195).

Dit zijn het maximaal aantal parkeerplaatsen zonder daarbij rekening te houden met dubbelgebruik en mobiliteitsmanagement.

Schema totale parkeerbehoefte

(**exclusief** dubbel gebruik en mobiliteitsmanagement):

Functie	Parkeerplaatsen
Onderwijs/ en onderzoek	136
Horeca	50
Startende bedrijven	9
Totaal	195

Deze berekening houdt echter nog geen rekening met dubbelgebruik en geen rekening met beleid dat de UM hanteert op het gebied van parkeren voor studenten en mobiliteitsmanagement voor personeel.

Parkeervraag op basis van zogenaamd dubbelgebruik en mobiliteitsmanagement

Dubbelgebruik

Bij een combinatie van functies is in het algemeen een uitwisseling van parkeerplaatsen mogelijk. Dit betekent zogenaamd dubbelgebruik van parkeerplaatsen, waardoor er in totaal in sommige gevallen minder parkeerplaatsen benodigd zijn voor het geheel van functies dan voor de optelsom van de losse functies.

Bij dubbelgebruik wordt bepaald wat de parkeerbehoefte op het maatgevende moment in de week is, dit is het moment waarop de totale parkeerbehoefte het hoogst is. Standaard aanwezigheidspercentages geven hier inzicht in.

Het drukste moment qua parkeerbezetting van alle voorzieningen op Tapijn is de werkdagmiddag, dan zijn voor onderwijs en kantoren 100% van de parkeerplaatsen in theorie bezet, voor horeca is dit 25% (standaard aanwezigheidspercentages CROW).

Dit komt neer op het gebruik van maximaal 12,5 parkeerplaatsen voor de horeca. Dit aantal is gebaseerd op standaard horeca. De voorziening op Tapijn heeft echter een andere (hoofd)doelgroep, namelijk de studenten en het personeel van de Universiteit Maastricht.

Het drukste moment van de horeca is overigens standaard in parkeerberekeningen de zaterdagavond, dan is binnen de aanwezigheidspercentages 100% van de bezoekers en personeel van de horecavoorziening aanwezig.

“Dubbelgebruik” op het maatgevende moment van de werkdagmiddag leidt tot een maximale parkeervraag van in totaal 157 parkeerplaatsen.

Schema parkeerbehoefte
(inclusief dubbelgebruik):

Functie	Parkeerplaatsen
Onderwijs/ en onderzoek	135,8
Horeca	12,5
Startende bedrijven	9
Totaal	157

Let wel: in de parkeernorm van 9.7 parkeerplaatsen per 100 studenten zit ook al het horecagebruik van de studenten besloten. Feitelijk dient het aantal parkeerplaatsen van de horeca daarom nog lager te zijn dan 12,5. Zoals aangegeven is immers slechts een klein deel van de horeca opengesteld voor extern publiek.

Mobiliteitsmanagement

Om de stad blijvend bereikbaar te houden, worden forenzen gestimuleerd tot een structureel ander reis- en werkgedrag.

De Universiteit Maastricht is een van de eerste partners van Maastricht Bereikbaar en hanteert in dit kader op haar locaties in het centrum een strikt parkeerregime voor medewerkers en studenten. Dit zorgt voor een lagere parkeerbehoefte dan op basis van de parkeernormen berekend. Daarnaast is er tevens een stimulerend beleid richting bezoekers.

De Universiteit Maastricht voorziet op haar locaties in het centrum niet in parkeerplaatsen voor studenten, met uitzondering van studenten met een mobiliteitsbeperking.

Op Tapijn is dit mogelijk doordat:

- De Tapijnlocatie is gelegen in het centrum; hier geldt hetzelfde parkeerregime van de universiteit als voor hun andere locaties in het centrum;
- De Universiteit Maastricht stimuleert studenten en personeel om op afstand (Randwyck) gratis te parkeren op eigen terrein van de Universiteit Maastricht en de reis per fiets of openbaar vervoer voort te zetten;

- In de nieuwe OV-concessie is met openbaar vervoer een directe verbinding tussen Randwyck en de Tapijnkazerne beschikbaar (4x per uur een directe bus);
- Universiteit Maastricht voorziet in ruim voldoende veilige fietsstallingen, bij een eventueel structureel tekort zal extra capaciteit worden toegevoegd;
- Parkeren in de omgeving van Tapijn kan tegen betaling, de gemiddelde student heeft hier echter geen budget voor. Voor het kleine gedeelte dat dit wel zal doen is betaalde parkeercapaciteit beschikbaar, bijvoorbeeld op de parallelweg van de Prins Bisschopsingel (waarvoor geldt dat uit een veldanalyse van de parkeerdruk in november 2015 blijkt dat er sprake is van een bezettingsgraad van slechts 36%);
- Voor studenten die niet woonachtig zijn in “Centrum-West” is het niet mogelijk om een parkeervergunning aan te vragen in dit gebied.

Het parkeren van studenten wordt, zoals gezegd, door de Universiteit aangeboden op Randwyck. Gezien de goede openbaar vervoer voorziening in de nieuwe OV-concessie vanaf december 2016 (rechtstreekse verbinding Randwyck – Tapijn, 4x per uur een bus) vindt de gemeente dit een reële optie.

Mede omdat studenten in het algemeen niet bereid zijn om te betalen voor het parkeren en dus niet in de directe omgeving zullen staan.

Op basis van het vorenstaande en de informatie wordt geconcludeerd dat het reëel is alleen naar de maximale parkeerbehoefte van personeel en bezoekers te kijken, omdat studenten elders worden gefaciliteerd door de Universiteit Maastricht.

Dit leidt tot het hanteren van 52% van de parkeernorm voor onderwijs, dus $136 \times 0,52 = 70,7$ parkeerplaatsen voor het aandeel van de onderwijsvoorzieningen in de parkeerbehoefte.

Daarmee komt de totale maximale parkeerbehoefte neer op 92 parkeerplaatsen.

Schema parkeerbehoefte

(inclusief dubbelgebruik en mobiliteitsmanagement):

Functie	Parkeerplaatsen
Onderwijs/ en onderzoek	70,7
Horeca	12,5
Startende bedrijven	9
Totaal	92

Conclusie

Op basis van het vorenstaande is er sprake van een totale parkeervraag van 92 parkeerplaatsen, rekeninghoudend met dubbelgebruik. Deze vorm van mobiliteitsmanagement, waarbij elders parkeercapaciteit wordt gerealiseerd, is in het beleid van de gemeente Maastricht een geëigende vorm om het aantal te realiseren parkeerplaatsen op de locatie in kwestie reëel te kunnen bepalen.

Daarbij geldt bovendien nog het volgende.

Naast het feit dat de universiteit in de binnenstad geen parkeerplaatsen biedt aan studenten, heeft zij een streng beleid richting haar medewerkers:

- Medewerkers hebben alleen parkeerrecht indien de afstand woon-werkverkeer meer is dan 10 km (enkele reis) en zij geen vergoeding ontvangen voor openbaar vervoer;
- De Universiteit Maastricht stimuleert medewerkers om zoveel als mogelijk is met de fiets, te voet of met openbaar vervoer te komen en doet dit o.a. door een vergoeding te betalen aan medewerkers die een nieuwe fiets aanschaffen;
- Bij alle grote of kleine evenementen die de Universiteit Maastricht organiseert (denk aan promoties, diploma-uitreikingen, open dagen, opening Academisch Jaar en Diës-viering) geeft de Universiteit Maastricht in de uitnodiging expliciet aan dat er geen parkeervoorzieningen zijn en dat het dus wenselijk is om bijvoorbeeld per openbaar vervoer te komen; bij grootschalige evenementen zijn de UM-parkeervoorzieningen op Randwyck beschikbaar en organiseert de Universiteit Maastricht bussen om een pendel uit te voeren met het centrum;
- Voor een (groot) deel van de medewerkers die werkzaam zullen zijn op Tapijn, geldt dat deze ook al elders werken bij de Universiteit Maastricht in de binnenstad. Voor zover nodig beschikken deze personen daar al over parkeerruimte, waardoor het niet nodig is om voor dit personeel parkeerplekken te voorzien.

Uit de analyses van Maastricht Bereikbaar volgt overigens dat circa 60% van de werknemers van de Universiteit Maastricht binnen een afstand van slechts 10 km woont. Dit leidt tot een reductie van 60% van de totale parkeervraag van de onderwijsvoorzieningen.

Doorrekening van dit beleid zou leiden tot een parkeervraag van 50 parkeerplaatsen.

Binnen het parkeerbeleid van de gemeente Maastricht is het toepassen van mobiliteitsmanagement in deze laatste vorm als invulling van de parkeervraag echter nog geen vastgesteld beleidsuitgangspunt. Deze doorrekening is daarom puur illustratief voor het verwachte gebruik van de parkeerplaatsen op Tapijn.

De door de Raad aangehouden parkeerbehoefte van 125 parkeerplaatsen is gelet op al het voorgaande goed onderbouwd en past binnen de diverse berekeningen.

Slotopmerking

De onderwijsvoorzieningen op Tapijn zijn in beperkte mate gericht op het opvangen van de groei van het aantal studenten. In het huidige studiejaar 2016/2017 is de groei 1,6% voor de hele universiteit.

De Universiteit Maastricht heeft een nieuwe strategische visie opgesteld waarin de groei van het aantal studenten in de binnenstad op 0% wordt gezet. Dit wordt gestaafd door een recent onderzoek van ABF (Apollo 2016) waarin wordt voorspeld dat het aantal studenten in Maastricht tot 2024 zal **afnemen** met ongeveer 180 studenten, ca. 1,2%).

De druk op bestaande onderwijsvoorzieningen is hoog, de voorzieningen op Tapijn moeten er hoofdzakelijk voor zorgen dat er meer ruimte beschikbaar komt voor de bestaande groep studenten.

Momenteel is er 1 studieplek per 7,5 student beschikbaar. De Universiteit Maastricht wil dit uitbreiden naar 1 studieplek per 6,5 student.

Onderwijsprogramma's worden iets intensiever, dus meer onderwijsmomenten met een zelfde aantal studenten, met een beperkte toename van het aantal medewerkers. Hierdoor zijn er meer onderwijsruimtes en kantoren nodig. Op dit moment is dit merkbaar in het groeiende tekort aan collegezalen in de binnenstad.

Het aantal onderwijsactiviteiten buiten het verplichte curriculum neemt toe en dit vraagt ook om meer onderwijsruimtes. De Universiteit Maastricht streeft er naar om in de binnenstad de kantoorfuncties per faculteit zoveel als mogelijk op één locatie te houden. Dat impliceert dat de groei aan onderwijsfuncties op Tapijn gevonden moet worden. Daar bovenop zullen ook onderwijsfuncties worden verplaatst van bijvoorbeeld de Tongersestraat naar Tapijn, waardoor op de locatie Tongersestraat meer kantoorfuncties gerealiseerd kunnen worden. Op Tapijn zullen dus met grote waarschijnlijkheid weinig kantoorfuncties worden gerealiseerd. Daarmee is de druk van Universiteit Maastricht op parkeerplaatsen in het gebied Tapijn laag.

Doordat de Universiteit Maastricht werkt met een pasjessysteem om parkeerterreinen op te rijden, heeft de Universiteit Maastricht in de hand wie waar parkeert. Zo kunnen zij bepaalde parkeerplaatsen aan bepaalde groepen toewijzen.

De Raad wil met het vorenstaande benadrukken dat realisatie van het plan Tapijn eerst en vooral betekent dat het huidige aantal studenten en medewerkers beter kan worden verspreid over de diverse locaties. In die zin is het plangebied Tapijn niet te bezien als een uitbreiding maar veeleer als een opvanglocatie of ruimere huisvesting ter zake de huidige vraag.

D. Ondergrondse parkeergarage

Standpunt appellanten (samengevat)

Volgens appellanten had het plan moeten voorzien in een ondergrondse parkeergarage. Dit spoort volgens appellanten ook met de structuurvisie 2030 in Maastricht.

De Raad volgt appellanten niet in hun niet onderbouwde standpunt dat het plan had moeten voorzien in een ondergrondse parkeergarage.

Voor wat betreft het argument om niet te kiezen voor een ondergrondse parkeergarage geldt dat de Raad reeds uitvoerig heeft uiteengezet dat de parkeerbehoefte is berekend en dat ook aan die behoefte kan worden voorzien zonder de realisatie van een ondergrondse parkeergarage.

Bovendien is uit uitvoerig onderzoek gebleken dat als de uitwerking van de in de structuurvisie opgenomen onderzoeksopdracht is uitgevoerd er geen eenvoudige inpassing van een parkeergarage in dit gebied mogelijk is.

De verkeersinpassing van de in- en uitrit zou lastig worden, de kosten zouden zeer hoog worden en de exploitatie daardoor zeer lastig.

Bovendien was er onvoldoende draagvlak in de stad voor een parkeergarage onder het kazerneterrein of een park&walk voorziening op het sportterrein.

De gemeente heeft daarom op basis van het onderzoek en het participatieproces eromheen besloten om de gebiedsontwikkeling van Tapijn te starten met enkel de opgave om de eigen parkeervraag op eigen terrein op te lossen. De Raad heeft dit in de uitvoeringsagenda van de visie op de binnenstad bevestigd door hierin op te nemen dat in afwijking van de structuurvisie Maastricht 2030 er geen parkeervoorziening in het zuidelijk deel van de binnenstad wordt gerealiseerd en dat deze wijziging bij de actualisatie van de structuurvisie moet worden verwerkt.

E. Rechtszekerheid

Standpunt appellanten (samenvatting)

Appellant Rondagh betoogt dat er besluiten zijn genomen die niet zijn gecommuniceerd met bewoners en belanghebbenden. Het gaat dan om met de Universiteit Maastricht (gemaakte) afspraken die als fait accompli zijn gepresenteerd. Hierdoor is – volgens Rondagh – sprake van rechtsonzekerheid, van strijd met het gestelde in de zesde tranche van de Crisis- en Herstelwet (“Kan de rechtszekerheid van omwonenden ook worden geborgd zonder dichtgetimmerd bestemmingsplan?”) en met de publiekrechtelijke verantwoordelijkheid van de gemeente. Het “onderhands” overleggen met de Universiteit Maastricht en de daaruit voortvloeiende afspraken maakt dat de gemeente in een spagaat ziet, waarbij zij haar publieke taak ondergeschikt maakt aan de private verplichtingen aan de Universiteit Maastricht. Er is door de handelswijze van de Raad voor belanghebbenden te weinig mogelijkheid geweest hun belangen naar voren te brengen. Ten slotte is appellant Rondagh

van mening dat het college van B&W een te ruime bevoegdheid heeft gekregen met betrekking tot de uitwerking van het plan.

Ook appellant Smeets betoogt dat er sprake is van strijd met de rechtsonzekerheid, omdat er sprake is van een bestemmingsplan met een onnodig lange looptijd en van zeer algemene, vage en rechtsonzekerheid veroorzakende bestemmingsregels (artikel 3.1 van het bestemmingsplan). Dit, terwijl de gegevens waar, in welke omvang, en wat er geprojecteerd wordt op het gebied er wel zijn. Dit volgt immers uit het parallel ontwikkelde parkontwerp voor de gebouwen en de inrichting van de openbare ruimte.

Ten slotte is ook appellant Jekerkwartier van mening dat het bestemmingsplan onvoldoende kaderstellend is, dat er te weinig onderzoek is gedaan en dat dit resulteert in grote onzekerheid voor de burger. Ook is er onvoldoende participatie mogelijk geweest met betrekking tot enkele belangrijke onderwerpen in het bestemmingsplan (parkeren en verkeer). Gelet hierop is volgens appellant geen sprake van de noodzakelijke rechtsbescherming en participatie, die de Crisis- en Herstelwet voorschrijft.

De Raad is gemotiveerd van mening dat er geen sprake is van rechtsonzekerheid en dat de plannen ook uitgebreid zijn besproken met en voorgelegd aan bewoners en belanghebbenden.

Feitelijk betogen appellanten dat het gemaakte bestemmingsplan te globaal van opzet is om rechtszekerheid te garanderen, dat de Raad zijn publiekrechtelijke verantwoordelijkheden heeft verzaakt ten voordele van zijn privaatrechtelijke verplichtingen, dat er onvoldoende mogelijkheden tot participatie voor belangstellenden is geweest en, ten slotte, dat het college van B&W te ruime bevoegdheden heeft gekregen inzake de verdere ontwikkeling van het Tapijnterrein. In het navolgende zal de Raad op deze gronden ingaan.

Allereerst verwijst de Raad – teneinde onnodige herhaling te voorkomen – inzake het gebruik van de afwijkingsmogelijkheden die artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet biedt en de bevoegdheid een globaal bestemmingsplan op te stellen naar het onderdeel van dit verweerschrift ter zake de toepassing van de Crisis- en Herstelwet (paragraaf VI onder onderdeel B). In deze paragraaf is uitvoerig uiteengezet waarom het noodzakelijk is (slechts) een globaal plan op te stellen en van de geboden afwijkingsmogelijkheden gebruik te maken.

Het plangebied van het bestemmingsplan Tapijn is, zoals gezegd, aangewezen als bestemmingsplangebied ten behoeve van het ‘Experiment flexibele bestemmingsplannen’. Het doel van dit experiment is om te onderzoeken waar en wanneer functies en regels “los” kunnen worden gelaten om zo meer en sneller ruimte te kunnen maken voor nieuwe ontwikkelingen en initiatieven, zowel in bestaande bouw als op braakliggende terreinen.

Juist omdat de functionele invulling van het gebied nog niet geheel vaststaat en er – zowel vanuit gemeentelijke zijde als door de Universiteit Maastricht – naar gestreefd wordt om het gebied open te stellen en een attractief verblijfsklimaat te scheppen voor alle inwoners en bezoekers van de stad, is een globale vorm van bestemmen van groot belang om de ontwikkeling van het gebied te kunnen faciliteren.

Feitelijk bestaat de (enige) onzekerheid eruit dat nog niet bekend is hoeveel m2 programma er exact door de Universiteit Maastricht gerealiseerd zal worden, welke functies dit programma zal hebben (waarbij er sprake is van begrenzing door de globale bestemming 'Onderwijs, Onderzoek, Park') en hoe een en ander daadwerkelijk over het gebied verdeeld zal worden. Dit is echter een logisch, en niet te vermijden uitvloeisel, van de (gerechtvaardigde) keus voor een experimenteel bestemmingsplan met een globale bestemming, zoals hier aan de orde.

Het feit dat er sprake is van een globale bestemming brengt, op zichzelf, nog geen (ontoelaatbare) rechtsonzekerheid met zich. Als dat anders was zou het nooit mogelijk zijn om van de bevoegdheden in artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet gebruik te maken en was dit artikel zinledig. De van belang zijnde vraag is of met de wel in het plan opgenomen regels en de ingebouwde latere toetsingsmomenten (onder meer op het gebied van bouwen, gebruik en milieu) de rechtszekerheid voldoende wordt gewaarborgd. Dit is het geval.

Naar de mening van de Raad zijn in het bestemmingsplan voldoende regels opgenomen om de rechtszekerheid te borgen. Of voldaan is aan de van toepassing zijnde normen zal getoetst worden wanneer omgevingsvergunningen worden aangevraagd. Appellanten hebben, behalve de enkele stelling dat er sprake zou zijn van rechtsonzekerheid, niet inhoudelijk onderbouwd waarom de in het bestemmingsplan opgenomen (bouw- en gebruiks)regels en afwijkingmogelijkheden onvoldoende zijn om de rechtszekerheid te garanderen. Reeds hierom kan de aangevoerde grond niet slagen.

Voorts heeft bij de planvorming vanzelfsprekend ook de tussen de gemeente Maastricht, de provincie Limburg en de Universiteit Maastricht gesloten samenwerkingsovereenkomst een rol gespeeld. Dit betekent echter niet dat de publieke belangenafweging is tekortgeschoten, integendeel. Van een gemeente mag kaderstellend denken en handelen worden verwacht.

De Raad stelt voorop dat de besluitvorming in het kader van de bestemmingsplanprocedure heeft plaatsgevonden conform het bepaalde in de Wet ruimtelijke ordening. Er is ook geen enkele reden om aan te nemen dat dit niet het geval is.

Aangezien het gaat om een gezamenlijk proces van publieke partijen, te weten de Universiteit, de Provincie Limburg en de gemeente is er veel tijd geïnvesteerd in het betrekken van de inwoners en betrokken partijen uit de stad bij de plannen voor het gebied:

- Voor de aankoop in 2013 is binnen elk van de publieke partijen het besluitvormingsproces op transparante en open wijze doorlopen. Alle stukken die verband houden met de aankoop zijn publiekelijk toegankelijk en onderwerp geweest van discussie.
- Na de aankoop in 2013 is in 2014 een uitgebreid dialoogproces met diverse dialoogbijeenkomsten doorlopen om te komen tot een visiedocument. Deze heeft voor een periode van 6 weken ter visie gelegen en alle zienswijzen heeft de Raad betrokken in haar besluitvorming in september 2014.

- Vervolgens is de visie uitgewerkt in een Programma van Eisen voor de aanbesteding van het ontwerp. Dit PvE is in juni 2015 aan de stad gepresenteerd.
- In het aanbestedingsproces is advies gevraagd aan diverse belanghebbenden en experts om te komen tot een selectie van het winnende schetsontwerp (buurtkaders, fietsersbond, vestingstad, etc.)
- Op 1 februari 2016 is het winnende schetsontwerp door de architecten aan de stad gepresenteerd. Aansluitend aan de presentatie is aan tafels met inwoners en belanghebbenden gediscussieerd over het schetsontwerp en mogelijke verbeterpunten.
- Op 29 februari 2016 is in een brainstormsessie verder ingezoomd op de verbeterpunten en zijn diverse varianten besproken en getoetst.
- Op 4 maart 2016 is het ontwerpbestemmingsplan ter visie gelegd voor een periode van zes weken.
- Op 8 maart 2016 is overdag een dialoogsessie voor Engelstalige inwoners van de stad gehouden.
- Op 8 maart 2016 in de avond was er ook een stadsronde over dit thema waar de architecten het resultaat van de dialoog tot op dat moment hebben gepresenteerd en waar zoekrichtingen voor aanpassingen zijn besproken. Ook het ontwerp bestemmingsplan is hier aan de orde geweest
- Op 18 april 2016 hebben de architecten het aangepaste schetsontwerp aan de stad gepresenteerd en is uitgebreid gediscussieerd over de aanpassingen. De aanwezigen waren tevreden met de aanpassingen en het uiteindelijke ontwerp. Ook hier zijn er onderdelen uit het bestemmingsplan aan de orde geweest.

Alle presentaties en verslagen zijn te vinden op de website van de gemeente www.gemeentemaastricht.nl/tapijn.

De Raad wil met het vorenstaande benadrukken dat bij de totstandkoming van dit bestemmingsplan geenszins sprake is van het door de appellanten gestelde dat *“besluiten zijn genomen die niet zijn gecommuniceerd met bewoners en belanghebbenden”* of van *“met de Universiteit Maastricht (gemaakte) afspraken die als fait accompli zijn gepresenteerd”* dan wel dat er *“voor belanghebbenden te weinig mogelijkheid geweest is hun belangen naar voren te brengen.”*

De Raad is juist van mening dat er bij de totstandkoming van het bestemmingsplan een zeer uitvoerig en transparant proces is doorlopen waarbij zeer veel ruimte is geweest voor de inbreng en discussie met belanghebbenden en belangstellenden.

Meer specifiek is er, anders dan appellanten betogen, geen sprake geweest van onderhands overleg of een gebrek aan transparantie met betrekking tot de afspraken met de Universiteit Maastricht. De gemaakte afspraken zijn (in uitgewerkte vorm) neergelegd in de tussen partijen gesloten exploitatieovereenkomst. Deze is publiekelijk bekend gemaakt. Daarbij komt dat ook de door de betrokken partijen gesloten koopovereenkomst door de Raad publiekelijk is besproken en vastgesteld.

Ook is er geenszins sprake geweest van het opzij zetten van de publiekrechtelijke verantwoordelijkheden van de Raad ten faveure van privaatrechtelijke verplichtingen. Zoals

nader onderbouwd in dit verweerschrift is er sprake van een zorgvuldig opgesteld plan dat de toets in rechte kan doorstaan en dat voldoet aan de door het publiekrecht gestelde normen en eisen. De Raad wijst in dit verband verder expliciet op artikel 9 van de samenwerkingsovereenkomst van 18 april 2013 tussen de Universiteit Maastricht, de Provincie Limburg en de gemeente:

“Het in de overeenkomst bepaalde laat de publiekrechtelijke positie, verplichtingen en bevoegdheid van de Gemeente en de Provincie, en de daarin te betrachten objectiviteit en zorgvuldigheid, onverlet. Indien de publieke partijen vanuit hun publieke rol een beslissing dienen te nemen welke tegenstrijdig is aan de belangen van Partijen in deze overeenkomst, kunnen de publieke partijen daar nimmer voor aansprakelijk gesteld worden.”

Uit deze bepaling volgt reeds dat de Raad (en de gemeente in brede zin) zijn publiekrechtelijke taken en verantwoordelijkheden vanaf het eerste moment op het netvlies heeft gehad. Dit is gedurende de loop van het proces ook niet veranderd. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit anders is of dat privaatrechtelijke belangen op concrete punten de doorslag hebben gegeven terwijl dat publiekrechtelijk niet geoorloofd was.

Ten slotte kan naar de mening van de Raad ook het betoog dat sprake zou van een onterechte delegatie van bevoegdheden door de Raad aan het college van B&W niet slagen.

Het bestemmingsplan zelf is door de Raad vastgesteld. Voorts is het aan de Raad om te bepalen of bepaalde bevoegdheden (door middel van het bestemmingsplan) aan het college van B&W worden toebedeeld.

Het bestemmingsplan Tapijn voorziet ten dele in rechtstreekse bouwmogelijkheden en ten dele in niet-rechtstreekse bouwmogelijkheden. De niet-rechtstreekse bouwmogelijkheden zijn in het bestemmingsplan opgenomen in de vorm van een afwijkingsbevoegdheid voor het college van B&W. Dit is niet ongebruikelijk. De Wet ruimtelijke ordening biedt hiervoor in artikel 3.6 expliciet de mogelijkheid en de Raad heeft zijn bevoegdheid in dezen niet overschreden of ten onrechte gebruikt. Appellanten hebben hun betoog in dezen bovendien niet van een voldoende (juridische) onderbouwing voorzien.

Afwijken vindt plaats door middel van een omgevingsvergunning, met gebruikmaking van de daarvoor wettelijk voorgeschreven procedure en rechtsbeschermingsmogelijkheden. Wanneer een aanvraag om een omgevingsvergunning wordt toegewezen, staat hiertegen aldus bezwaar open voor (direct) belanghebbenden, waardoor er ook nog op een later moment dan nu inspraak mogelijk is. De bewegingsruimte voor het college van B&W om gebruik te kunnen maken van de afwijkingsbevoegdheden wordt voorts begrensd door de randvoorwaarden die in de planregels zijn opgenomen. Ten slotte heeft de Raad in dit verband aangegeven dat de monitoring van de voortgang van het plan in overleg met de buurt zal plaatsvinden.

Gelet op het bovenstaande kan naar de mening van de Raad niet worden volgehouden dat met het onderhavige bestemmingsplan de rechtszekerheid in het gedrang komt. Het

bestemmingsplan heeft dezelfde procedure doorlopen als reguliere bestemmingsplannen. Hierbij is op elk moment van het proces met bewoners en belanghebbenden gecommuniceerd. Het plan biedt ten slotte voldoende waarborgen om de rechtszekerheid te garanderen, waarbij geldt dat het gebruikmaken van de binnenplanse flexibiliteit, in de vorm van de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid door het college van B&W bij de behandeling van aanvragen om omgevingsvergunningen, eigen rechtsbeschermingsmogelijkheden kent.

F. Monumenten/erfgoed/welstand

Standpunt appellanten (samenvatting)

Zowel appellant Smeets als Rondagh betogen dat het bestemmingsplan in strijd is met het beschermd dorpsgezicht, welstand en de monumentenzorg. Ondanks dat bepaalde gebouwen als monument worden bestempeld, worden andere gebouwen gesloopt en/of aangepast. Over de sloop van gebouwen heeft geen overleg plaatsgevonden met de omwonenden.

Het advies van de Welstands- en Monumentencommissie d.d. 9-2-2016, waarin melding werd gemaakt van grote bezwaren tegen het ontwerp van de voorgenomen gebouwen en de inrichting van de openbare ruimte, wordt genegeerd. Dit terwijl de verlaging van de appelplaats zorgt voor aantasting van het Carre en dus in strijd is met de monumentenwet. Ook valt niets te lezen over de voorgenomen sloop van gebouw M en gebouw Y op het terrein, terwijl dat laatste gebouw gelegen is in het beschermd stadsgezicht. Behoudens het verkrijgen van een beter zicht op de walmuur wordt er geen argument voor de sloop gegeven. Ook is volgens de appellanten onvoldoende onderzoek gedaan naar de monumentale waarde van de gebouwen. Dat het hekwerk als gemeentelijk monument is aangewezen belemmert volgens de appellanten de verbinding met het sportterrein.

Allereerst is het goed om te vermelden dat tot de inwerkingtreding van het bestemmingsplan enkel het wachtgebouw een beschermd status als rijksmonument heeft. Geen van de andere gebouwen heeft aldus een beschermd monumentale status.

De drie paviljoens in het noordelijk deel van Tapijn liggen overigens wel binnen de grens van het "beschermd stadsgezicht". Dat een gebouw binnen beschermd stadsgezicht valt wil overigens zeker niet zeggen dat het gebouw ook een monumentale status heeft, of dat er niet tot sloop overgegaan kan worden. Hier is alleen wel een omgevingsvergunning voor nodig zodat de gemeente voor- en nadelen tegen elkaar kan afwegen. De welstandscommissie wordt in dat kader om advies gevraagd.

Specifiek voor gebouw Y geldt dat dit gebouw ligt binnen de grens van het beschermd stadsgezicht, maar dat dit gebouw niet is aangemerkt als gemeentelijk monument in het onderhavige bestemmingsplan.

Ook gebouw M is niet aangewezen als gemeentelijk monument.

Beide gebouwen hebben wel een bepaalde waarde vanuit cultuurhistorisch oogpunt. Dit vanwege het gegeven dat deze gebouwen onderdeel uit hebben gemaakt van het

kazernecomplex en bepaalde kenmerken hebben. Die kenmerken zijn echter niet zodanig dat deze ook gebouwen op basis daarvan aangewezen moeten worden als gemeentelijk monument.

In het proces om te komen tot het aanwijzen van een gebouw als gemeentelijk monument wordt namelijk een bredere afweging gemaakt dan alleen het sectoraal beoordelen van de cultuurhistorische waarde. Voor gebouw Y en ook voor gebouw M, dat overigens niet binnen het beschermd stadsgezicht ligt, heeft de gemeente Maastricht de beperkte gebruiksmogelijkheden (vanwege de constructie van het gebouw) en de beperking voor het doorlopende stadspark meegenomen in haar afweging en er mede daardoor niet voor gekozen om de gebouwen te beschermen via het Maastrichts Planologisch Erfgoed. Dit is overigens een afweging die door de gemeente zelf gemaakt wordt.

Als onderlegger voor de waardering en afweging omtrent het wel of niet aanwijzen van de gebouwen als monument is er uitvoerig onderzoek gedaan naar de Archeologische (gemeente Maastricht), cultuurhistorische (RESNOVA) en bouwhistorische (Buro4) waarde van de gebouwen en het complex. Deze documenten zijn allemaal gedeeld met de WMC en er wordt ook naar verwezen in stukken van de transformatievisie, het ontwerp en het bestemmingsplan. Hieruit is overigens gebleken dat er tal van gebouwen zijn die geen bijzondere waarde bezitten en dat zijn de gebouwen die hoofdzakelijk gesloopt worden.

Reeds bij de totstandkoming van het visiedocument in 2014 is bekend gemaakt dat de genoemde gebouwen wellicht gesloopt zouden worden om bovengenoemde redenen. Deze keuze is uitvoerig onderwerp geweest van gesprekken, in alle dialoogsessies en ook in de raadsvergaderingen die betrekking hadden op het visiedocument, het ontwerp en het bestemmingsplan. Of de gebouwen daadwerkelijk gesloopt gaan worden ligt feitelijk nu niet ter beoordeling voor.

Voorts wil de omstandigheid dat het hekwerk wordt benoemd als gemeentelijk monument niet zeggen dat er geen ontwikkeling mogelijk is. Op diverse plekken worden openingen in het hekwerk gemaakt om te zorgen voor goede verbindingen met de omgeving. Wijzigingen aan het hekwerk zijn wel vergunningsplichtig, maar dat hoeft de verbinding met de omgeving niet te belemmeren.

Appellanten voeren ten slotte aan dat het bestemmingsplan in strijd is met het advies van welstand.

Zij wijzen daarbij op een op basis van de WOB opgevraagd verslag van een welstandsoverleg van 9 februari 2016. Het betreffende verslag is het eerste overleg dat met de Welstand-/ Monumentencommissie (hierna: "WMC") is gevoerd over het winnende schetsontwerp. Dit overleg vormde de start van het proces om samen met de WMC (en parallel aan de dialoog met de stad) het schetsontwerp door te ontwikkelen tot een gedragen ontwerp. Sinds 9 februari 2016 is via dialoog met de WMC en de stad het ontwerp op zeer veel onderdelen aangepast.

Met de WMC is inmiddels overeenstemming bereikt over het ontwerp voor zover het de bevoegdheid van de WMC betreft (zij gaat alleen over monumenten en het beschermd

stadsgezicht, en niet over het totale parkontwerp). Gelet hierop kan het betoog van appellanten niet slagen.

Het vorenstaande geldt ook voor de verlaging van de appelplaats. Ook hiermee is het WMC akkoord. De verlaging wordt gedaan om zo daglicht te creëren in de ondergrondse nieuwbouw. Deze ondergrondse nieuwbouw heeft op haar beurt vele voordelen voor het gebied, want deze zorgt voor een toevoeging van grote aantallen functionele m2 en het functioneel (ondergronds) verbinden van alle losstaande paviljoens zonder dat de paviljoenopzet van de gebouwen op de kazerne aangetast wordt. Het karakter blijft behouden van appelplaats/ontmoetingsplek tussen de gebouwen van het Carré in. Ten slotte merkt de Raad in dit verband op dat de appelplaats niet als monument is aangemerkt, waardoor de aanpassing hiervan allen al daarom niet in strijd is met de Monumentenwet.

VII. Samenvatting

Gelet op al het voorgaande geeft hetgeen appellanten hebben aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de Raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het plan niet strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het plan is niet vastgesteld in strijd met de wet- en regelgeving en de relevante beleidskaders.

In het door appellanten aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins in strijd met het recht of de wet is voorbereid of genomen.

Gelet op het voorgaande is de Raad van mening dat de beroepsgronden van appellanten, voor zover ontvankelijk, ongegrond zijn, althans dat niet tot vernietiging van het bestemmingsplan moet worden overgegaan.

VIII. Conclusie

De gemeenteraad en (voor zover nodig) het College van Burgemeester en Wethouders van Maastricht verzoekt uw Afdeling appellanten niet-ontvankelijk te verklaren dan wel de beroepen gericht tegen de vaststelling van het bestemmingsplan “Tapijn” ongegrond, te verklaren, althans dat niet tot vernietiging van het bestemmingsplan moet worden overgegaan.

Ten slotte geldt dat de gemeenteraad zich het recht voorbehoudt om zijn standpunt nader toe te lichten in een (aanvullend) verweerschrift dan wel tijdens de behandeling van de beroepen ter zitting door uw Afdeling.

Gemeente Maastricht

> RETOURADRES Postbus 1992, 6201 BZ Maastricht

AANTEKENEN MET BERICHT VAN ONTVANGST
Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van
State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
Nederland

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht
WWW.GEMEENTEMAASRICHT.NL

ONDERWERP
Zienswijzen op het deskundigenverslag

DATUM
19 januari 2017

BIJLAGEN
1

BEHANDELD DOOR
S (Sharon) Fraats

DOORKIESNUMMER

ONZE REFERENTIE

E-MAILADRES
sharon.fraats@maastricht.nl

FAXNUMMER
043 - 350 5149

UW REFERENTIE
201607138/1/R6

Edelgrootachtbaar College

Naar aanleiding van uw brief van 4 januari en uw e-mailbericht van 9 januari jl. is een zienswijzen opgesteld op het deskundigenverslag van de Stichting Advisering Bestuursrechtpraak d.d. 2 januari 2017. De zienswijzen gaan hierbij als bijlage.

Met vriendelijke groet,

Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,

Esther de Boeye
Teammanager Cultureel Erfgoed en Ruimtelijke Kwaliteit

Edelgrootachtbaar College,

Bij brief van 4 januari 2017 heeft u de gemeenteraad van de gemeente Maastricht (hierna: "de gemeente") doen toekomen het verslag van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (hierna: "de StAB") van 2 januari 2017. In betreffende brief geeft u de gemeente tot en met dinsdag 17 januari 2017 de mogelijkheid om een zienswijze kenbaar te maken op voornoemd verslag.

Desgevraagd is aan de gemeente per e-mailbericht van 9 januari jl. bevestigd dat de termijn voor het indienen van de zienswijze op het deskundigenverslag is verlengd tot en met donderdag 19 januari 2017.

Ter zake bericht ik u als volgt.

I. Inleiding en uitgangspunten

Bij brief van 1 november 2016 is de gemeente op de hoogte gebracht van het gegeven dat aan deskundigen is verzocht een onderzoek in te stellen.

Het betreffende onderzoek dient gericht te zijn op het beschrijven van de gevolgen van het plan, voor zover nodig voor de behandeling van de beroepen, in het bijzonder de parkeer- en verkeerssituatie.

De StAB heeft op 2 januari 2017 het verslag met de bevindingen aan uw Afdeling doen toekomen. Het betreffende verslag is toegezonden met de brief van de StAB met als kenmerk StAB- 40127.

De StAB heeft op een overzichtelijke wijze de bevindingen ten aanzien van de door uw Afdeling geformuleerde vraagstelling uiteengezet. Hierbij geldt dat is gekozen voor een opzet waarmee de gemeente zich kan verenigen.

In die zin geldt aldus dat de gemeente met instemming kennis heeft genomen van de aanpak en verslaglegging door de StAB. De gemeente leidt uit het verslag tevens af dat de inhoud van de bevindingen niet in de weg staan aan de realisatie van het voorliggende plan.

De gemeente is dan ook van mening dat de bevindingen niet van zodanige aard zijn dat het plan daarmee niet uitvoerbaar en/of niet realistisch zou zijn.

De bevindingen van de StAB leiden wel tot een aantal aandachtspunten van de StAB ten aanzien van met name de parkeervraag en parkeercapaciteit, welke de gemeente in het navolgende zal bespreken.

Het vorenstaande betekent evenwel niet dat de gemeente zich kan verenigen met de gehele inhoud en strekking van het verslag. De gemeente meent dat het verslag op enkele onderdelen onjuist, onvolledig en onvoldoende objectief is.

Om die reden zal in het navolgende nader op de inhoud van het verslag worden ingegaan.

De gemeente zal voor wat betreft de inhoudelijk reactie in het navolgende zo veel als mogelijk de volgorde van het verslag aanhouden.

Het betreft in dezen een reactie op hoofdlijnen waarbij geldt dat de gemeente zich—mede gelet op de korte termijn van reageren—de mogelijkheid voorbehoudt om een in latere fase het standpunt nader toe te lichten.

II. Samenvatting verslag

Het verslag van de StAB is voorzien van een samenvatting (pagina's 2 en 3).

Uit de vergelijking van de samenvatting met de inhoud van het verslag blijkt dat de conclusie zoals vervat in de samenvatting op een belangrijk onderdeel niet volgt uit het verslag, althans dat de conclusie onjuist en onvolledig is.

Het gaat om het navolgende.

In de samenvatting wordt aangegeven:

“Verder wordt geconstateerd dat bij een inschatting van de parkeervraag voor een deel is afgeweken van de parkeernormen zoals die zijn vastgelegd in het vigerend beleid.”

Op zichzelf is het juist dat door de gemeente bij het opstellen van de parkeervraag is afgeweken van de in het beleid vastgelegde parkeernormen. De mogelijkheid om af te wijken van dat beleid teneinde maatwerk te kunnen leveren, is echter expliciet in het beleid opgenomen, zoals de StAB ook overweegt eind pagina 23 begin pagina 24 van het verslag.

De gemeente heeft van deze afwijkingsmogelijkheid gemotiveerd en onderbouwd gebruik gemaakt.

In die zin is de samenvatting onvolledig ten opzichte van het verslag, nu de indruk wordt gewekt dat zonder goede reden van het beleid is afgeweken, terwijl het beleid zelf in deze mogelijkheid voorziet.

III. Algemene opmerkingen naar aanleiding van het verslag van de StAB.

Een tweetal aspecten welke zeer bepalend zijn voor de inhoud van dit bestemmingsplan worden—naar de mening van de gemeente geheel ten onrechte—nergens in het verslag van de StAB vermeld.

Het betreft allereerst de aanwijzing van het voormalige kazerneterrein als experiment in het kader van de Crisis en herstelwet door toepassing van artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis en herstelwet.

Dit is van belang voor de van toepassing zijnde toetsingsmaatstaf, de mate van concreetheid van de invulling van het plangebied en de verbrede reikwijdte van regelgeving.

De toelichting bij het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) vermeldt in dit verband immers onder meer:

“Het experiment Flexibele bestemmingsplannen is ontstaan omdat uit de praktijk de wens naar voren kwam om de mogelijkheden van meer flexibele bestemmingsplannen te verkennen. (...) Het doel van het experiment Flexibele bestemmingsplannen is om te onderzoeken waar en wanneer functies en regels «los» kunnen worden gelaten om zo meer en sneller ruimte te maken voor nieuwe ontwikkelingen en initiatieven, zowel in bestaande bouw als op braakliggende terreinen. (...) De bestemmingsplannen die in dit kader worden opgesteld, zullen anders worden vormgegeven dan reguliere bestemmingsplannen. (...) Dit experiment moet in de praktijk aantonen of de hypothese klopt dat flexibiliteit leidt tot meer transparantie en minder regels, tijd en kosten voor zowel de initiatiefnemer als de gemeente. De experimenten zijn zowel bedoeld om voor de aangegeven gebieden een nieuwe gewenste ontwikkeling tot stand te brengen als om kennis op te doen die benut kan worden bij het schrijven aan en het toepassen van de Omgevingswet. (...) Het idee van het experiment is om nieuwe initiatieven te faciliteren. (...) Zoals hiervoor reeds is aangegeven,

moeten de flexibele bestemmingsplannen worden opgevat als een uitnodiging aan ontwikkelaars en initiatiefnemers om zich, binnen door de gemeente in het plan vastgelegde kaders, met de ontwikkeling van een gebied te gaan bezighouden. Nu het in veel gevallen niet de gemeente zelf is die het bestemmingsplan gaat uitvoeren, is het niet denkbeeldig dat de ontwikkeling van het gebied niet binnen tien jaar is afgerond. Dit zou betekenen dat de volledige ontwikkeling niet in één samenhangend bestemmingsplan kan worden onderbouwd. (...) Bij een looptijd van twintig jaar kan de totale ontwikkeling wel in samenhang worden onderbouwd."

Hoewel er nog niet veel jurisprudentie over de mogelijkheden van artikel 7a van het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche) en de toetsing van een met toepassing van dit artikel gecreëerd bestemmingsplan voorhanden is, is de gemeente van mening dat er in het onderhavige geval op een zorgvuldige en correcte wijze gebruik is gemaakt van de ruimere mogelijkheden die dit artikel biedt. Er wordt ruimte gegeven voor de ontwikkeling van nieuwe UM onderwijsfaciliteiten, terwijl de gemeente tegelijkertijd oog heeft gehad voor de spelende ruimtelijke belangen.

Ten tweede wordt nergens vermeld dat het hoofdzakelijk gaat om een herhuisvesting van UM faciliteiten. Het betreft immers het uitsmeren van de reeds bestaande/aanwezige studentenaantallen over meerdere bestaande locaties en gebouwen, ter uitbreiding van de capaciteit aan bestaande gebouwen welke zijn gelegen op een relatief korte afstand van het plangebied.

Een significante vermeerdering van de in de binnenstad aanwezige studenten door de ontwikkeling van het kazerneterrein, zoals de StAB lijkt te veronderstellen (pagina 25) is echter niet aan de orde. Integendeel.

Bij de beschrijving van de ruimtelijke gevolgen van het plan, met name voor wat betreft het parkeren, zou daar naar de mening van de gemeente (meer) aandacht aan moeten worden besteed.

Aangezien hoofdzakelijk een herhuisvesting van bestaande voorzieningen mogelijk wordt gemaakt, zijn de ruimtelijke gevolgen van het plan en de daarmee samenhangende parkeervraag beperkt.

Immers, de medewerkers, bezoekers en studenten zijn reeds in het centrum (achter het plangebied op loopafstand gelegen) aanwezig. Personeel dat reeds een parkeerplaats heeft bij de bestaande universiteitsgebouwen behoudt deze en ook de bezoekersparkeerplaatsen in het centrum blijven beschikbaar.

Indien al sprake zou zijn van een toename van het aantal studenten door de ontwikkeling van het plan (lees: invulling van de reeds bestaande gebouwen), zal dit slechts een zeer gering toename zijn. Het gaat immers uitdrukkelijk om een uitbreiding van de huidige faciliteiten om zodoende de reeds aanwezige studenten beter te kunnen bedienen. De toevoeging van de reeds bestaande gebouwen aan de reeds bestaande faciliteiten van de UM in de stad en het centrum van Maastricht zal in die zin dan ook niet leiden tot (extra) parkeeroverlast of een sterk toenemende vraag aan parkeerplaatsen. In die zin verandert er in wezen niet veel.

Naar de mening van de gemeente wordt in ieder geval met deze twee specifieke en inhoudbepalende aspecten ten onrechte geen dan wel onvoldoende rekening gehouden. Dat staat verder los van een aantal overige aspecten die naar de mening van de gemeente meer aandacht behoeven (zoals onder meer het mobiliteitsbeleid).

IV. Feitelijke situatie, planregels en omvang van het plangebied (hoofdstuk 2)

In hoofdstuk 2 wordt een beschrijving gegeven van de feitelijke situatie, de planregels en de omvang van het plangebied.

De StAB gaat op pagina 12 van het verslag in op de vraag of er qua bebouwd oppervlak, bruto vloeroppervlak en verandering van gebruik sprake is van een intensivering.

Voor wat betreft het gebruik concludeert de StAB:

“Ten opzichte van het vroegere gebruik als kazerne is het lastig om vast te stellen of er sprake is van een intensivering van het gebruik. Het is mij niet bekend hoeveel militairen er gewoonlijk op het kazerneterrein verbleven en hoe dit in de loop der tijd veranderde. Het gebruik is in elk geval van een ander karakter. Ten opzichte van het huidige gebruik zal er sprake zijn van een intensivering alleen al om het feit dat thans enkele gebouwen leeg staan.”

De gemeente acht deze passage onvoldoende objectief nu daarin een bepaalde, niet onderbouwde, veronderstelling besloten ligt. De gemeente zal dat nader toelichten.

Het gaat bij dit plan expliciet om een transformatiegebied. Het voormalige kazerneterrein wordt (na bijna 100 jaar in gebruik te zijn geweest als kazerne) nu omgevormd naar een locatie voor onderwijsvoorzieningen.

De zeer tijdelijke leegstand gedurende de relatief korte transformatie kan en mag niet gebruikt worden in de beoordeling of er sprake is van een intensivering van het gebruik. De vergelijking die gemaakt moet worden is die van een volledig ingebruikszijnd kazerneterrein en de geplande onderwijsvoorzieningen.

Bovendien is relevant dat het kazerneterrein bijna 100 jaar in gebruik is geweest. In die periode heeft het kazerneterrein zich ontwikkeld tot een locatie waarin intensief gebruik werd gemaakt van het gehele terrein en de daarop aanwezige gebouwen.

Met name in de laatste jaren ging het in deze om een NAVO-kazerneterrein waarbij elke ochtend en avond militairen aankwamen en vervolgens ook weer vertrokken. In die zin ging het om een aantal verkeersbewegingen dat nagenoeg gelijk is aan het aantal verkeersbewegingen dat wordt verwacht bij de invulling zoals die is geregeld in het voorliggende plan.

Bij een maximale invulling van de gebouwen is het realistisch dat—uitgaande van het aantal gebruikers—sprake was van een intensiteit van gebruik dat nagenoeg gelijk is aan het gebruik van de gebouwen door de UM.

V. Parkeren en verkeer (hoofdstuk 3)

In de eerste paragraaf omschrijft de StAB de bezwaren van appellanten waarvan de twee belangrijkste zijn:

1. dat met dit bestemmingsplan geen oplossing wordt geboden voor de bestaande parkeerproblematiek in het zuidelijk deel van de binnenstad;
2. dat niet onderbouwd is waarom het aantal benodigde parkeerplaatsen teruggebracht is van 348 naar 125 of 92.

Ter zake merkt de gemeente kort het navolgende op, waarna zij verder in zal gaan op hetgeen de StAB in relatie tot de onderwerpen parkeren en verkeer heeft gerapporteerd.

Ad. 1. De gemeente ontkent niet dat er op sommige momenten van de week sprake is van een bepaalde parkeerdruk in onder meer de wijken waar appellanten zelf woonachtig zijn, doch merkt ter zake op dat de invulling van het plangebied, niet zal leiden tot een toename van de parkeerdruk in deze omgeving en aldus niet cumuleert met een door appellanten geschetst parkeerprobleem.

Dat appellanten een bepaalde parkeerdruk ervaren en slechts stellen dat het aantal parkeerplaatsen niet voldoende is (zonder dat te onderbouwen), komt in het verslag onvoldoende tot uiting.

Volgens vaste rechtspraak van uw Afdeling behoeft een nieuw bestemmingsplan bovendien niet een bestaand parkeerprobleem op te lossen (bijvoorbeeld uw uitspraak van 9 juli 2015; ECLI:NL:RVS:2015:2821).

Ad. 2. De gemeente heeft reeds in de toelichting bij het bestemmingsplan én uitgebreider in het verweerschrift d.d. 25 november 2016 aan de hand van haar eigen beleid en de meest recente door het CROW beschikbaar gestelde parkeercijfers—waarvan het gebruik algemeen geaccepteerd en door uw Afdeling ook geaccordeerd is—gemotiveerd op basis waarvan de thans voorziene 125 parkeerplaatsen in relatie tot de mogelijkheden van het bestemmingsplan toereikend zijn.

Er is overigens geen sprake geweest van het ‘terugbrengen’ van het aantal parkeerplaatsen. Het betreft in dit verband enkel de berekening van de parkeerbehoefte, waarbij (terecht) rekening gehouden is met factoren als dubbelgebruik ed. Het op deze manier berekenen van de parkeervraag en het rekening houden met dergelijke factoren is een geaccepteerde praktijk/berekeningsmethode en expliciet voorzien in de bron ‘Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie’ van het CROW van oktober 2012.

Voorts komt de gemeente toe aan hetgeen de StAB vermeldt in paragraaf 3.3.

De StAB meent dat er een discrepantie aanwezig is tussen het aantal vierkante meters bvo vermeld in bijlage 4 van de exploitatieovereenkomst d.d. 25 februari 2016 en het aantal vierkante meter bvo dat in artikel 2 van de exploitatieovereenkomst zelf staat vermeld.

De gemeente licht de vermeende discrepantie als volgt toe.

Het overzicht in bijlage 4 bij de exploitatieovereenkomst vermeldt per abuis niet de correcte vierkante meters bvo ten aanzien van gebouw B. In plaats van de vermelde 192 m² bvo moet dit 792 m² bvo zijn.

Daarnaast vermeldt bijlage 4 per abuis niet gebouw C, met een aantal m² bvo's van 50. Een en ander volgt ook uit het overzicht bij de beantwoording van de vragen zoals deze door de StAB aan de gemeente zijn gesteld (vgl. bijlage 1 bij het StAB-verslag).

De huidige oppervlakte van de gebouwen binnen het plangebied bedraagt in totaal 18.221 m² bvo. Ter compensatie van de gebouwen die worden gesloopt, mag een gelijk aantal m² worden teruggebouwd. In het overzicht in bijlage 4 bij de exploitatieovereenkomst zijn de terug te bouwen m² onder twee kopjes ‘Nieuwbouw’ vermeld. Behoudens hetgeen hierboven staat vermeld ten aanzien van de gebouwen B en C, bestaat er dus geen verschil tussen de beide overzichten. De totale vloeroppervlakte blijft aldus gelijk.

De 18.250 m² bvo, vermeldt in artikel 2 van de exploitatieovereenkomst, betreft overigens een tussen UM en gemeente gemaakte afspraak met betrekking tot het—voor nu—maximaal te ontwikkelen oppervlak. Er is vooralsnog geen reden om aan te nemen dat genoemd oppervlakte zal worden overschreden.

Wanneer er om welke reden dan ook voor zou worden gekozen om meer dan de vermelde 18.250m² bvo te ontwikkelen, dan geldt dat in ieder geval sprake is van een absoluut maximum van 21.250 m² en zullen partijen uiteraard nadere afspraken (moeten) maken (vgl. artikel 2 derde bullet van de exploitatieovereenkomst).

Benadrukt wordt dat wordt uitgegaan van een realistisch plan en dat dit plan erop neerkomt dat er 18.250m² bvo wordt ontwikkeld.

Vervolgens merkt de gemeente het navolgende op ten aanzien van de tweede bullet op pagina 18 van het StAB-rapport.

Anders dan hier en in het overzicht in bijlage 4 van de exploitatieovereenkomst staat vermeld, is niet op verzoek van de UM de parkeernorm voor "centrum" gehanteerd, maar heeft de UM de gemeente er terecht op gewezen dat het kazerneterrein is gelegen binnen de A2-zone zoals vermeld in de Nota Parkeernormen van de gemeente Maastricht.

De A2-zone behoort tot het centrum op grond waarvan ook de daarmee corresponderende parkeernorm is gehanteerd (vgl. pagina 14 en 89 van de uitgave "Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie" van het CROW van oktober 2012). Het schil/overloop gebied begint pas bij B-zone zoals vermeld in de Nota Parkeernormen.

Bij de door de gemeente aan het bestemmingsplan ten grondslag gelegde parkeerberekening plaatst de StAB een aantal (feitelijke) opmerkingen met betrekking tot:

1. de vermeende afwijking van het gemeentelijk parkeerbeleid;
2. de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan voor wat betreft het aantal vierkante meters bvo en het aantal studenten;
3. de inschatting dat wordt uitgegaan van het succes van het mobiliteitsmanagement van de UM;
4. het al dan niet deels afwentelen van een aantal bezoekers van het kazerneterrein op de omgeving;
5. het mogelijk kunnen ontstaan van een parkeeronbalans.

De gemeente meent dat het in dezen gaat om opmerkingen die niet in de weg staan aan de conclusie dat het gaat om een planologisch acceptabel plan dat realistisch en uitvoerbaar is. De opmerkingen omvatten ten dele overigens slechts een selectieve en beperkte weergave/visie op de overgelegde stukken. Ter zake merkt de gemeente het volgende op.

Ad. 1. De vermeende afwijking van het gemeentelijk parkeerbeleid.

Allereerst zij vermeld dat in het beleidsdocument Nota Parkeernormen expliciet als uitgangspunt is geformuleerd (pagina 3) dat de nota niet in alle gevallen direct toepasbaar is omdat in specifieke gevallen maatwerk noodzakelijk en wenselijk is, waarbij geldt dat in deze gevallen in de geest van de nota wordt gehandeld.

Van deze afwijkingmogelijkheid is in onderhavig geval gebruik gemaakt.

Er is—zoals gezegd—immers sprake van een specifieke ontwikkeling, te weten een noodzakelijke herinvulling van een voormalig kazerneterrein dat is voorzien van de nodige fysieke ruimte (meer dan 6 ha) en gebouwen.

Zoals in de plantoelichting en in het verweerschrift (pagina 34 en verder) uitgebreid is toegelicht sluiten de gemeentelijke parkeernormen niet goed aan op de functies die op het kazerneterrein zullen worden gerealiseerd. Reden waarom is gekozen de recentere CROW-kencijfers als norm te hanteren. De StAB is naar het oordeel van de gemeente niet, althans onvoldoende, ingegaan op de door de gemeente in dit verband gebezigde redenering.

Er wordt gesproken van een "vermeende onbruikbaarheid van de parkeernorm" welke niet nader wordt toegelicht.

Vaststaat dat het inherent is aan dit experimentele bestemmingsplan dat de concrete invulling en indeling van de te realiseren gebouwen nog niet bekend is (en daar lijkt de StAB aan voorbij te gaan). Er is sprake van een indicatief programma. Welke en (precies) hoeveel leslokalen, onderwijsgroepskamers, multifunctionele studiewerkplekken/kantoor er worden gerealiseerd, staat nog niet met zekerheid vast. Dit in aanvulling op de omstandigheid zoals toegelicht in het verweerschrift dat het niet gaat om leslokalen en collegezalen met een omvang zoals gebruikelijk in het beroepsonderwijs, zoals dat er uit zag ten tijde van het creëren van de parkeerkencijfers door CROW in 2008.

Het vorenstaande betekent dat de vigerende parkeernormen van de gemeente, waarin een onderscheid wordt gemaakt in leslokalen en collegezalen, voor dit experimentele bestemmingsplan niet bruikbaar zijn. Door de nieuwe CROW kencijfers als norm te hanteren, waarbij aangesloten wordt bij het aantal studenten, kan wel een reële benadering van de parkeerbehoefte worden gemaakt. Immers, wel is bekend hoeveel studenten vanuit de bestaande universiteitsfaciliteiten op het kazerneterrein worden geherhuisvest.

De StAB lijkt vraagtekens te hebben bij de geschiktheid van de CROW kencijfers uit 2012 voor toepassing in het onderhavige geval, evenwel zonder daaraan een dragende motivering ten grondslag te leggen. De gemeente heeft uitgebreid aangegeven waarom de door de Raad gebezigde redenering en de hantering van de meest recente CROW kencijfers wel opgaat.

Volgens vaste rechtspraak van uw Afdeling zijn de CROW kencijfers immers gezaghebbende richtlijnen en mogen deze zelfs zonder nadere motivering als leidraad worden gebruikt voor de vaststelling van de parkeerbehoefte (zie bijvoorbeeld ABRvS 17 november 2010 ECLI:NL:RVS:2010:BO4201 en ABRvS 25 maart 2015 ECLI:NL:RVS:2015:965).

De opmerking van de StAB dat het meer in de rede had gelegen een specifiek voor de UM relevante parkeernorm te creëren, kan de gemeente dan ook niet plaatsen.

Het onderwijssysteem van de UM is anders dan dat van andere universiteiten, waar juist de norm van het CROW op basis van studenten goed op aansluit. De gemeente is daarom terecht uitgegaan van de verhouding tussen bezoekers (lees: studenten) en personeel van 48:52, zoals deze volgt uit de gezaghebbende kencijfers.

Ad.2. de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan voor wat betreft het aantal vierkante meters bvo en het aantal studenten.

Door de StAB wordt geconstateerd dat het voorlopig programma op basis waarvan de parkeerbalans is opgesteld, niet uitgaat van de maximale mogelijkheden van het plan. Dat zou gelden voor zowel het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak als het aantal studenten op basis waarvan de parkeervraag is berekend.

Vooropgesteld zij dat met betrekking tot het niet uitgaan van de maximale mogelijkheden van het plan—zowel voor wat betreft het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak als voor wat betreft het aantal studenten—een zeer uitgebreide, onderbouwde en gemotiveerde toelichting is gegeven (zowel in het verweerschrift en de brief van UM van 6 december 2016 als tijdens het bezoek van de StAB). De StAB betreft in haar constatering echter nauwelijks de gehanteerde onderbouwning.

Het is inherent aan de aanwijzing onder de Crisis en herstelwet dat de invulling van het plangebied nog niet volledig is uitgekristalliseerd. Het gaat immers, en dit volgt ook uit de toelichting bij het Besluit uitvoering Crisis- en Herstelwet (zesde tranche), om het mogelijk maken van een ontwikkeling. Op dit moment is beschikbaar het indicatieve programma zoals is overeengekomen tussen UM en de gemeente en welk is opgenomen in de plantoelichting.

Daarbij komt dat, in ieder geval voor wat betreft het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak, het er naar uitziet dat het indicatieve programma in de voorgenomen vorm gerealiseerd zal worden. Zulks betekent dat het overeengekomen programma thans de enig mogelijke representatieve invulling geeft van hetgeen planologisch mogelijk is. Gelet hierop mag en moet bij het bepalen van de benodigde parkeerplaatsen ook daarvan worden uitgegaan.

Mocht er uiteindelijk toch voor gekozen worden om het programma uit te breiden met (maximaal) 3000 m² aan (ondergrondse) onderwijs(gerelateerde) voorzieningen, dan volgt uit de exploitatieovereenkomst van 25 februari 2016 en de eerder gesloten samenwerkingsovereenkomst van 18 april 2013 dat een additioneel nader te bepalen aantal parkeerplaatsen volgens de gemeentelijke norm (lees: 9,7 parkeerplaatsen per 100 studenten) gerealiseerd wordt.

De UM is—evenals de gemeente een partij met een publiek belang—in dat geval ook bereid om de alsdan benodigde aantal extra parkeerplaatsen te realiseren.

De UM is momenteel de enige partij voor wat betreft de invulling van de te realiseren onderwijs(gerelateerde) voorzieningen op het kazerneterrein. De afspraken ter zake het parkeren liggen verankerd in de hiervoor reeds genoemde exploitatieovereenkomst (artikel 2, artikel 4 onder F en artikel 5 onder C). Partijen zijn onder meer het volgende overeengekomen:

1. De UM spant zich actief in om problemen in aangrenzende wijken door parkeergedrag van studenten en personeel op te lossen, zowel op eigen initiatief als na hierop door de gemeente geattendeerd te zijn;
2. De UM regelt op adequate wijze het bezoekersparkeren en legt een voorstel ter beoordeling voor aan de gemeente;
3. Indien deze voorwaarden door UM niet worden nagekomen, heeft de gemeente het recht het aantal benodigde parkeerplaatsen conform reguliere normen te berekenen en het tekort aan parkeerplaatsen te realiseren conform artikel 5C van de overeenkomst.

Mochten er zich in de toekomst nog andere partijen melden die passende onderwijs(gerelateerde) voorzieningen wensen te realiseren op het kazerneterrein, hetgeen overigens op dit moment niet aannemelijk lijkt, dan zullen met dergelijke nieuwe partners vergelijkbare afspraken worden gemaakt. Op die manier wordt de parkeersituatie voldoende gewaarborgd. Zulks is zeker gesteld door het feit dat de gemeente, met uitzondering van de bestaande bebouwing, de grond in eigendom heeft.

Overigens zijn de gemeente en UM concreet in overleg over hoe een eventuele parkeeronbalans, opgevangen kan worden indien daarvan sprake gaat zijn. Hierbij wordt concreet gedacht aan het openstellen van een deel van de op het kazerneterrein gelegen parkeerplaatsen voor bezoekers.

Ter invulling van artikel 4 van de exploitatieovereenkomst zullen voornoemde partijen daartoe een nadere overeenkomst opstellen.

Wat van het vorenstaande verder ook zij, voor het berekenen van—het overgrote deel van—de parkeervraag welke samenhangt met dit bestemmingsplan is het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak niet van belang, ongeacht of (1) bij deze berekening de normen worden

gehanteerd uit de Nota Parkeernormen of (2) de door de gemeente van toepassing verklaarde CROW-kencijfers. Immers, in het eerste geval wordt gebruik gemaakt van het aantal leslokalen en collegezalen en in het tweede geval van het aantal studenten.

Ter zake het aantal studenten merkt de gemeente op dat de gemeente en UM een uitgebreide onderbouwing hebben overgelegd hoe is gekomen tot het gehanteerde en realistische aantal van 1400 studenten. Zoals reeds gezegd, heeft de StAB helaas geen aandacht aan deze onderbouwing besteed. Voor wat betreft deze onderbouwing volstaat de gemeente op dit punt te verwijzen naar de brief van de UM d.d. 6 december 2016.

In aanvulling daarop meent de gemeente dat het—mede gelet op het onderwijssysteem, de beschikbare ervaringscijfers en überhaupt—onrealistisch is om uit te gaan van het theoretisch maximaal aantal studenten dat ter plaatse aanwezig zou kunnen zijn. Dit zou immers leiden tot lege parkeerplaatsen en een onnodige opoffering van openbare groene parkruimte.

Tot slot heeft in zijn algemeenheid te gelden dat berekeningen altijd zijn gebaseerd op aannames en modellen. Het resultaat van de berekening is dan ook een benadering van de werkelijkheid. De gemeente is van mening dat zij gelet op alle voorliggende gegevens (zowel voor wat betreft het aantal vierkante meters bruto vloeroppervlak als het aantal aanwezige studenten) de aannames heeft mogen doen zoals zij die gedaan heeft, en daarmee de toekomstige werkelijkheid zeer dicht heeft benaderd.

De gemeente stelt vast dat de StAB nergens in het verslag opmerkingen plaatst bij de gedane aannames of daadwerkelijk concludeert dat ten onrechte uitgegaan is van bepaalde aannames. In zoverre trekt het verslag op dit punt geen harde conclusies.

Ad. 3, 4 en 5. De stelling van de StAB dat met de berekening van de parkeervraag uit wordt gegaan van een 100% succesvol mobiliteitsmanagement van de UM, het al dan niet deels afwentelen van een aantal bezoekers van het kazerneterrein op de omgeving en het mogelijk kunnen ontstaan van een parkeeronbalans.

Allereerst verdient expliciet opmerking dat op zich niet wordt uitgegaan van een succes van 100% van het gehele mobiliteitsbeleid. Er wordt enkel rekening gehouden met het gegeven dat studenten elders zullen (moeten) parkeren, namelijk in Randwyck. Het elders parkeren maakt onderdeel uit van de berekening van de parkeervraag en het parkeeraanbod (er zijn immers ook parkeerplaatsen elders gerealiseerd).

Het door de UM gehanteerde mobiliteitsbeleid is enkel vermeld als motivering waarom wordt gekozen voor een sturend beleid en de daarbij behorende norm van 9,7 parkeerplaatsen per 100 studenten. Indien en voor zover het mobiliteitsbeleid van de UM wel (100%) zou zijn meegenomen in de parkeervraag dan was die parkeervraag nog lager uitgevallen, omdat van medewerkers die op een afstand van minder dan 10 km van het werk wonen op basis van dat beleid wordt verwacht om niet met de auto te komen. Wanneer hiermee in de berekeningen wel rekening was gehouden, zou de parkeerbehoefte op het maatgevend moment (de werkmiddag) niet op 92 parkeerplaatsen, maar slechts op 50 parkeerplaatsen neerkomen.

De gemeente stelt voorts dat het aannemelijk is dat het mobiliteitsbeleid van de UM zeer, zo niet volledig, succesvol is. Immers, het aantal parkeerplaatsen (187) bij de bestaande universiteitsgebouwen in de binnenstad is toereikend voor onderwijsfaciliteiten voor 8000 studenten.

In de week van 14 maart 2016 is op werkdagen onderzoek gedaan tussen 10:00 en 10:30 uur en 14:00 en 14:30 uur naar de bezetting van de bij de bestaande universiteitsgebouwen gelegen parkeerplaatsen. Deze parkeerplaatsen kennen de navolgende bezettingsgraden:

- Tongersestraat: 94% (variërend tussen 86% en 99%);
- Bouillonstraat: 85% (variërend tussen de 76% en 91%);
- Minderbroedersberg: 71% (variërend tussen de 63% en 77%).

Gedurende dezelfde week is op dezelfde tijdstippen ook het Academieplein (een locatie voor betaald parkeren, centraal gelegen tussen de drie genoemde UM-locaties) onderzocht. Deze locatie kende een gemiddelde bezettingsgraad van 29% (variërend tussen 16% en 42%), waaruit volgt dat het mobiliteitsmanagement van de UM succesvol is en het niet aannemelijk is dat de parkeerbehoefte op de omliggende omgeving wordt afgewenteld.

Gelet op het feit dat het niet gaat om een uitbreiding van bestaande UM-faciliteiten, maar om herhuisvesting en het uitsmeren van hetzelfde aantal studenten over een groter gebied, waarbij bovendien 125 aanvullende parkeerplaatsen worden gerealiseerd, is aannemelijk dat het realiseren van de onderwijsvoorzieningen op het kazerneterrein niet enkel geen verzwaring van de parkeerdruk in de omgeving te weeg zal brengen, maar naar verwachting zelfs tot een verlaging van de parkeerdruk in de binnenstad, veroorzaakt door UM-faciliteiten, zal leiden.

N.B. op pagina 24 van het verslag haalt de StAB een passage uit de brief van appellant Smeets aan, waaruit zou blijken dat 40% van de wetenschappelijke staf en 50% van de studenten uit het buitenland afkomstig zijn. Vooropgesteld dat de StAB uit deze informatie geen duidelijk kenbare conclusies trekt, wenst de gemeente te benadrukken dat de nationaliteit van het personeel en de studenten van de UM niets zegt over de woonplaats van deze personen en, daarmee, ook niets over de invloed van deze nationaliteit/afkomst op de parkeervraag. Wat appellant Smeets met deze percentages aannemelijk probeert te maken, volgt aldus niet uit de door hem aangehaalde bron. Daarbij komt dat appellant Smeets ook zijn (samenhangende) stelling dat de openbaar vervoer verbindingen tussen Maastricht en België en Duitsland gebrekkig zijn, niet onderbouwt.

Voorts zijn, zoals hierboven reeds aangegeven, de gemeente en UM doende een overeenkomst op te stellen, waarmee indien nodig een deel van de op het kazerneterrein gelegen parkeerplaatsen voor bezoekers worden opengesteld. Voor zover er al sprake zou zijn van een mobiliteitsbeleid dat niet volledig succesvol zou zijn, zal deze overeenkomst in een oplossing voorzien waarbij de omgeving niet zodanig wordt belast dat sprake is van een onbalans.

Zoals ook reeds in artikel 4 van de exploitatieovereenkomst staat vermeld zal in de nog op te stellen overeenkomst ook worden geregeld dat op het maatgevende moment voor horecabezoekers (de zaterdagavond) indien nodig voldoende parkeerplaatsen voor deze bezoekers op het kazerneterrein zelf worden opengesteld.

Nog daargelaten dat de StAB niet concludeert dat er sprake is of zal zijn van een parkeeronbalans, maar enkel dat dit op basis van de thans voorhanden zijnde informatie niet valt vast te stellen, wordt naar de mening van de gemeente met het bovenstaande voldoende gewaarborgd dat er geen sprake zal zijn van een parkeeronbalans.

De gevolgen van het plan voor verkeer

Met de StAB is de gemeente de visie toegedaan dat de verkeersgeneratie door het plangebied en de effecten op de omgeving beperkt zijn. Gezien de geringe verkeersgeneratie hoeft er niet gevreesd te worden voor verkeersoverlast vanwege het plangebied.

VI. Sportterrein

De StAB spreekt op verschillende plekken in het deskundigenverslag over de al dan niet bestaande ruimtelijke relatie tussen het kazerneterrein en het sportterrein aan de andere kant van de Prins Bisschopsingel.

De StAB ziet tussen voornoemde gebieden geen sterke ruimtelijke relatie, mede gelet op de scheiding van deze gebieden door de Prins Bisschopsingel.

De gemeente meent dan ook uit het verslag te kunnen opmaken dat er geen sprake is van een onlosmakelijke ruimtelijke samenhang tussen het sportterrein en het plangebied die een opname van het sportterrein noodzakelijk zou maken. De gemeente ziet zich in dezen dan ook in zijn visie gesteund.

VII. Erfgoed

Ten aanzien van de constatering van de StAB in hoofdstuk 4 van het verslag met betrekking tot het onderwerp 'erfgoed' ziet de gemeente aanleiding nog het navolgende op te merken.

Voor wat betreft het al dan niet aanwijzen van gemeentelijke monumenten heeft de gemeente beleidsvrijheid. In het onderhavige geval geldt de discretionaire bevoegdheid van de gemeente temeer nu het gaat om het niet positief bestemmen van gebouwen M en Y. De betreffende gebouwen zijn tot nog toe nooit aangewezen als gemeentelijk monument en ook thans is daar geen aanleiding toe gezien.

De gemeente heeft in dezen gekozen voor een integrale benadering, waarbij ook andere aspecten dan de cultuurhistorische waardering een rol hebben gekregen, zoals de beperkte gebruiksmogelijkheden vanwege de constructie van de gebouwen en de beperking voor het doorlopende stadspark.

Omdat het aanwijzingsproces gelijktijdig plaatsvond met de planvorming is een bredere afweging gemaakt dan alleen het sectoraal beoordelen van de cultuurhistorische waarde.

De gebouwen M en Y hebben cultuurhistorische waarden die vergelijkbaar zijn met andere objecten in het plangebied, onderbouwd in de archeologische, cultuurhistorische (RESNOVA) en bouwhistorische (Buro4) rapportages. Tijdens de planvorming is in afstemming met de Welstandcommissie in de transformatievisie en het ontwerp zoveel mogelijk rekening gehouden met de in dit gebied aanwezige cultuurhistorische waarden. Dit heeft geresulteerd in de bescherming van de gebouwen A t/m J en X en Z (waarbij geldt dat een deel van deze gebouwen al aangemerkt waren als rijksmonument). Het behoud van de overige panden is echter ondergeschikt gesteld aan de planvorming.

Naar de mening van de gemeente is dit terecht en op goede gronden gebeurd en heeft de gemeente tot deze beslissing kunnen komen.

Anders dan de StAB lijkt te veronderstellen is de cultuurhistorische waardering van het plangebied (het kazernecomplex) wel als samenhangend geheel besproken en beoordeeld. Hierbij is, ten aanzien van de ruimtelijke kwaliteit van het kazerneterrein, het behoud van de paviljoenopzet als de meest belangrijke waarde benoemd. Dit is vervolgens ook verankerd in de bescherming via de bestemmingsplanregels.

Met de Welstandcommissie is overeenstemming bereikt over het totale parkontwerp en de Welstandcommissie is ook uitgebreid bij de ontwikkeling van dit ontwerp betrokken. De commissie heeft een positief advies afgegeven op het gebied van monumenten, het beschermd stadsgezicht en op het gebied van welstand.

Het vorenstaande geldt ook voor de verlaging van de appelplaats. Door middel van deze verlaging kon de (meest) waardevol geachte paviljoenopzet worden behouden. Ook kon op deze wijze de appelplaats zelf behouden worden (doch in iets gewijzigde vorm). De verlaging was nodig om op die manier daglicht te creëren in de ondergrondse nieuwbouw die het plan mogelijk maakt.

Hierbij zij opgemerkt dat het bestemmingsplan op zich de verlaging van het maaiveld van de appelplaats niet afdwingt, doch enkel ondergrondse nieuwbouw mogelijk maakt, en de verlaging van de appelplaats hier een logisch uitvloeisel van is.

De ondergrondse nieuwbouw heeft op haar beurt vele voordelen voor het gebied, omdat op die manier alle losstaande paviljoens (functioneel) met elkaar kunnen worden verbonden zonder dat de paviljoenopzet van de gebouwen op de kazerne aangetast wordt. Door de verlaging van de appelplaats worden aldus fysieke, bovengronds zichtbare verbindingen tussen de gebouwen voorkomen en wordt daarmee de paviljoenopzet en het daarmee samenhangende cultuurhistorische karakter behouden.

Bij de planvorming is naar de mening van de gemeente op deze manier optimaal rekening gehouden met de monumentale waarden van het (gehele) gebied. Dit door rekening te houden met de paviljoenopzet van het kazerneterrein en sloop en aanpassingen zoveel mogelijk te concentreren bij de gebouwen/plaatsen die minder bijzondere waarden bezitten. Het betreft hier een afweging waarover goed is nagedacht en waarover uitgebreide communicatie heeft plaatsgevonden met de Welstandcommissie.

Ten slotte merkt de gemeente ten aanzien van het hekwerk op dat met de StAB kan worden ingestemd dat de omstandigheid dat het hekwerk wordt benoemd als gemeentelijk monument niet betekent dat er geen ontwikkeling mogelijk is en dat er geen wijzigingen hieraan mogen worden aangebracht. Op diverse plekken zijn reeds openingen in het hekwerk en worden er nieuwe openingen gemaakt om te zorgen voor goede verbindingen met de omgeving. Wijzigingen aan het hekwerk zijn wel vergunningsplichtig, maar dat hoeft de verbinding met de omgeving niet te belemmeren. Op dit punt verschillen de StAB en de gemeente aldus niet van visie.

VIII. Conclusie

Zoals reeds aangegeven in de inleiding heeft de gemeente, onverminderd de hierboven gemaakte kanttekeningen en aanvullingen, in hoofdzaak met instemming kennis genomen van de bevindingen van de StAB. Naar de mening van de gemeente staat de inhoud van deze bevindingen geenszins in de weg aan de uitvoerbaarheid, realisatie en het standhouden van het bij uw Afdeling voorliggende bestemmingsplan.

Met het onderhavige schrijven hoopt de gemeente enige mogelijk bij u bestaande onduidelijkheden en de onjuist- of onvolledigheden in het verslag van de StAB te hebben opgehelderd.

De gemeente hoopt uw Afdeling met dit schrijven voldoende geïnformeerd te hebben. Zoals reeds eerder aangegeven behoudt de gemeente zich het recht voor om zijn standpunt nader toe te lichten in een aanvullend schrijven dan wel tijdens de behandeling van de beroepen ter zitting door uw Afdeling.

Maastricht, 21 februari 2017

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

AANTEKENEN

Mede per fax: 070-3651380

Edelgrootachtbaar College,

Inzake: Maastricht/Tapijn; uw kenmerk: 201607138/1/R6; ons dossier: SL/SF: 26.579/16

Tot mij wendde zich de gemeenteraad van Maastricht (hierna te noemen: "de raad") met het verzoek om hem in de onderhavige procedure bij te staan en als gemachtigde aanwezig te zijn bij de mondelinge behandeling van de beroepen in bovenvermelde zaak op woensdag 8 maart 2017 vanaf 10.30 uur.

./ Zoals reeds aangekondigd in de brief van de gemeente van 7 februari jl. doe ik u hierbij toekomen het verslag van het in de omgeving van het Tapijnterrein verrichtte parkeerdrukonderzoek genaamd "Parkeerdrukmeting Tapijnkazerne e.o."

Ook wordt in deze brief aandacht besteed aan de reacties van appellanten op het StAB-verslag en de brief van de gemeente van 7 februari jl.

I Toelichting op het verslag van het parkeerdrukonderzoek

De resultaten van het parkeerdrukonderzoek komen nagenoeg overeen met de eerdere onderzoeksresultaten uit november 2015. De bezettingsgraad per tijdvak in de omgeving rond de Tapijnkazerne is blijkens het verrichte onderzoek gemiddeld 45,9%. De bezettingsgraad per straat en/of sectie rond de Tapijnkazerne is 44%.

Het verschil tussen de voornoemde percentages zit in het gebied waarover de percentages worden bepaald. Voor het gemiddelde van 45,9% wordt voor elk meetmoment gekeken naar de bezette parkeerplaatsen in het hele gebied. Hierbij maakt het dus niet uit of alle auto's in één straat staan geparkeerd. Voor het gemiddelde van 44% is per straat gekeken. Bijvoorbeeld: het kan zijn dat een straat met 4 auto's voor 50% bezet is als er 2 auto's staan geparkeerd. Een andere straat met 100 parkeerplaatsen en 10 geparkeerde auto's komt uit op een bezetting van 10%. Procentueel is de bezetting dan lager; in absolute aantallen staan er echter vijf keer zoveel auto's. Het gemiddelde per straat zegt dus iets over hoe het per straat is gesteld met de bezettingsgraad. Het gemiddelde per tijdvak zegt iets over het hele gebied, ongeacht de verdeling per straat in het gebied.

Mr. J.J.M.C. Huppertz
Prof. mr. R.F.H. Mertens
Mr. R.H.J. Cox
Mr. H.C. Lejeune
Mr. S.A.R. Lely
Mr. Ph.A.A. Nijbakker
Mr. M.H.W. Clijsen
Mr. V.F.G. Nowak bijz.lic.
Mr. N.M.J. van der Maas
Mr. R.A.H. Vlecken
Mr. drs. M.C. Schmitz RA
Mr. M.J. van Loon
Mr. S. Fraats
Mr. I.K. Decupere
Mr. I. Swennen
Mr. J.B.C. Tummers
Mr. D.M.J. Dexters
Mr. K.M.J.A. Smitsmans
Mr. R.B.A.E. Brouwers
Mr. B.C.A. Fastré
Mr. C.J.M. Brands
Mr. B.L.J. Lenferink
Mr. A.J.M. van Diem

Adviseurs

Mr. E.P.C.M. Teeuwen
Prof. mr. J.G.J. Rinkes

Contact

Maastricht
St. Pieterskade 26B
6212 AD Maastricht
T +31 43 321 6640
F +31 43 325 4301

Parkstad
Akerstraat 67
6411 GX Heerlen
T: +31 45 560 6000
F: +31 45 560 6001

Postbus 131
6200 AC Maastricht

www.paulussen.nl

s.fraats@paulussen.nl
Doorkiesnr: +31 43 328 4131

Ongeacht of wordt gerekend met de bovengenoemde 45,9% of 44% is het volgens de raad duidelijk dat er in de omgeving rondom het Tapijnterrein nog een ruime parkeercapaciteit beschikbaar is. Hierbij geldt dat het team Mobiliteit als norm voor een acceptabele bezettingsgraad een bezetting van minder dan 80% hanteert. Hier wordt ruim aan voldaan.

Concreet betekent het vorenstaande dat er van de capaciteit van 334 parkeerplaatsen in het gebied rondom Tapijn er gemiddeld genomen 180 plaatsen beschikbaar zijn. Wanneer er uit wordt gegaan van een gewenste bezettingsgraad van niet meer dan 80% dan zijn er (80% van 334 = 267; 267-154 aan bezette plaatsen =) 113 plaatsen beschikbaar.

De bovenbeschreven capaciteit in de omgeving van het Tapijnterrein maakt naar de mening van de raad dat er, ook wanneer een deel van de door het Tapijnterrein gegenereerde parkeervraag door de omgeving opgevangen moet worden (lees: voornamelijk horecabezoekers gedurende de werkdagmiddag), er geen parkeeronbalans zal ontstaan.

Het parkeerbeleid van de gemeente Maastricht biedt de mogelijkheid om de beschikbare parkeerruimte op de openbare weg bij het voldoen aan de parkeereis mee te nemen, indien daarvoor voldoende vrije ruimte aanwezig is. Nu in het gebied 180 dan wel 113 parkeerplaatsen beschikbaar zijn, is hieraan voldaan.

./.

Daarbij komt dat het gemeentelijke parkeerbeleid ook de mogelijkheid biedt om, wanneer een deel van de parkeervraag niet op eigen terrein kan worden opgelost, op andere wijze in de benodigde parkeerruimte te voorzien (lees: elders, buiten het te ontwikkelen terrein, doch wel op eigen terrein van de Universiteit Maastricht). In het onderhavige geval biedt de Universiteit Maastricht parkeerruimte aan in Randwyck, in combinatie met een goede verbinding met het Tapijnterrein door middel van openbaar vervoer. Dit sluit aan bij het door de gemeente gestimuleerde 'parkeren of afstand', zoals beschreven in hoofdstuk 6 van de Beleidsnota Parkeren. De parkeerruimte in Randwyck kent een capaciteit van 525 plekken (zie **productie 2**), waarbij geldt dat er (gemiddeld) 222 (ingående) parkeerbewegingen per werkdag plaatsvinden. Er is dus nog voldoende capaciteit beschikbaar op deze parkeerplaats.

De raad is van mening dat met de op het terrein te realiseren parkeerruimte, gelet op de parkeerberekening zoals weergegeven in de bestemmingsplantoelichting en nader verduidelijkt in het verweerschrift, voorzien wordt in voldoende capaciteit om de door het Tapijnterrein gegenereerde parkeervraag op te vangen.

Daarnaast laten de uitgevoerde onderzoeken, tezamen met de parkeerruimte in Randwyck, zien dat er in de directe omgeving en op UM-terrein elders eveneens voldoende capaciteit beschikbaar is. De StAB vroeg zich af of er een parkeeronbalans wordt gecreëerd wanneer horecabezoekers gedurende de werkdagmiddag (12) en op de zaterdagavond (45) niet op het Tapijnterrein kunnen parkeren. Reeds in november 2015 bleek dat de directe omgeving van het Tapijnterrein voldoende parkeercapaciteit bood om deze horecavraag op te vangen. Thans wordt dit (nogmaals) bevestigd door het uitgevoerde onderzoek, dat bovendien meer inzicht biedt in het verloop van de parkeerdruk. Ook op de zaterdagavond, hetgeen voor horeca het maatgevende moment is, biedt de omgeving van het Tapijnterrein voldoende capaciteit. Voor zover studenten zich niet zouden conformeren aan het mobiliteitsbeleid van de Universiteit (waaronder begrepen het parkeerterrein te Randwyck en het vergunningparkeren buiten het centrum), blijkt uit het recente onderzoek dat ook hiervoor capaciteit beschikbaar is.

Van een onbalans tussen parkeervraag en parkeeraanbod buiten het plangebied is, gelet op het bovenstaande, naar de mening van de raad géén sprake.

II Reactie brieven appellanten van 11, 12 en 13 februari 2017

Termijnen

Appellanten stellen zich kort gezegd op het standpunt dat de resultaten van het reeds eerder door de gemeente aangekondigde parkeerdrukonderzoek niet meer in de onderhavige procedure betrokken zouden mogen worden en dat het zou gaan om een niet-tijdige reactie op het StAB-verslag.

De raad is evenwel van mening dat het meenemen van het verslag van het parkeerdrukonderzoek in de beoordeling van de bij u voorliggende zaak geen strijd met de goede procesorde oplevert.

De raad (en de samenwerkingspartner UM) heeft in het kader van de voorgestane goede ruimtelijke ordening in het StAB-verslag (mede) aanleiding gezien nader onderzoek te doen naar de parkeerdruk in de directe omgeving van het Tapijnterrein. Zoals ook medegedeeld aan de StAB is in november 2015 een veldanalyse uitgevoerd in de omgeving van het plangebied. Uit de veldanalyse van november 2015 bleek dat straten in de buurt van het Tapijnterrein een bezettingsgraad kennen tussen de 36% en 45%. Zoals de StAB opmerkte boden deze bezettingspercentages geen inzicht in het verloop van de parkeerdruk over de verschillende dagdelen. Vanuit zorgvuldigheidsoverwegingen heeft de raad aanleiding gezien om de eerdere onderzoeksresultaten te verifiëren en nader te onderbouwen. Reden waarom het bijgevoegde parkeerdrukonderzoek is uitgevoerd.

De reeds bekende bezettingspercentages (36%-45%) lieten naar de mening van de raad een grote restcapaciteit zien in de omgeving van het Tapijnterrein. Aan de StAB is indertijd enkel de uitkomst van het onderzoek bericht, doch zonder inzicht te bieden in de diverse meetmomenten. Het onderzoek is echter wel uitgevoerd gedurende verschillende dagdelen, waardoor er bij de gemeente wel degelijk inzicht bestond over het verloop van de parkeerdruk over de verschillende dagdelen. Desondanks is er (eerst) naar aanleiding van het rapport van de StAB aanleiding gezien nader onderzoek te doen.

De raad is van mening dat met deze handelswijze de goede procesorde niet is geschaad. Teneinde de goede procesorde verder te waarborgen en de procedure transparant te houden, heeft de raad ervoor gekozen reeds op 7 februari 2017 het onderzoek aan te kondigen. Appellanten zijn op deze manier in de gelegenheid gesteld op de nadere stappen van de raad te reageren, hetgeen zij ook hebben gedaan. De resultaten van het onderzoek worden thans, en dus vóór de 10 dagentermijn, ingediend. Daarbij komt dat het onderzoek op zichzelf geen nadere zienswijze is op het StAB-verslag en evenmin een nieuw standpunt van de raad inhoudt. Het betreft slechts een -door zorgvuldigheidsoverwegingen ingegeven- nadere onderbouwing van een eerder door de raad ingenomen standpunt. Bovendien gaat het niet om een lijvig document (8 pagina's), noch om een significant ander resultaat dan de eerder berichtte percentages van 36% en 45% aan de StAB en uw Afdeling. Immers, het onlangs uitgevoerde parkeerdrukonderzoek laat een gemiddelde bezettingsgraad zien van de straten in de omgeving van het Tapijnterrein van 44% dan wel 45,9%. Gelet hierop is de raad van mening dat de goede procesorde niet is geschaad en dat appellanten nog een reactie kunnen indienen voorafgaand aan dan wel tijdens de zitting.

Gelet op het vorenstaande verzoeken wij u dan ook om het bijgesloten verslag van het parkeerdrukonderzoek bij uw beoordeling van de zaak te betrekken.

N.B.: de raad merkt op dat appellanten binnen de onderhavige procedure vooralsnog nooit zelf aanleiding hebben gezien om een onafhankelijk onderzoek of contra-expertise te laten verrichten naar de parkeersituatie op en in de omgeving van het Tapijnterrein. De kans dat appellanten in de recente onderzoeksresultaten aanleiding zullen zien een contra-expertise te doen verrichten, heeft de raad dan ook nihil geacht, mede nu het recente onderzoek geen wezenlijk ander beeld naar voren brengt dan reeds bekend.

Dialogoog en eigen onderzoek

De stellingen in de brief van appellant Buurtplatform Jekerkwartier van 12 februari 2017 dat er geen sprake zou zijn van een dialoog tussen de gemeente en het buurtplatform, kan de raad niet volgen. Sterker nog, appellant verwijst naar een aantal documenten – en meent dat deze documenten te kwalificeren zijn als onafhankelijke parkeeronderzoek – waaruit het tegendeel blijkt. Bij het verweerschrift heeft de raad de door appellant genoemde “Oplegnotitie Jekerkwartier; Verkeer en parkeren onder de loep” d.d. 7 juli 2016 als productie 2 bijgesloten. Uit dit document blijkt reeds dat de verkeer- en parkeersituatie in het Jekerkwartier bij de gemeente in de aandacht staat. Op pagina 27 van het verweerschrift wordt naar het voornoemde document verwezen, als ook de eveneens bij het verweerschrift bijgesloten sheets van een buurtpresentatie. Ook hieruit volgt dat er wel degelijk sprake is van een dialoog tussen de gemeente en het buurtplatform.

Anders dan appellanten stellen, hebben zij geen eigen (onafhankelijk en deskundig) onderzoek of contra-expertise naar de parkeersituatie in de omgeving van het Tapijnterrein laten verrichten. Het door appellant Buurtplatform Jekerkwartier gememoreerde onderzoek “Leefbaarheid in het Jekerkwartier” van Flycatcher van oktober 2016, evenals de reeds genoemde oplegnotitie, kan in ieder geval niet als zodanig worden aangemerkt. Zoals ook volgt uit de bij het verweerschrift bijgesloten sheets betreft het Flycatcher-onderzoek slechts een buurtpeiling.

De raad heeft in de onderhavige procedure betrokken, wat daarin betrokken moest worden, zijnde de parkeersituatie op en in de omgeving van het Tapijnterrein. Anders dan appellanten lijken te veronderstellen hoeft het onderhavige plan niet een oplossing te bieden voor een eventueel in de wijk Jekerkwartier bestaand parkeerprobleem. Bezien moet worden of de parkeervraag die de voorziene invulling van het Tapijnterrein genereert geen parkeeronbalans creëert. Gelet op de parkeerberekening zoals toegelicht in het verweerschrift, de eerder aan de StAB gestuurde bezettingspercentages in de omgeving van het Tapijnterrein en, thans, de nadere verifiëring en onderbouwing van deze gegevens is en blijft de raad van mening dat een parkeeronbalans niet aan de orde is.

In de brieven van appellanten van 11, 12 en 13 februari 2017 ziet de raad voor het overige geen aanleiding om te reageren. De raad is van mening dat hij een en ander uitvoerig in het verweerschrift van 25 november 2016 en de zienswijze naar aanleiding van het verslag van de StAB van 19 januari 2017 afdoende heeft toegelicht en weerlegt.

III Reactie zienswijzen appellanten op het verslag van de StAB

De raad ziet wel aanleiding nog (kort) in te gaan op een aantal punten die appellanten in hun zienswijzen van 12, 13 en 14 januari 2017 bij het verslag van de StAB naar voren brengen.

De raad stelt vast dat appellanten Smeets en Rondagh verwijzen naar een artikel uit de Observant getiteld 'Gratis parkeren'. Anders dan appellanten lijken te impliceren is dit artikel, en de hierin opgenomen informatie, achterhaald. Het artikel dateert uit 2010. Het parkeerterrein op Randwyck bevat, zoals gezegd, 525 parkeerplaatsen, zoals blijkt uit bijgevoegd kaartje. Uit informatie van de Universiteit Maastricht volgt dat er (gemiddeld) 222 (ingående) parkeerbewegingen per werkdag plaatsvinden op dit parkeerterrein. Hieruit volgt dat dit parkeerterrein nog een ruime capaciteit kent.

De raad merkt voorts op dat de praktijk dat het voor studenten mogelijk is een vergunning te krijgen nog steeds bestaat. Buitenlandse studenten kunnen een vergunning krijgen om buiten het centrumgebied te parkeren, te weten in de Brusselsepoort (behalve de Sint Annalaan, de Joseph Hollmanstraat en de Franquinetstraat), in Mariaberg (behalve de Hertogsingel de Sint Annalaan, de Tongerseweg en het Volksplein), in Villapark-Sint Pieter-Jekerdal (behalve de Glacisweg en de Luikerweg) en op het parkeerterrein Noorderbrug. Dit betreft gebieden die buiten de directe omgeving van het Tapijnterrein en buiten het Jekerkwartier gelegen zijn. Er zijn in totaal 308 vergunningen beschikbaar. Hiervan zijn er 169 verleend.

Met het bovengenoemd vergunningenbeleid en het parkeerterrein in Randwyck reguleert de gemeente, in samenwerking met UM, de parkeerdruk in het centrum, veroorzaakt door studenten.

Ten slotte merkt de raad nog op dat hetgeen appellant Buurtplatform Jekerkwartier stelt op de tweede alinea van de laatste pagina van haar zienswijze van 12 januari 2017 niet geheel juist is. Appellant gaat er kennelijk van uit dat de gemeente de verwachting heeft dat er door bezoekers van het Tapijnterrein in de Tongersestraat wordt geparkeerd en er vervolgens naar het Tapijnterrein wordt gelopen, waardoor parkeerproblematiek op de omgeving zou worden afgewenteld. De raad heeft echter enkel gesteld dat de medewerkers die thans reeds parkeerruimte genieten aan de universiteitsfaciliteiten aan de Tongersestraat van deze ruimte gebruik zullen blijven maken, ook wanneer zij voor hun werkzaamheden naar het Tapijnterrein moeten. De 'standplaats' van deze medewerkers blijft in beginsel dus gelijk.

IV Slotwoord

De raad gaat ervan uit eventuele bij uw Afdeling bestaande onduidelijkheden te hebben opgehelderd. Desgewenst kan gedurende de mondelinge behandeling ter zitting nog een en ander worden toegelicht.

Kopie dezes, inclusief bijlagen, wordt gelijktijdig verzonden aan appellanten.

Hoogachtend,
Paulussen Advocaten NV,

S. Fraats

PRODUCTIE 1

**Parkeerdrukmeting
Tapijnkazerne e.o.
Januari 2017**

Gemeente Maastricht

Datum	Februari 2017
Opdrachtgever	Gemeente Maastricht Projectgroep Tapijnkazerne
Opdrachtnemer	Gemeente Maastricht Team Onderzoek en Statistiek Camiel de Bruijn T 043 350 4815 E-mail: camiel.de.bruijn@maastricht.nl

Inhoud

1	Inleiding.....	4
1.1	Achtergrond.....	4
1.2	Onderzoeksvraag.....	4
1.3	Leeswijzer.....	4
2	Onderzoeksopzet.....	5
2.1	Onderzoeksgebied.....	5
2.2	Veldwerk.....	5
3	Resultaten.....	6
4	Samenvatting.....	7
5	Bijlagen.....	8
5.1	Gemiddelde bezettingsgraad straten Tapijnkazerne.....	8
5.2	Bezettingsgraad per tijdvak Tapijnkazerne.....	8

1 INLEIDING

1.1 Achtergrond

In de bestemmingsplanprocedure van de Tapijnkazerne heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de StAB verzocht de gevolgen van het bestemmingsplan te beschrijven, in het bijzonder de parkeer- en verkeerssituatie.

De StAB concludeert dat: “een deel van de parkeervraag van het plangebied wordt buiten het onderzoeksgebied van de parkeerbalans gezocht, zodat buiten beeld blijft of dit voor een onbalans tussen parkeervraag en parkeeraanbod leidt buiten het plangebied. Uit de in 2015 verrichtte veldanalyse is gebleken dat de parkeerdruk op de Van Heylerhofflaan 45% is en op de Prins Bischoppingel 36%. Deze bezettingspercentages geven evenwel geen inzage in het verloop van de parkeerdruk over de verschillende dagdelen.”

Vanuit zorgvuldigheidsoogpunt heeft naar aanleiding van de opmerkingen van de StAB nader onderzoek plaatsgevonden om het eerder uitgevoerd onderzoek te verifiëren c.q. onderbouwen. Ook is het onderzoek bedoeld om inzicht te krijgen in de parkeerbalans van de omgeving van het voormalige kazerneterrein.

1.2 Onderzoeksvraag

De Projectgroep Tapijnkazerne heeft aan het team Onderzoek & Statistiek gevraagd onderzoek uit te voeren naar de bezettingsgraad van het aantal parkeervakken in het gebied rondom de Tapijnkazerne.

De gehanteerde definitie voor bezettingsgraad is: *Het totaal aantal getelde bezette parkeerplaatsen¹ gedurende een bepaald tijdvak, gedeeld door de totaal parkeercapaciteit in een gebied * 100%.*

Het team Mobiliteit hanteert als norm voor een acceptabele bezettingsgraad een bezetting van minder dan 80%.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is de onderzoeksopzet te lezen, met onder meer het onderzoeksgebied en de meetmomenten. In hoofdstuk 3 worden de resultaten getoond met aansluitend in hoofdstuk 4 een korte samenvatting van de rapportage.

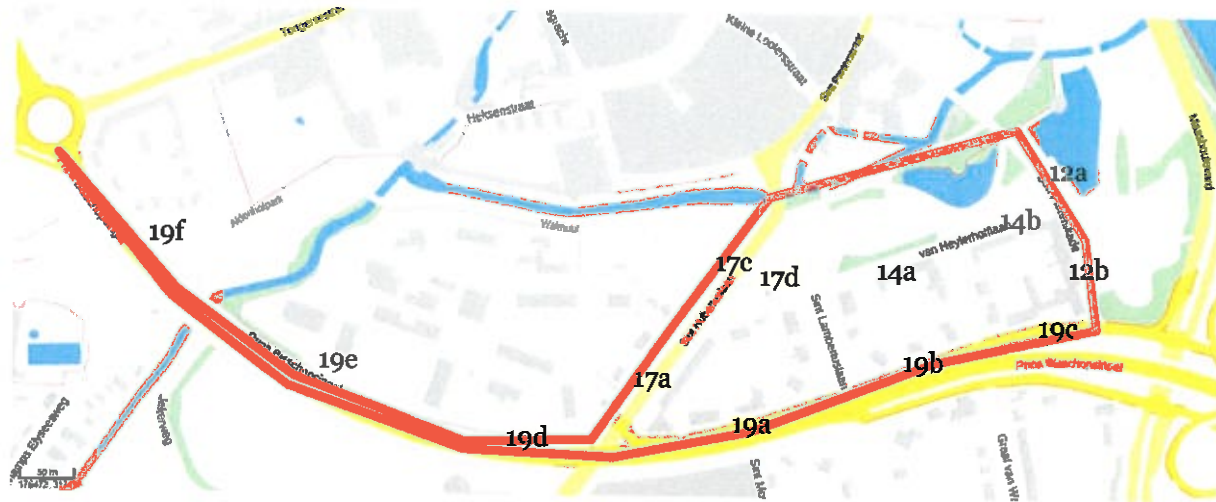
¹ Alleen betaald en combiparkeren.

2 ONDERZOEKSOPZET

2.1 Onderzoeksgebied

Het onderzoeksgebied voor dit onderzoek betreft de straten van het gebied rondom Tapijnkazerne waar betaald of combiparkeren geldt (Figuur 1). In eerste instantie vormen de straten het laagste niveau waarop gerapporteerd wordt. Een aantal straten zijn verdeeld in secties (nummer met letter in de figuur). Voor deze straten wordt op sectie niveau gerapporteerd (bijlage 5.1).

Figuur 1. Onderzoeksgebied bezettingsgraad Tapijnkazerne e.o.

2.2 Veldwerk

Het aantal geparkeerde voertuigen is op 23 momenten geteld tussen 30 januari en 12 februari 2017, zoals weergegeven in Tabel 1. De geselecteerde meetmomenten vormen een representatieve afspiegeling van de parkeerdruk in het onderzoeksgebied waarbij alle dagdelen zijn vertegenwoordigd evenals de week en weekenddagen.

Tabel 1: Meetmomenten

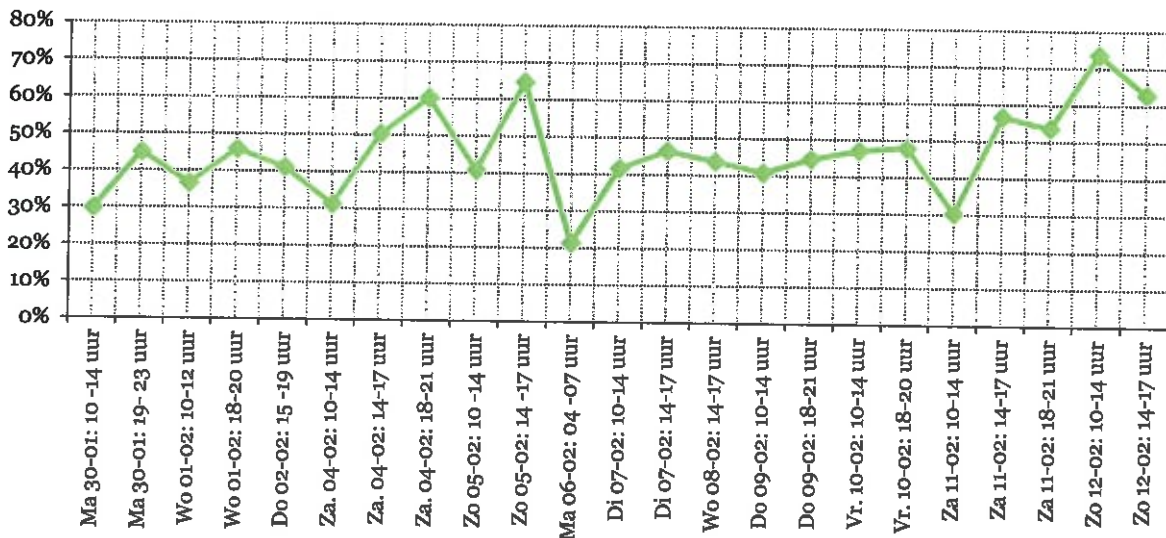
Ronde	Datum	Tijdvak
1	Maandag 30 januari:	10.00-14.00 uur
2	Maandag 30 januari:	19.00-23.00 uur
3	Woensdag 1 februari:	10.00-12.00 uur
4	Woensdag 1 februari:	18.00-20.00 uur
5	Donderdag 2 februari:	15.00-19.00 uur
6	Zaterdag 4 februari:	10.00-14.00 uur
7	Zaterdag 4 februari:	14.00-17.00 uur
8	Zaterdag 4 februari:	18.00-21.00 uur
9	Zondag 5 februari:	10.00-14.00 uur
10	Zondag 5 februari:	14.00-17.00 uur
11	Maandag 6 februari:	04:00 - 7:00 uur
12	Dinsdag 7 februari:	10:00 - 14:00 uur
13	Dinsdag 7 februari:	14:00 - 17:00 uur
14	Woensdag 8 februari	14:00 - 17:00 uur
15	Donderdag 9 februari	10:00 - 14:00 uur
16	Donderdag 9 februari	18:00 - 21:00 uur
17	Vrijdag 10 februari	10:00 - 14:00 uur
18	Vrijdag 10 februari	18:00 - 20:00 uur
19	Zaterdag 11 februari	10:00 - 14:00 uur
20	Zaterdag 11 februari	14:00 - 17:00 uur
21	Zaterdag 11 februari	18:00 - 21:00 uur
22	Zondag 12 februari	10.00 - 14.00 uur
23	Zondag 12 februari	14.00 - 17.00 uur

3 RESULTATEN

Figuur 2 visualiseert de bezettingsgraad per meetmoment voor de straten rondom de Tapijnkazerne. De bezettingsgraad was op maandagavond 6 februari, tussen 04:00-07:00, het laagst met 21%. De hoogste bezettingsgraad (74%) was op zondag 12 februari tussen 10:00-14:00 uur.

De gemiddelde bezettingsgraad in het onderzoeksgebied over alle gemeten tijdvakken was 46%. Dit betekent dat van de 334 parkeerplaatsen in het gebied gemiddeld 154 parkeerplaatsen zijn bezet. In bijlage 5.2 is de tabel opgenomen met de exacte bezettingspercentages per tijdvak in het gebied rondom de Tapijnkazerne.

Figuur 2. Bezettingsgraad per tijdvak rond Tapijnkazerne (in %).

In Tabel 2 (bijlage 5.1) is te zien dat de straten rondom de voormalige Tapijnkazerne een gemiddelde bezettingsgraad kennen van 44% per straat. De bezettingsgraad van sectie 17d van de Sint Hubertuslaan komt gemiddeld uit boven de 100%. Van de overige straten blijft de gemiddelde bezetting onder de norm van 80%.

4 SAMENVATTING

Gedurende twee weken is op 23 momenten in secties in de straten rondom de voormalige Tapijnkazerne de bezettingsgraad van parkeerplekken gemeten. De bezettingsgraad in dit gebied was gemiddeld 46%. Wanneer wordt ingezoomd op de straten en secties komt de gemiddelde bezettingsgraad bij slechts één sectie (Sint Hubertuslaan sectie 17d) uit boven de door het team Mobiliteit gehanteerde norm. De overige straten/secties hebben een gemiddelde bezettingsgraad ruim onder de 80%.

5 BIJLAGEN

5.1 Gemiddelde bezettingsgraad straten Tapijnkazerne

Tabel 2. Gemiddelde bezettingsgraad per straat en/of sectie rond de Tapijnkazerne

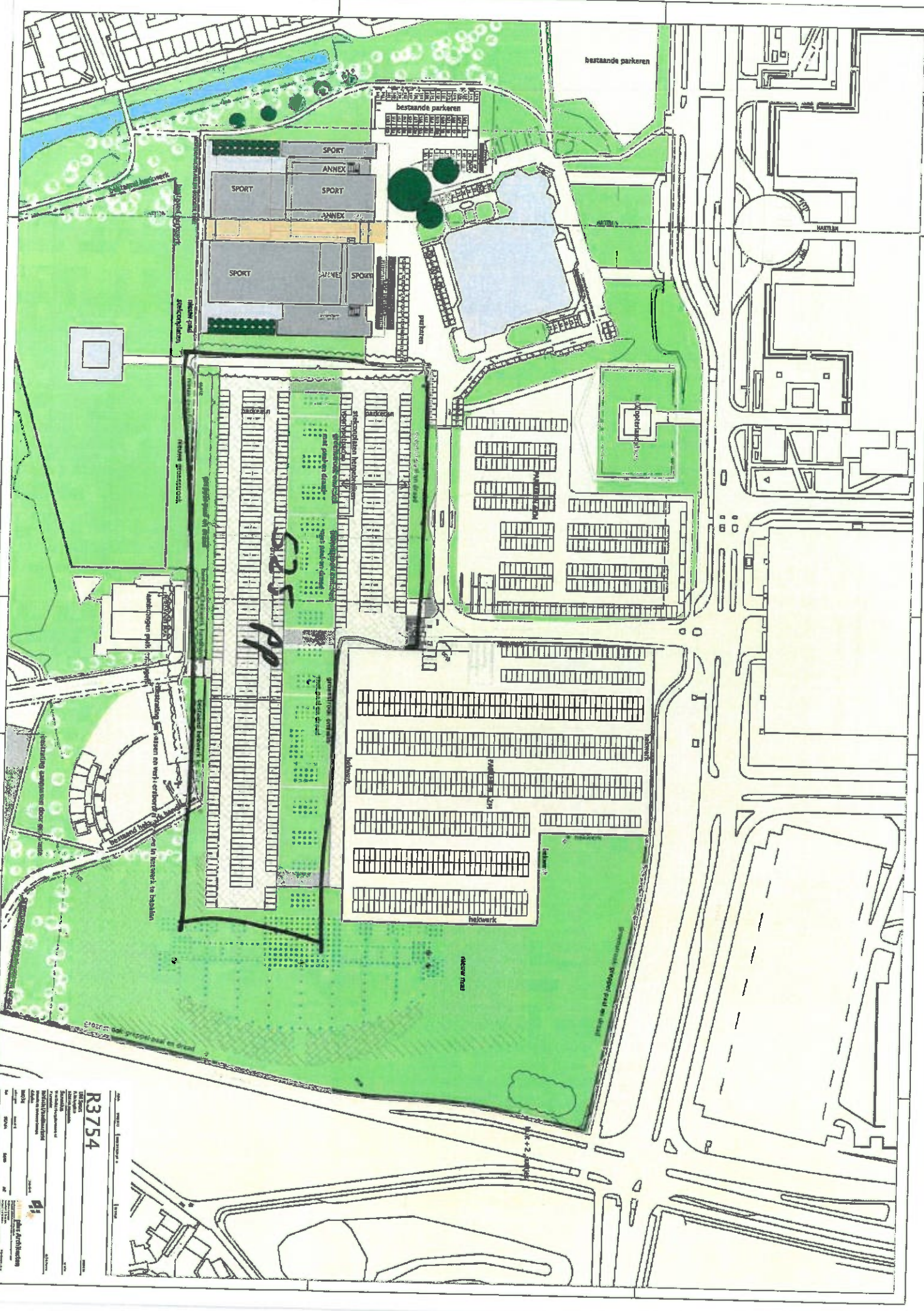
Straat	Sectie	Capaciteit	Gemiddelde per straat
Sint Pieterskade	12a	25	65%
Sint Pieterskade	12b	15	64%
Prins Hessen Casselstr	13	28	23%
van Heylerhofflaan	14a	35	39%
van Heylerhofflaan	14b	28	67%
Sint Lambertuslaan	15	25	33%
Henri Hermanspark	16	29	68%
Sint Hubertuslaan	17a	29	63%
Sint Hubertuslaan	17c	20	77%
Sint Hubertuslaan	17d	14	102%
Prins Bisschopsingel	19a	11	9%
Prins Bisschopsingel	19b	15	1%
Prins Bisschopsingel	19c	11	7%
Prins Bisschopsingel	19d	28	16%
Prins Bisschopsingel	19e	0	
Prins Bisschopsingel	19f	21	32%
Gemiddelde per straat			44%

5.2 Bezettingsgraad per tijdvak Tapijnkazerne

Tabel 3. Bezettingsgraad per tijdvak rond de Tapijnkazerne

Tijdvak	Gemiddelde bezettingsgraad (%)
Maandag 30 januari: 10.00-14.00 uur	29,6%
Maandag 30 januari: 19.00-23.00 uur	44,9%
Woensdag 1 februari: 10.00-12.00 uur	36,5%
Woensdag 1 februari: 18.00-20.00 uur	45,8%
Donderdag 2 februari: 15.00-19.00 uur	41,0%
Zaterdag 4 februari: 10.00-14.00 uur	31,1%
Zaterdag 4 februari: 14.00-17.00 uur	50,3%
Zaterdag 4 februari: 18.00 - 21.00 uur	60,2%
Zondag 5 februari: 10.00-14.00 uur	40,7%
Zondag 5 februari: 14.00-17.00 uur	64,7%
Maandag 6 februari: 04:00 - 7:00 uur	21,3%
Dinsdag 7 februari: 10:00 -14:00 uur	41,6%
Dinsdag 7 februari: 14:00 - 17:00 uur	46,4%
Woensdag 8 februari: 14:00 -17:00 uur	43,7%
Donderdag 9 februari: 10:00 -14:00 uur	40,7%
Donderdag 9 februari: 18:00 - 21:00 uur	44,6%
Vrijdag 10 februari: 10:00 - 14:00 uur	47,0%
Vrijdag 10 februari: 18:00 - 20:00 uur	47,9%
Zaterdag 11 februari: 10:00 - 14:00 uur	30,2%
Zaterdag 11 februari: 14:00 - 17:00 uur	56,6%
Zaterdag 11 februari: 18:00 - 21:00 uur	53,6%
Zondag 12 februari: 10.00 - 14.00 uur	73,7%
Zondag 12 februari: 14.00 - 17.00 uur	62,9%
Gemiddelde per meetmoment	45,9%

PRODUCTIE 2

S25 AP

R3754

NOOT/PROJEKTNUMMER	R3754
ADRES	
OPDRACHTGEVER	
ONTWERPERS	
DATUM	
TEKENERS	
SCALE	
HOOFDVERANTWOORDELIJKE	
TEKENING	
PLAAT	
ARCHITECTENBUREAU	De Ruijter
ADRES	
TELEFOON	
FAX	
POSTADRES	
POSTALCODE	
STAD	
PROVINCE	
LAND	